

ဗုဒ္ဓဂယာ မေဗုဒ္ဓတစ်ရိုးစဉ်
စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင်ဟောကြားသော

ဗုဒ္ဓညွှန်ကြား မသေဆေးတရား

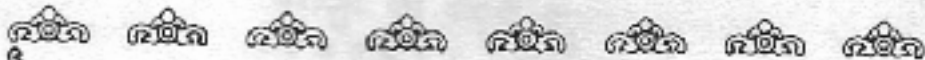
မဟာကပ္ပဋ္ဌာနာစရိယ

ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မဏိဗ္ဗိသံဃရ
တောရတပ်ဦးကျောင်း၊ အောင်ဆန်းမြို့

စိစဉ်ပူဇော်သူ - ကိုရွှေသောင်းဝင်း

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဗဟုသုတများကို အားပေးပံ့ပိုးပေးပါရန်
အကျိုးရှိစေရန်

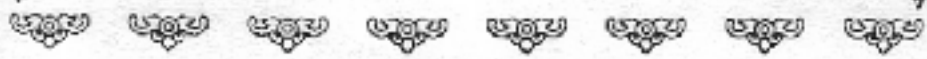
ပို့

Three horizontal dashed lines for writing.

အတွက်
ဓမ္မလက်ဆောင်

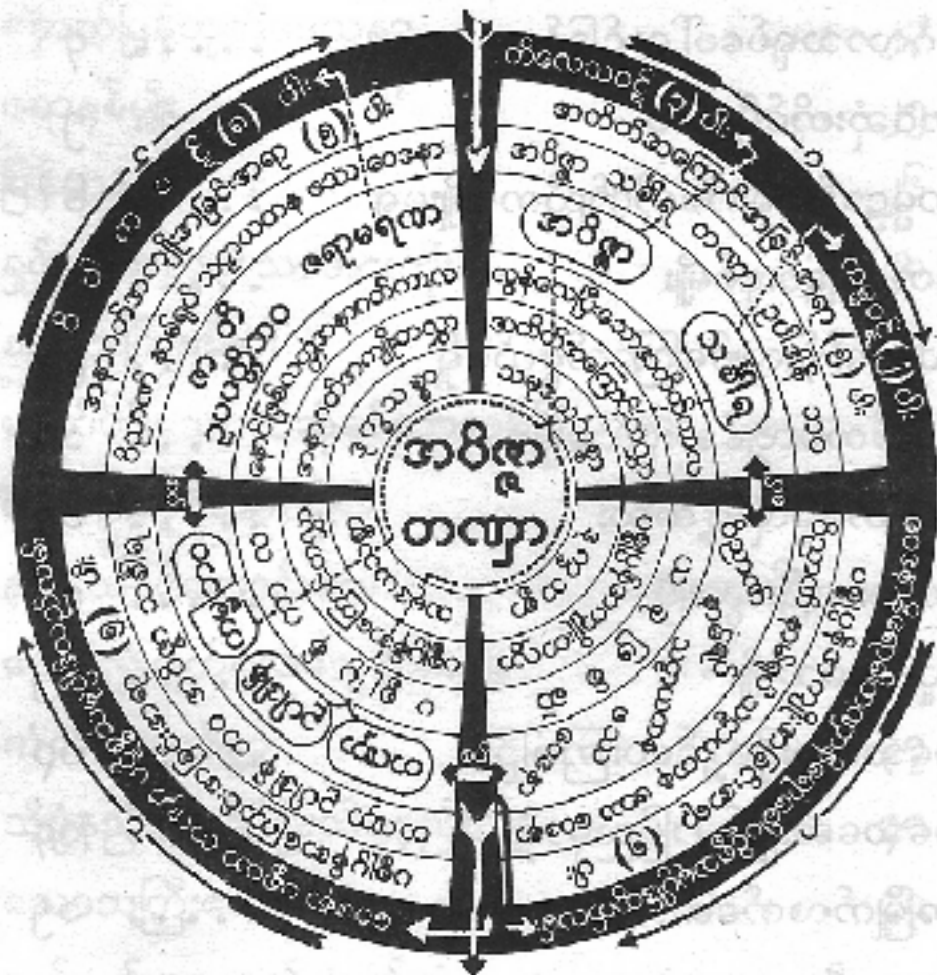
၂၆

Three horizontal dashed lines for writing.

ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဥပနိဿယအတိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ဝိုင်း ဒေသနာတော်
ဖြင့် ကျမ်းပြုဆရာတော် မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဘွဲ့တံဆိပ်
တော်ရ ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရ မှ စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင်
ဟောကြားတော်မူခဲ့သော

“ဗုဒ္ဓညွှန်ကြား မသေဆေးတရား”

မာတိကာ

မိတ်ဆက်စကားဦး
စီစဉ်ပူဇော်သူ၏မိတ်ဆက်
ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ)၏အမှာစာ
နိဒါန်းဦး
ကျေးဇူးတင်လွှာ
ဗုဒ္ဓညွှန်ကြားမသေဆေးတရား ၁
တူညီသောဆန္ဒ ၂
မင်္ဂလာသရုပ်ပေါ်လွင်ခြင်း ၄
ဘဝဆုံးတိုင်ပို့ပေးပါ ၅
ကမ္မဋ္ဌာန်းစရိုက်မကိုက်ညီကကျိုးမရ ၆
ဖိတ်မန်ခြင်းနှစ်မျိုး ၇
သစ္စာကိန်းလျှင်ကြောက်ဖွယ်မရှိ ၉
ဇာတိကစလျှင်ဆုံးဖွယ်မမြင် ၁၀
ဘဝတစ်ခုလုံးရဲ့အဆုံး ၁၁
တရားကပြီးသွားပြီ ၁၂
လူ့ဟာသေမျိုး ၁၂
မသေဆေးရှိလျှင်ပေးကြပါဦး ၁၃
မသေဆေးမြန်မာပြည်မှာရှိ ၁၄
အမြိုက်လက်ဆောင် ၁၅
ဆေးမမိတော့ဘူး ၁၅

မသေဆေးဟူသည်	၁၆
သစ္စာသီအောင်အရင်လုပ်ကြပါ	၁၈
ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း	၁၈
မျက်နှာလိုက်ရဲ့လား	၁၉
နေရေးသေရေးစဉ်းစားရ	၂၀
တရားရစေချင်တဲ့မေတ္တာ	၂၁
သက်တောင့်သက်သာသေတဲ့မသာမရှိ	၂၁
အပြောရှိပေမယ့်သဘောရှိမဟုတ်	၂၂
နောက်ပြန်ဆုတ်ဒေသနာ	၂၃
ဇရာနှစ်မျိုး	၂၅
မြန်မာ့နှလုံးသား	၂၆
ရှင်ရေးအတွက်သာအားကိုးရ	၂၈
စဉ်းစားကြစမ်းပါ	၂၉
မနက်ဖန်သေမယ်ဆိုရင်ဘာလုပ်ကြမှာလဲ	၃၀
သေမင်းကိုရင်ဆိုင်ခြင်း	၃၁
နားထောင်ကောင်းအောင်ဟောတဲ့တရားမဟုတ်	၃၂
စောင်း၍မျက်ရည်မသွန်ရစေနဲ့	၃၃
ကံအားလျော်စွာ	၃၃
သိပ္ပံနည်းထက်ပိုပြီးသိပ္ပံနည်းကျ	၄၀
လောဘကြီးတော့	၄၃
တစ်တန်းစားတည်းဆက်ဆံ	၄၅

၁။ သေတဲ့နေရာမှာအဆင့်အတန်းမရှိ	၄၈
၂။ အိပ်ဆေးမေ့ဆေးသည်မသေဆေးမဟုတ်	၅၀
၃။ အိပ်မက်အလား	၅၀
၄။ တစ်ခွန်းတည်းပဲဟော	၅၃
၅။ ကိလေသာတို့အားပြိုင်ပွဲ	၅၄
၆။ ငရဲပန်းကိုနတ်ပန်းထင်	၅၆
၇။ စာရင်းသွင်းထားလိုက်တော့	၅၇
၈။ အပါယ်စာရင်းမဖြစ်ပါစေနဲ့	၅၉
၉။ အဆိပ်သင့်နေကြတာ	၆၀
၁၀။ သေဖို့သာပြင်	၆၂
၁၁။ အသေပြင်တဲ့တရား	၆၆
၁၂။ အဲဒါမသေဆေးပဲ	၆၇
၁၃။ အားလို့သေတဲ့မသာမရှိ	၆၉
၁၄။ ဆေးနည်းပေးမယ်	၇၀
၁၅။ ဇောမကျပါစေနဲ့	၇၂
၁၆။ မကြည့်မမြင်မသိ	၇၃
၁၇။ သေဆေးဖော်စားနေကြတာ	၇၄
၁၈။ နှစ်ခုတိုက်တစ်ခုပေါ်	၇၆
၁၉။ ငရဲမျိုးစေ့တွေ	၇၇
၂၀။ အကြောင်းနဲ့အကျိုးနှစ်ခုစပ်	၇၈
၂၁။ ရုပ်နာမ်ရှိမှသာပေါ်	၇၉

နိဗ္ဗာန်မှာသေဦးမှာလား ၈၁

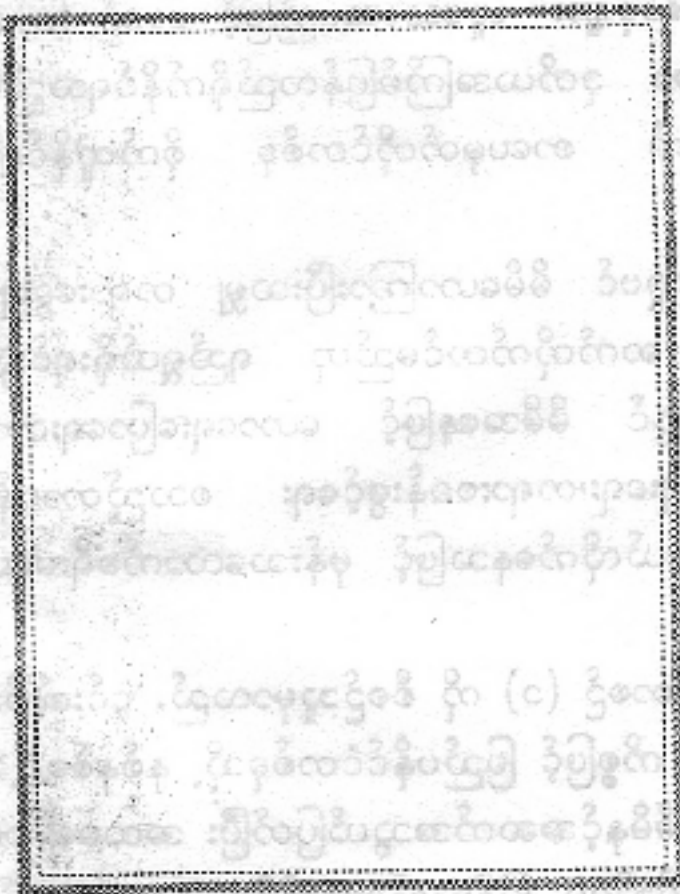
ရှုမှတ်မြဲရမည် ၈၁

ဓမ္မပဏ္ဏာဖြင့်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း ၈၂

ဒေသနာနိဂုံး ၈၅

ခါတ်ပုံမှတ်တမ်းများ

ဓမ္မဒါနအလှူရှင်

ဦးထွန်းလှိုင်

မိတ်ဆက်စကားဦး

ယခုဤစာစုငယ်မှာ မိမိဗုဒ္ဓဂါယာသို့ ဘုရားဖူးသွားစဉ် နိပေါ၊ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာ၊ ထိုင်း၊ စင်္ကာပူ၊ ဟူသော မြေဒုတ ခရီးစဉ်မှ စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင် ဟောကြားခဲ့သည့် တရားတော်ဖြစ်ပါ သည်။

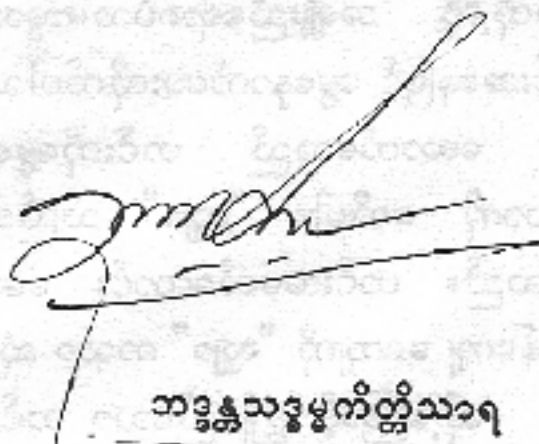
မိမိဟောကြားသည့် စခန်းပွဲဝင်တရားတိတ်ခွေများကို စာရေးဆရာ ကိုရွှေသောင်းဝင်း ၏ ကူညီစီစဉ်မှုဖြင့် “ဝိပဿနာ မြင်ကွင်းဓမ္မရသစာစုများ” ဟူသောအမည်ဖြင့် စာစဉ် (၁)အဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သည်မှာ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ရသည်အထိ အထိုက်အလျောက် စာပေမှတ်တိုင်တစ်ခု စိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပြီဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

အလားတူပင် မိမိဟောကြားပြီးသမျှ တရားခွေများကို စာမျက်နှာတွင် ဆက်တိုက်တင်မည်ဟု ရည်ရွယ်ရိုးရင်းရှိခဲ့ပါ သည်။ သို့ရာတွင် မိမိအနေဖြင့် ဟောရေးပြောရေးတာဝန်၊ ကျောင်းတိုက်ဖွံ့ဖြိုးရေး၊ တရားစခန်းဖွင့်ရေး စသည့်တာဝန်များ ကြားဝယ် လုံးလယ်လိုက်နေသဖြင့် မှန်းသလောက်ခရီးမပေါက် နိုင်ခဲ့ပါ။

ထို့ပြင် စာစဉ် (၁) ကို စီစဉ်သူမှာလည်း ၎င်း၏စီးပွား ရေး၊ ကြီးပွားရေး ကိစ္စဖြင့် ပြည်ပနိုင်ငံတစ်ခုသို့ နှစ်နှစ်ခန့်သွား ရောက်နေသဖြင့် မိမိနှင့်အဆက်အသွယ်ပြတ်ပြီး အထမမြောက်ပဲ ရှိခဲ့ရာ ယခု သူပြည်ပမှ ပြန်လည်ရောက်ရှိမှ စာအုပ်စာစဉ်ဖြစ် မြောက်ရေးကို ပြန်လည်အသက်သွင်းယူရပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤစာစဉ်မှာ မိမိဓမ္မဒူတ ခရီးစဉ်နှင့် အတော်အတန် ကာလခြားလျက်ရှိပါသည်။

“ဃရာဝါသ ကိစ္စများမြောင် လူတို့ဘောင်” ဟူသော စကားအတိုင်း စား၊ ဝတ်၊ နေရေးဟူသော ကိစ္စများမြောင်တို့ အကြားမှ ရသမျှအချိန်ကလေးကို ဖွဲ့ယူကာ မိမိ၏သာသနာပြု လုပ်ငန်းကို အုတ်တချပ် သဲတစ်ပွင့်အဖြစ် လက်တွဲကူညီပေး သည့် ဒကာတော် ကိုရွှေသောင်းဝင်း၊ အား ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးတင်ရှိကြောင်း မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။

ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရ

(မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ခွဲ(၇၇)

တောရတပ်ဦးကျောင်း၊ စဉ့်ကူးရပ်ကွက်

အောင်ဆန်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊

ဖုန်း- ၆၄၁၉၆၆

စီစဉ်ပူဇော်သူ၏မိတ်ဆက်

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ သဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရ၏ ဤစာစုငယ်သည် အကယ်၍ လဘက်တစ်ပွဲဖြစ်သည်ဟူငြားအံ့၊ ပဲကြော်၊ ပဲလှော်၊ ကြက်သွန်ကြော်၊ သီဟိုဠ်စေ့၊ ပုစွန်ခြောက် စသည်တို့ဖြင့် ကောင်းမွန်နေပြီးဖြစ်ပါလျက် စီစဉ်သူက နှမ်းဖြူးပေးလိုက်ပါသည်။

အကယ်၍ ဟင်းကောင်းတစ်မယ်ဖြစ်သည်ဟူငြားအံ့၊ ယင်း၌ပါဝင်သော ဟင်းလျာ၊ မဆလာ၊ ငါးပိ၊ ဆီ၊ ဆား စသော ရသစုံတို့ကို အချိုးညီရောစပ်သမသွားစေရန် ယောက်မတစ်ချောင်းအနေဖြင့် မွှေနှောက်ပေးလိုက်ပါသည်။

ယောက်မသည် ဟင်းကိုမွှေရသော်လည်း ဟင်း၏ အရသာကို မသိပါ။ “လျှာ” သည်သာ ဟင်း၏အရသာကို သိပါသည်။ ဟင်းအမယ်ကောင်း မကောင်းနှင့် ယောက်မ၏ တာဝန်ကျေ မကျေကို “လျှာ” ကသာ ဆုံးဖြတ်ပါလိမ့်မည်။

ထို့ကြောင့် ဤမည်သော ဟင်းတစ်မယ်ကို စာရှုသူတို့၏ “လျှာ” ပေါ်၌ တင်ပေးလိုက်ပါကြောင်း။

စီစဉ်ပူဇော်သူ
ကိုရွှေသောင်းဝင်း
၁-၆-၉၈

ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ) ၏ အမှားစာ

မမြဲခြင်းတရားကို မမြဲကြောင်း ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သစ္စာအဖြစ် ဖြင့်သိရှိနားလည်ဖို့ရာလိုပါမည်။ အိုခြင်း၊ နာခြင်း၊ သေခြင်း - တရား တို့ကို တည်ကြည်စွာ ရဲရင့်စွာ ရင်ဆိုင်နိုင်သောလက်ကိုင်တရားတော့ ရှိဖို့ရာ လိုပါလိမ့်မည်။

အောင်ဆန်းမြို့၊ တောရတပ်ဦးကျောင်း၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရအရှင်မြတ်၊ စင်္ကာပူနိုင်ငံတွင် ဟောကြားတော် မူခဲ့သော “ ဗုဒ္ဓညွန့်ကြားမသေဆေးတရား ” အမည်ရှိတရားတော် သည် ဖတ်ရှုသူ ကလျာဏမိတ္တတို့အား ကောင်းကျိုးမင်္ဂလာ အဖြာဖြာ ဖြစ်စေပါလိမ့်မည်။

- နေမင်းကို အဘယ်သူသည် မျက်စိဖြင့် စေ့စေ့ တည်တည် ကြည့်နိုင်ပါမည်နည်း။

- သေခြင်းကို အဘယ်သူသည် ရင်ဆိုင်နိုင်ပါမည်နည်း။

- မျက်ရည် ရစ်ဝိုင်းကြရမည်သာ။

မျက်ရည်ရစ်ဝိုင်း၊ သောကလှိုင်းထ၊ ပူပန်သောက-ဝမ်းနည်း ထိခိုက်တုန်လှုပ်ခြင်းတို့မှ ကင်းပစေရန် ဆရာတော်အရှင်မြတ်တရား တော်က အားပေးထောက်ပံ့စေနိုင်လိမ့်မည်-ဟု ယူဆပါကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပိန္နဲရွာ၊ ရွှင်လန်း ချမ်းမြေ့ပါစေ။

ချစ်နိုင်(စိတ်ပညာ)

နိဒါန်းဦး

ဉာဏ်အလင်းပေါက်သူ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်း၏ အန္တိမပန်းတိုင်ဖြစ်သော မြတ်နိဗ္ဗာန်အား အရောက်လှမ်းကြ ရာတွင် နှစ်သက်ရာ၊ တိုက်ဆိုင်ရာ နည်းလမ်းအသွယ်သွယ် တို့ဖြင့် ကြိုးပမ်းအားထုတ်လေ့ရှိပါသည်။ မိုးကုတ်နည်း၊ စွန်းလွန်းနည်း၊ မဟာစည်နည်း၊ လယ်တီနည်း- စသည်ဖြင့် မိမိနှင့် အကျွမ်းဝင်ရာကို လေ့လာချဉ်းကပ် ပွားများကြသည်။

သို့ရာတွင် ပြည်ပနိုင်ငံများ၌ ရောက်ရှိနေကြကုန်သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များမှာ ရုပ်ဝတ္ထုဖွံ့ဖြိုးမှုများ၏ အလယ်တွင် **Time is money** - ဟုခံယူထားကြသည့် ဘာသာခြားတို့ ကြားနေထိုင် ကျင်လည်နေကြရသောအခါ ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ များကို ငဲ့လင့်တတ်ကြသည်။

နိုင်ငံတော်၏တာဝန်ဖြင့် နိုင်ငံခြားတွင် ပညာသင်အဖြစ် ရက်ရှည်လများ သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ရစဉ်က ရက်ကြာလာ သည်နှင့် အမျှတမ်းတမှုများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပထမဆုံးမှာ မြန်မာအစားအစာ ကို စားသောက်လိုခြင်း ဖြစ်ပြီး၊ ဒုတိယမှာ မြန်မာအချင်းချင်းတွေ့ကာ မြန်မာစကားကို အားပါးတရ ပြောဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။ အချိန်ပို ကြာလာသည်နှင့်အမျှ ဖြစ်ပေါ် လာတတ်သောဆန္ဒတစ်ရပ်မှာ မိမိကိုးကွယ်

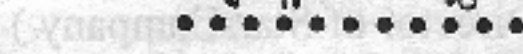
ဆည်းကပ်ရာ ဆရာတော်များ၏ တရားဒေသနာတော်များကို နာကြားလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုတပ်မက်ခြင်းသုံးမျိုးအနက် မနှိုင်းအပ်သောမြင့်မြတ် မှုတို့နှင့်ပြည့်စုံသည့်တရားတော်များ နာကြားလိုခြင်းအတွက် အခက်ကြုံနေရခြင်းကို မိသားစုထံမှ ပေးပို့လိုက်သောတရား ခွေများဖြင့် ဖြေသိမ့်နိုင်ခဲ့သော်ငြားလည်း မိမိသိရှိလိုသည့် အချက်အလက်များကို မေးမြန်းလျှောက်ထားရန် အခက်ကြုံ ရပြန်သည်။

ယခုအခါ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုး ရေးကောင်စီအစိုးရလက်ထက်တွင် ပြည်ပသာသနာပြုလုပ် ငန်းများအား အထူးအားပေး ချီးမြှင့်နေကြသည်နှင့် အညီ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ရောင်ဝါသည် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအနှံ့ဆီသို့ သာသနာ့ဝန်ထမ်းရဟန်းတော်များမှ တဆင့် လင်းဖြာလျက် ရှိနေပြီဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်အတွင်း မြို့-ရွာ အနှံ့တွင် တရားစခန်းများ ဖွင့်လှစ်ကာ ကျေးဇူးတော်ရှင်မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဥပနိဿယခံ တပည့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယအဖြစ်ဖြင့် ခန္ဓာဉာဏ် ရောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော်များအားဟောကြားပြသ နေသော အောင်ဆန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရ သည် ပြည်ပရောက်ဒါယကာများမှ ပင့်လျှောက်ချက်အရ

ကျေးဇူးတင်လွှာ

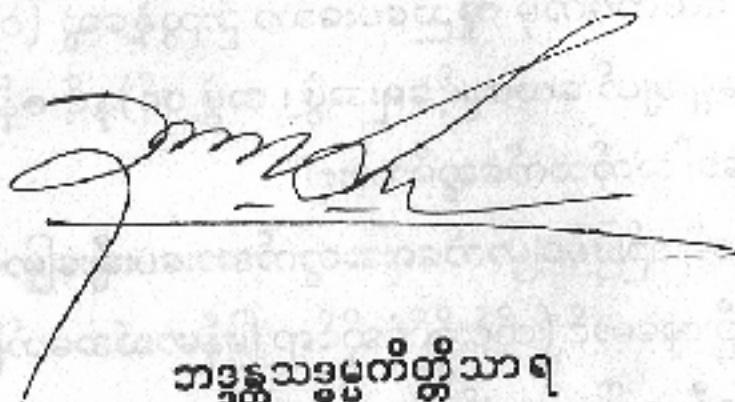
ကျေးဇူးရှင် သင်ဆရာ၊ မြင်ဆရာ၊ ကြားဆရာများ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
တရားကို လက်ထပ်သင်ပေးတော်မူကြသော ဆရာ တော်ကြီးများ နှင့်
ကျေးဇူးရှင်မွေးသမိခင်-မယ်တော်ကြီး ဒေါ်မြလေးစိန်အား
ဤဓမ္မရသစာစုဖြင့် ကျေးဇူးတုံ့ဆပ် ပူဇော်အပ်ပါ၏။

ဤ ဓမ္မရသစု ဖြစ်ပေါ်လာခြင်း၏ မူလဘူတ အကြောင်းခံ
ဓမ္မဒူတ- ငါးနိုင်ငံခရီးစဉ်အတွက် . . .

- ပြည်ပခရီးသွားလာရေး ဝေယျာဝစ္စကိစ္စ အဝဝကို
ဆောင်ရွက်ပေးသည့် ဦးစိုးမြင့် (Star Company)
- အဖက်ဖက်မှ ကူညီပေးသော ဦးညွန့်ဆွေ (ဝန်ထမ်း
ရွေးချယ် လေ့ကျင့်ရေးအဖွဲ့၊ အဖွဲ့ဝင်) နှင့် ဇနီး
ဒေါ်သက်သက်ဆွေမိသားစု၊
- ခရီးစဉ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက်အားပေးချီးမြှောက်သော
ဦးလှမောင် (ထိုင်းနိုင်ငံဆိုင်ရာ မြန်မာသံအမတ်ကြီး) နှင့်
ဇနီး ဒေါ်သန္တာခင်
- ခရီးစဉ်အစအဆုံး ကမ္မကထခံပင့်ဆောင်ပေးသော ဒါယကာ

ဦးမြင့်ဌေး (Director of Star Company)

- တရားပွဲဖြစ်မြောက်ရန် တောင်းပန်လျှောက်ထားသော ဒေါက်တာ ဦးမောင်မောင်အေး ၊ ဒေါက်တာဦးအောင်သန်း နှင့် စင်္ကာပူရောက် မြန်မာ ဒါယကာ ဒါယိကာမများ၊
- တရားပွဲဖြစ်မြောက်အောင် ခွင့်ပြုဆောင်ရွက်ပေးတော် မူသော စင်္ကာပူနိုင်ငံ ၊ မြန်မာဘုန်းတော်ကြီး ကျောင်း ၊ ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တတိလောကာဘိဝံသ၊
- စာမူနှင့် စာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေး စီစဉ်ပူဇော်သူ ကိုရွှေသောင်းဝင်း နှင့် ဦးအောင်ဒင် (သစ်တောပညာ) တို့အား ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးတင်ရှိပါကြောင်း ။

ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မတိတ္ထိသာရ
(မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)

မိုးကုတ်ဝိပဿနာအဖွဲ့ခွဲ ၇၇
 တောရတပ်ဦးကျောင်း ၊ စဉ့်ကူးရပ်ကွက်၊ အောင်ဆန်း၊
 အင်းစိန်မြို့နယ်၊
 ဖုန်း - ၆၄၁၉၆၆

မသေဆေးတရား

“ဗုဒ္ဓညွှန်ကြား မသေဆေးတရား”

ဘဒ္ဒန္တဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓကိစ္စိသာရ

(မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ

အရဟတော-ပုညာပုညအာနေဉ္ဇဟု သုံးဝစနက် ကံ အကွက်ကို ပယ်ဖျက်ခတ်ထွင် ငုတ်မတင်အောင် သုတ်သင် တော်မူတတ်ပါပေထသော၊ဘဂဝတော-ဣဿရိယဓမ္မစသည် အပြား ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူပါပေထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားကို ပိုင်းခြား ထင် ထင် ဆရာကေသယမ္ဘုဉာဏ်ဖြင့်ကိုယ်တော်တိုင်သိမြင်တော် မူသော တဿ-ထိုဘုန်းတော်သခင်ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် ကြီးအား၊ နမော- ကိုယ် နှုတ် နှလုံး သုံးပါး ပြောင်းလျော့ မာန်ကိုလျော့၍ ကန်တော့မြတ်နိုး လက်စုံမိုးကာရှိခိုးလိုက်ပါ ၏ မြတ်စွာဘုရား။ (သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု . . .)

ဓမ္မဉ္စတခရီးစဉ်

ဦးပဉ္စင်းသည် ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ သိဿာနုသိဿ ဥပနိသျခံတပည့် ကမ္မ ဋ္ဌာနာစရိယ အဖြစ်ဖြင့် ခန္ဓာ ဉာဏ်ရောက် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

ဒေသနာများကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ နည်းအတိုင်း
အောင်ဆန်းမြို့၊ တောရတပ်ဦးကျောင်း မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
အဖွဲ့ခွဲ-၇၇၅၅ မိမိကိုယ်စွမ်း၊ ဉာဏ်စွမ်းရှိသလောက်ဟောပြော
ပြသ သာသနာပြုနေတာကိုဖြင့် ဒကာဒကာမများကို အထူး
မိတ်ဆက်စရာတော့လို့မည် မထင်ပါဘူး။

ယခု ဒီခရီးစဉ်ဟာဖြင့် Star Co., ကုမ္ပဏီမှ ဒါယကာ
ကြီး ဦးမြင့်ဌေး၏ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ မြတ်ဗုဒ္ဓ မွေးဖွားရာ
ပွင့်တော်မူရာ ဗုဒ္ဓဂါယာသို့ ဘုရားဖူးရန်ဟူသော ရည်ရွယ်
ချက်ဖြင့် ထိုင်း၊ စင်္ကာပူ၊ သီတိုင်း (သီရိလင်္ကာ) အိန္ဒိယ၊
နိပေါ ဆိုတဲ့ ငါးနိုင်ငံ ဓမ္မဒူတ ခရီးစဉ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ ဓမ္မဒူတ ငါးနိုင်ငံခရီးအစီအစဉ်အရ စင်္ကာပူနိုင်ငံ
သို့ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမှာရောက်ရှိခိုက် စင်္ကာပူ
မြန်မာကျောင်းမှ သာသနာ့နောင်တော်ကြီး ဦးသုမနာစာရ
အမျိုးပြုတဲ့ စင်္ကာပူရောက် မြန်မာ ဒကာဒကာမတို့ရဲ့
နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုညှော်ဝတ်ပြုမှုတွေကိုဖြင့် ဦးပဋ္ဌင်းကျေးဇူး
ဥပကာရအထူးတင်ရှိပါကြောင်း ဒီနေရာက သန္ဓေသကထာ
အဖြစ် ဦးစွာ ပြောကြားလိုပါတယ်။

တူညီသောဆန္ဒ

စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး
သံတမန်ရေးစတဲ့အရေးပေါင်းစုံနဲ့ ပြည်ပနိုင်ငံ အသီးသီးသို့

ရောက်ရှိနေကြတဲ့ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုးတို့မှာ တူညီသော ဆန္ဒလေး တစ်ခုရှိကြပါတယ်။ ဒါဘာလဲဆိုတော့ ရဟန်း သံဃာတော်များကို ဖူးမြင်လိုခြင်း ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဗုဒ္ဓ ပြည်ပနိုင်ငံအသီးသီးသို့ သွားရောက်ကာ ပြန်လည် ရောက်ရှိပြီးသကာလ ဦးပဋ္ဌင်းတို့ကျောင်းကို လာရောက် ကန်တော့ကြတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဦးစွာပထမ ဘာလျှောက် သလဲဆိုတော့ “တပည့်တော်တို့ဘုရားတဲ့ ပြည်ပနိုင်ငံတွေ မှာဘုန်းကြီးအရမ်းငတ်တယ်တဲ့၊ဖူးဖို့မဆိုထားနဲ့ မှူးလို့ တောင် ရှုစရာမရှိပါဘူးတဲ့၊ တပည့်တော်တို့မှာ နာမည်ပေးကင်ပွန်း တပ်မှစပြီး သူတို့နိုင်ငံ သူတို့ယဉ်ကျေးမှုအရ ဝီလံ့တို့ မိုက်ကယ်တို့ မာဂရက်တို့စတဲ့ အမည်တွေကို မှည့်ခေါ်နေ ရပေမယ့် ဆရာဘုန်းတော်ကြီးပေးတဲ့ နေ့သင့်နံသင့် နာမည် လေးကို ခေါ်လိုက်ရမှ အရသာရှိလှတယ်ဘုရား” လို့ လျှောက်ထားကြတယ် (မှန်ပါ)။

ဦးပဋ္ဌင်းတို့အထင်ကတော့ နိုင်ငံခြားပြန်များဖြစ်လို့ သူတို့နိုင်ငံတွေရဲ့ အိုးအိမ်တိုက်တာတွေကဖြင့် မည်သို့ကြီး ကျယ်ခမ်းနားပုံ၊ ဘယ်ဟာကဖြင့် ဘယ်လိုခေတ်မီတိုးတက်ပုံ စသည်ဖြင့် ပြည်ပအတွေ့အကြုံလေးတွေကို ပြောပြလိမ့်မယ် လို့ မျှော်လင့်မိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့တွေမှာ ဒါတွေ အသာထား၊ ဘုန်းကြီးရဟန်းသံဃာ မဖူးမြင်ရလို့ ဘုန်းကြီး

ငတ်ရတဲ့အကြောင်းတစ်သံတည်းထွက်တာကို ကြားရတော့ အထူးပင်အံ့သြမိတယ်ပေါ့။

ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့ နိုင်ငံများကို ရောက်ရှိ နေလင့်ကစား မြန်မာတို့ရဲ့ပဋိသန္ဓေစိတ်နဲ့ အတူကိန်းအောင်း လာခဲ့တဲ့ အမျိုးဘာသာ သာသနာချစ်စိတ်၊ ယဉ်ကျေးမှု စိတ်ဓာတ်လေးများ ပျောက်ကွယ်မသွားဘဲ ပြည်တော်ပြန်များ ရဲ့ တူညီတဲ့ ဆန္ဒလေးတွေကြားရတော့ အထူးပဲ ဂုဏ်ယူ ကြည်နူးမိပါတယ်။

မင်္ဂလာသရုပ်ပေါ်လွင်ခြင်း

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားတဲ့ မြန်မာ နိုင်ငံမှာ ရဟန်းသံဃာများကို အလွယ်တကူ ဖူးတွေ့နိုင်လို့ အမှတ်မထင်ဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ပြည်ပနိုင်ငံများမှာတော့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာ မြန်မာတို့အဖို့ ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို ဖူးတွေ့ရတာ အင်မတန်ခဲယဉ်းလို့ ရတောင့်ရခဲ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ လာဘ်ကြီးတစ်ပါး၊ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ။ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ- ရဟန်းသံဃာတော်များကိုဖူးမြင်ရခြင်းသည် မင်္ဂလာဟူသော မင်္ဂလာတရားတော်အရ ယခုကဲ့သို့တွေ့ကြုံရန် ခဲယဉ်းလှတဲ့ ပြည်ပနိုင်ငံတစ်ခုမှာ ရဟန်းတော်ကို ဖူးမြင်ရခြင်းဟာဖြင့် မင်္ဂလာသရုပ် ပိုမိုပေါ်လွင်တယ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

ကမ္မဋ္ဌာန်းစရိုက် မကိုက်ညီက ကျိုးမရ

ဒီလိုလျှောက်ထားတော့ ဦးပဋ္ဌင်း စဉ်းစားမိတယ် အင်းဆရာဝန်ကြီးနာကြားရတာ မြန်မာနိုင်ငံက ဓမ္မကထိက အကျော်ဆရာတော် သမားတော်ကြီးတွေရဲ့ တရားတွေတွေ ပါပဲ။ ဒီမှာလဲ ဒါနကထာ သီလကထာ သဂ္ဂကထာ စသည် ဖြင့်ဟောကြားချက်များပင်ဖြစ်ပါတယ်။ သို့ငြားလည်း တရားဟော တရားနာ စရိုက်နဲ့ ကမ္မဋ္ဌာန်း မကိုက်ညီလျှင် ယခုကဲ့သို့ လွဲချော်မှုလေးတွေဖြစ်တတ်ပါလားလို့ ဦးပဋ္ဌင်းတို့ သင်ခန်းစာယူရပါတယ်။

တခြားမကြည့်နဲ့ ရှင်သာရိပုတြာကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ကြည့်၊ ရဟန်းငယ်တစ်ပါးကိုကမ္မဋ္ဌာန်းအပေးမှားလို့ ရဟန်းတော်လေး တရားမရရှာတာသာခဏရှိပါတယ် ဒကာဒကာမတို့။ ဘုရားရှင်ဆီရောက်မှ သူ့ရဲ့အဟိတ်ဘဝက ပန်းတိမ်သည် ဖြစ်ခဲ့ဖူးတာသိလို့ နီလ၊ ကသိုဇ်ဇ်ပေးမှ တရားရသွားရှာပါတယ်။ ဒါဘာပြသလဲဆိုတော့ သတ္တဝါတို့ရဲ့ စရိုက်ကို ဘုရားရှင်မှလွဲ၍ ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးများပင် မသိနိုင်တဲ့ သာခဏပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဆရာဝန်ကြီးလျှောက်ထားချက်က “နာရသမျှ တရားတွေမှာ တရားမဆုံးသေးဘူး” တဲ့။

ခမ္မကထိက၏ ထွက်ပေါက်

ဒီလို လျှောက်ထားလိုက်တော့ ဦးပဋ္ဌင်း အနေနဲ့ ထွက်ပေါက်ကလေးတစ်ခုတော့ ရပါတယ်။ ဒါဘာလဲဆိုတော့ အော်... ဒီဒကာ ဒီပရိသတ်ဟာဖြင့် ဒီလိုတရားမျိုး နာချင်ပါလား ဆိုတဲ့ အသိဉာဏ်ရတော့ ဒီပရိသတ်နဲ့ လျော်တဲ့ တရားစဉ်းစားလို့ ရတယ်ပေါ့။

ဖိတ်မန်ခြင်းနှစ်မျိုး

ပရိသတ်နဲ့ လျော်တဲ့တရား ဟောမယ် ဆိုတော့ ပရိသတ်ကိုကြည့်ရပါတယ်။ ပရိသတ်ကဘယ်လို ပရိတ်သတ်လဲ။ ကြည့်တော့... ခေတ်ပညာတတ် ပရိသတ်တွေ၊ ဆရာဝန်တို့၊ အင်ဂျင်နီယာတို့၊ ခေတ်ပညာတတ် ဘွဲ့ရ ပိုလ်ကြီး၊ ပိုလ်မှူးဟောင်းတွေ ကမ္ဘာနဲ့ချီပြီး ဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ တကွဲပညာရှင်တွေ၊ သူတို့ကို ဟောရမယ်ဆိုတော့ သူတို့နဲ့ လျော်တဲ့တရားကို ဟောရမယ်ဆိုတော့ ဒီဘုန်းကြီး လွယ်ပျံ့မလား (မလွယ်ပါဘုရား) အဲဒီလို အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များဟာ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို တက္ကဋ္ဌဗေဒနည်း၊ ယုတ္တိဗေဒနည်း၊ သိပ္ပံနည်း၊ ဝိဇ္ဇာနည်း စတဲ့ နည်းပေါင်းစုံ ပေတံတွေနဲ့ တိုင်းမှာဆိုတော့ ဟောရမယ့် တရားဟာ လွယ်ပျံ့မလား (မလွယ်ပါဘုရား)။

နည်းပေါင်းစုံနဲ့ တိုင်းတာပြီး မသိရင် အားမနာဘဲ
 မေးတတ်တဲ့ လူတန်းစားတစ်ရပ်ကို ဟောရခြင်းဖြစ်ပါတယ်။
 လျှောက်ထားတာကလဲ- တရားအဆုံးထိအောင်ပို့စမ်းပါ။
 မှန်ရဲ့လား (မှန်ပါ)။ ဦးဇင်းအနေနဲ့က ဘာပြောလို့
 သလဲဆိုတော့ သည်တရားကိုဟောတဲ့အခါ မသိတာ
 မရှင်းတာရှိရင်မေးကြပါ။ ဦးပဉ္စင်းစွမ်းနိုင်သလောက်
 ဖြေကြားပေးပါမယ်လို့ ဖိတ်မန္တကပြုလိုပါတယ်။

သာသနာတော်အသုံးမှာ ဖိတ်မန်ခြင်းနှစ်မျိုး ရှိ
 ပါတယ်။ ဒီတရားဝါဒနဲ့ပတ်သက်လို့ပေါ့လေ၊ ဖိတ်မန်
 ခြင်း ဘယ်နှစ်မျိုး (နှစ်မျိုးပါဘုရား)။

- ၁။ သဗ္ဗညုတပဝါရဏာ - သဗ္ဗညုတဉာဏ်ဖြင့်
 ဖိတ်မန်ခြင်း။
- ၂။ သာဝကပဝါရဏာ - သာဝကဉာဏ်ဖြင့်
 ဖိတ်မန်ခြင်း။

အဲဒီမှာသဗ္ဗညုတပဝါရဏာဆိုတာက ဘုရားရှင်များ
 သာဖိတ်မန်ရဲ့ပါတယ်။ စာအလိုက “ယဒါ ကင်္ခိသိ တဒါ
 ပုစ္ဆိ”-တဲ့။ သိလို့ရာမေးပါ ဖြေပါမယ်တဲ့။ ဒါဘုရားရှင်များသာ
 ဖိတ်မန်နိုင်ခြင်းမျိုး။

သာဝကပဝါရဏာ ဆိုတာက ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီး
 များအစရှိတဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ သားတော်များ။ သိလို့ရာကိုမေးပါ။
 ဖြေနိုင်ရင် ဖြေပါမယ်ပေါ့။ ဒီမှာ သတိထားနော် ဘုရားရှင်

ပြောတာက -

ကြိုက်ရာမေး . . . ဖြေမယ်

ဘာဝကတွေပြောဟာက -

ကြိုက်ရာမေး . . . သိရင်ဖြေပါမယ်

ဘာဝကတွေကပြောမှာ “သိရင်” ဆိုတာပါတယ်။ ဒါသတိပြု
လိုက်ပါ။ ဒါ ဘာလို့ခွဲပြောရသလဲဆိုရင် ဒီလိုပရိသတ်ကို
ဟောတဲ့အခါ မရှင်းတာရှိရင် မေးကြပါ။ သိရင်ဖြေပါမယ်။
စွမ်းနိုင်သလောက် ကြိုးစားဖြေပါမယ်လို့ ကြိုတင်ပလ္လင်ခံရ
ပါတယ်။ ဒါ သာဝကပဝါရဏာ-သာဝကတို့ရဲ့ ဖိတ်မန်ခြင်း
မျိုးလို့ခေါ်ပါတယ်။ သဘောပါရဲ့လား (ပါပါတယ်ဘုရား)။

သစ္စာကိန်းလျှင်ကြောက်ဖွယ်မရှိ

ဒီလိုအသိဉာဏ်ပညာရှင်တွေကို ဟောရမယ့် တရား
ဟာလွယ်ပါမလား။ ကိုယ့်ထက်သိတဲ့ လူလည်တွေချည့်ပဲ၊
ဗဟုသုတဟင်းလေးအိုးကြီးတွေပေါ့။ ဒါပေမယ့် မကြောက်ပါ
ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အားကိုးရှိတာကိုးဗျ။ ဘာရှိတာ
လဲ။ ဘုရားလည်းအားကိုးရတယ်။ ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ၊ တရား
လည်းအားကိုးရတယ်။ ဓမ္မောမေသရဏံ။ ဘုရားရှင်ကိုယ်စား
လွယ် လုပ်ပြီးဟောတဲ့ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီးကိုရော
အားမကိုးရဘူးလား (အားကိုးရပါတယ်ဘုရား)။ သံဃောမေ

သရဏံ၊ အာစရိယော မေ သရဏံ ဒီလိလား (မှန်ပျံ့တုရား)။

တရားတော်တွေ နှလုံးအိမ်ထဲ ထည့်ထားတော့ ဒီတရားတော်တွေကို အစောင့်အရှောက်ယူရတာကိုး။ အဲဒီ အားကိုးရှိတော့ တရားဆိုတာ ဒကာဒကာမတွေမှန်တာလား မမှန်တာလား (မှန်တာပါဘုရား) မှန်တဲ့သစ္စာတရားတွေကို ရင်ထဲမှာ ကိန်းထားရင် လောကကြီးမှာ ဘာမှကြောက်စရာ မရှိပါဘူး။ ရှင်းရဲ့လား ဒကာဒကာမတို့ (ရှင်းပါတယ်ဘုရား) အင်မတန်ရဲရင့်တဲ့စိတ်ကို မွေးခြင်းသည် တခြားကြောင့် လား၊ တရားကြောင့်လား (တရားကြောင့်ပါဘုရား) တရားရှိ ရင် ဘာမှ ကြောက်စရာမရှိတော့ပါဘူး။ အင်မတန်ရဲရင့်တဲ့ အနေအထားမျိုးရှိနိုင်ပါတယ်နော်။

ဇာတိကစလျှင် ဆုံးဖွယ်မမြင်

ဒီပရိတ်သတ် ဒီဒကာကြီးတွေက ပညာတတ်ပုဂ္ဂိုလ် တွေ “အရှင်ဘုရားအဆုံးထိအောင်ပို့ပါ” ဆိုတော့အစကနေ ပို့ရင်ဆုံးမှာဟုတ်တော့ဘူးနော်။ တရားဟောတဲ့ဘုန်းကြီး တွေမှာ အင်မတန်မှ အကြပ်ရိုက်ပါတယ်။ တောင်းတဲ့တရား က ဘာတဲ့လဲ (ဘဝကိုအဆုံးထိရောက်အောင်ပို့ပေးစမ်းပါ)။ ဘာတဲ့လဲ (ဘဝကိုအဆုံးထိရောက်အောင်ပို့ပေးစမ်းပါ)။ ဘဝ ကို အဆုံးထိရောက်အောင်ပို့ပေးရမယ်ဆိုတော့ မွေးဖွားရာ ဇာတိက စဟောနေရင် ဘယ်မှာဆုံးတော့မှာလဲဗျာ။ ရှင်းရဲ့

လား။(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)ဒီတော့မှ ဒီပရိသတ် ဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေ နဲ့ တန်တဲ့တရားကိုဟောဖို့ ဘုရားလည်း အာရုံပြု ကျေးဇူးတော် ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကိုလည်း ပန်ကြားတိုင်တည်ပြီးမှ ဒီပရိသတ်နဲ့ ထိုက်တန်တဲ့တရား ဉာဏ်မှာပေါ်တော်မူပါ ဘုရား၊ ဉာဏ်မှာပေါ်ပါဘုရား။

ကိုယ့်ဉာဏ်နဲ့ ကိုယ် ဟောလို့ရပါမလား (မရနိုင်ပါ ဘုရား) ဘုရားရှင်ရဲ့ ဉာဏ်တော် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဉာဏ်တော် မိမိသန္တာန်မှာ ဦးခေါင်းမှာတည်ပါ။ လက်ဝဲ လက်ယာ ပခုံးထက်၌တည်ပါ။ သည်တော့မှ ဒကာ ဒကာမ တွေကို ထိုက်တန်တဲ့တရားတွေဟောနိုင်ပါစေဆိုတော့ ကိုယ် က ဘယ်က စ-ဟောရမယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူးနော်။ အဲလို တိုင်တည်လိုက်တော့မှ ဉာဏ်ထဲမှာ ပေါ်လာတတ်ပါတယ်။ ဒါဦးဇင်းရဲ့တရားဟောမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကိုယ်တွေ့ယုံကြည် ချက်လေးပေါ့။

ဘဝတစ်ခုလုံးရဲ့ အဆုံး

ယခုလဲဘာလာပေါ်လာသလဲဆိုတော့ ဘဝတစ်ခု လုံးရဲ့ အစသည် တခြားလား၊ ဇာတိလား (ဇာတိပါဘုရား) ဟုတ်ပြီ ဇာတိကစတယ်ဆိုတော့ ဒီဇာတ်ဘယ်မှာဆုံး (ဇရာ မရဏ ပါဘုရား)။ ဟုတ်ပြီ။ ပေါ်ပြီ။ ဘဝရဲ့ အဆုံးဟာ ဇရာ မရဏ။

တရားကပြီးသွားပြီ

ဘဝရဲ့အဆုံးဟာ ဇရာမရဏဆိုတော့ စဉ်းစားကြည့်
 နော်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုထောက်မယ်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာ
 အရ သတ္တဝါရဲ့အဆုံးဟာ ဇရာ မရဏ။ လူ့ဘဝ တစ်ဘဝ
 ဆုံးတာ ဇရာမရဏပါ။ သည်ထက်ဆုံးတာတော့ မရှိတော့
 ဘူး။ အဲဒီတော့ တရားတောင်းတဲ့သူက “အရှင်ဘုရား
 အဆုံးထိအောင်ပို့ပါ” ဆိုတော့ “တရားကပြီးသွားပြီ”။ အဆုံး
 ထိဆိုတာ ပို့လိုက် တာကိုး။ အဲ. . . အဲဒီ ဇရာ မရဏဆိုတဲ့
 တရားဟာ ဘယ်သူမှမလွတ်ဘူးနော်။ အကုန်ရင်ဆိုင်ကြရမှာ
 (မှန်ပါ)။

လူ့ဟာသေမျိုး

ဒီကနေ့ ဦးပဉ္စင်းတို့ နိုင်ငံရပ်ခြားရောက်နေတဲ့အခါ
 ကျတော့ လူနေမှုအဆင့်အတန်းတော့ မြင့်မားသလိုရှိပါရဲ့။
 ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတွေ၊ တိုက်တာအဆောက်အအုံတွေဟုတ်လား။
 သို့သော် နေရေးထက် သေရေးခက်ဆိုသလို သေရေးရှင်ရေး
 ကိစ္စတွေရင် ရင်ဆိုင်မယ်ဆိုတော့ ကဲ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လို
 ရင်ဆိုင်ကြမလဲ ဒကာ ဒကာမတို့။ ဒီတော့ မသေမယ့်ပုဂ္ဂိုလ်
 ထွက်ပြစမ်းပါ။ ဒီတော့ ထွက်ပြနိုင်တဲ့သူရှိပါလား (မရှိပါ
 ဘုရား)။ စဉ်းစားကြည့်၊ လူနေမှုအဆင့်အတန်းမြင့်မားလည်း
 တစ်နေ့သေမှာပဲ၊ အောက်တန်းကျလည်း သေမှာပဲ။ ရာထူး

ရှိတဲ့သူလည်း (သေမှာပါတုရား)။ စီပွားရှိတဲ့သူရော (သေမှာ
 ပါတုရား)။ ဆင်းရဲမွဲတေသူရော (သေမှာပါတုရား)။ ဟော
 ဒီကဆရာဝန်ကြီးတွေရော (သေရမှာပါတုရား)။ အင်ဂျင်နီယာ
 ကြီးရော (သေရမှာပါတုရား)။ မိသားစုရှိတဲ့သူလဲ သေမှာပဲ။
 တစ်ကိုယ်တည်းသမားလည်း သေမှာပဲ။ အားလုံးသေကြတယ်
 ဆိုတော့ အသေလွတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ရှိလား (မရှိပါတုရား)။
 အားလုံးမသေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် မရှိဘူးနော်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ
 ဇရဏာ လေ။ မွေးဖွားလာလျှင် အိုသေကင်းရဲ့လား။ (မကင်းပါ
 တုရား)။ သတ္တပါဆိုတာ သေမျိုး၊ လူဟာ သေမျိုး။ ဒါကြောင့်
 တုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း “နတ္ထိ ဇာတဿ
 အမရဏံ” မွေးဖွားသူမှာ မသေရိုး၊ မရှိ (သေကိုသေမှာ) လို့
 သံယုတ်ပါဠိတော်ကြီးမှာ မဟောဘူးလား (ဟောပါတယ်
 တုရား)။ သေခြင်းတရားနဲ့ ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ ဘယ်လို ရင်ဆိုင်
 ကြမလဲဆိုတော့ ဒီတရားအားထုတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ပဋိစ္စ
 သမုပ္ပါဒ်ကိုဖြစ်ကြောင်း လည်ကြောင်းနဲ့ကကွ သဘောကျ
 ပြီးအားထုတ်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် ပြေနိုင်တယ်။ အားထုတ်
 မထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြေနိုင်ဘူး။
 မသေဆေးရှိလျှင် ပေးကြပါဦး။ သည်တော့ကောင်းပြီ၊ မသေမည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထွက်ပြ

လို့ရပါမလား (မရပါဘူး)။ ခင်ဗျားတို့ ပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ၊ ဆရာဝန်၊ အင်ဂျင်နီယာတွေ ကမ္ဘာ့ဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အဲသည်တွေ မသေဘူးဆိုတော့ ဟော . . . ဒီထဲဆရာဝန်တွေလဲပါနေတာပဲ။ မသေဆေးလေးများရှိရင် ကျုပ်ကိုပေးကြပါ။ တောင်းရတယ်ဗျ။ မြန်မာနိုင်ငံကဘုန်းကြီးကနေပြီးတော့ ဒကာတွေဆီတောင်းရတယ်။ မသေဆေးလေးများပေးကြစမ်းပါလို့။ ပေးနိုင်ပါမလား (မပေးနိုင်ပါဘူး)။ ကျုပ်က ဟိုးမြန်မာပြည်ကြီးက နိုင်ငံရပ်ခြားကို ဗဟုသုတအနေနဲ့ ရောက်လာတဲ့အခါမှာ ကိုယ့်ဒကာဒကာမတွေဆီ ရောက်တုံးရောက်ခိုက် ခေတ်ပညာတတ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေဖြစ်တဲ့ အတွက်တောင်းတာပါ။ မသေဆေးများရှိရင် ပေးကြစမ်းပါ။ ပေးနိုင်ရဲ့လား။ မပေးနိုင်ဘူး။ ဟုတ်လား။

မသေဆေးမြန်မာပြည်မှာရှိ

ကဲ . . . ရှိစေ။ ခင်ဗျားတို့က မပေးနိုင်ရင် ကျုပ်ပေးမယ်။ ဟာ . . . ဒီဘုန်းကြီးကြံဖန်ဖန် ကမ္ဘာမှာတောင် မပေါ်ပေါက် မတီထွင်နိုင်သေးတဲ့ မသေဆေး။ တောက်တီးတောက်တဲ့ပါ။ စဉ်းစားကြည့်စမ်း ဒကာဒကာမတို့၊ ဘာဆေးပေးမှာလဲ (မသေဆေးပါဘူး)။ မသေတဲ့ဆေး မြန်မာပြည်ကယူလာတာဗျ။ အဲဒီမသေဆေး ကမ္ဘာမှာ မရှိပေမယ့် မြန်မာမှာ ရှိနေတယ် ဒကာဒကာမတို့။ ကျုပ်မြန်မာပြည်ကကြွလာ

တဲ့ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး၊ ဟော... မသေဆေးပေးမယ်။
စင်္ကာပူမှာရှိတဲ့ သတင်းစာကြီးတွေမှာ ထည့်ကြော်ငြာလိုက်ပါ။
ဘာဆေးပေးမှာလဲ (မသေဆေးပါဘုရား)။

အမြိုက်လက်ဆောင်

မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးက မသေဆေးတွေပေးမှာ
ဟုတ်ရဲ့လား (မှန်ပါ)။ မသေဘူးဆိုတော့ ပါဠိစာပေမှာ
ပရဏတို့၊ မတ တို့၊ မရိတ တို့ဆိုတာသေတာ။ အမရဏ-
ဆိုတော့ မသေတာပေါ့ဗျာ။ အမရိတ>အမြိုတ>အမြိုက်ဆို
ပြီးမြန်မာမှုအဆင့်ဆင့်ဖြစ်လာ။ ဒါထားတော့ မြန်မာစာဌာန
က ဘာသာဗေဒဆရာတွေရဲ့တာဝန်ထားလိုက်။ ဘုန်းကြီးတို့၊
ပေးမှာက အမရိတ>အမြိုက်ဆိုတဲ့ မသေဆေးကို ပြည်ပ
ရောက်ဒကာဒကာမတွေကို မြန်မာပြည်လက်ဆောင်အနေနဲ့
ပေးမှာ။

ဆေးမမီတော့ဘူး

သို့သော်လည်း ဒီဘဝတော့ မရတော့ဘူး။ နောက်
ဘဝတွေ နောက်ဘဝတွေ အတွက်ရမှာ။ ဒီဘဝတော့
လက်လွန် ခြေလွန်ဖြစ်သွားလို့မရတော့ဘူး။ ဆေးမမီတော့
ဘူးဗျ။ ဒကာဒကာမတို့ ဘာတဲ့လဲ (ဆေးမမီတော့ပါဘုရား)။

ဆေးကုချိန်မရလိုက်တော့ဘူး။ ဒီဘဝ ဒီခန္ဓာ ဒီဇာတိကိုရပြီး
 ကာမှ မသေချင်ပါဘူးဆိုတော့ကောရမတဲ့လား။ ဇာတိပစ္စယာ
 ဇရာ မရဏကိုးဗျ။ အမှားကျော်သွားလို့၊ ဆေးမှားသောက်
 လို့။ သင်္ခါရဆေးသောက်မိလို့။ သင်္ခါရေဟိ ဇနိယမာနံ အရ
 ကံသင်္ခါရရဲ့ ပစ်ချမှုဒဏ်တော့ခံလိုက်ရပြီ။ အမှားကျော်သွား
 လို့ ဆေးမှားသောက်လိုက်လို့ ဝမ်းထဲရောက်သွားတော့ ဝမ်း
 ပိတ်ဆေး၊ ဖြေဆေးတိုက်ဖို့ နောက်ကျသွားပြီ။ မရတော့ဘူး။

တစ်ကိုယ်လုံးပြန်နဲ့ သွားလို့ အဆိပ်ပြန် သွားရင်
 ပုဂ္ဂိုလ်အခြားဖြစ်မှာလား၊ မသာပေါ်မှာလား (မသာပေါ်မှာ
 ပါဘုရား)။ ကဲ သည်တစ်ခါတော့ မသာပေါ်မယ်၊ မတတ်နိုင်
 တော့ဘူး၊ ဆေးလွန်သွားပြီ။ အဲ . . . သည်တော့ကို
 နောင်တစ်ဘဝနဲ့ ဘဝအဆက်ဆက်မသေကြဖို့ သည်ကနေ
 ပေးမယ်။

မသေဆေးဟူသည်

မသေခြင်းကို အမရိတ - အမြိုက်လို့ ပြောခဲ့ပြီ။
 မသေခြင်းအမြိုက်ဆိုတော့ နိဗ္ဗာန်။ အဲဒီ အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို
 အရင်းခံရှာလိုက်တော့ ဒကာဒကာမတွေ တခြားလား၊
 မဂ္ဂင်လား (မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။ ဒီတော့ မသေဆေးဆိုတာ မဂ္ဂင်
 ဆိုတာပေါ်ပြီပေါ့ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။ ဟော . . . မသေဆေး
 ဆိုတာ မဂ္ဂင်တရားပါပဲ။ ဘယ်မဂ္ဂင်တွေလဲ။

- (၁) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းစွာမြင်ခြင်း (အယူမှန်တန်ခြင်း)
- (၂) သမ္မာသင်္ကပ္ပ၊ ကောင်းစွာကြံစည်ခြင်း
- (၃) သမ္မာဝါယာမ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်ခြင်း
- (၄) သမ္မာသတိ၊ ကောင်းစွာအောက်မေ့ခြင်း
- (၅) သမ္မာသမာဓိ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ခြင်း

အဲဒီငါးပါး- ရှေ့မဂ္ဂင်နှစ်ပါးက ပညာမဂ္ဂင်၊ နောက်
 မဂ္ဂင်သုံးပါးက သမာဓိမဂ္ဂင်ဆိုတော့ ဒီမဂ္ဂင် ၅-ပါးမှာ ပညာ
 မဂ္ဂင် ၂-ပါးကဦးဆောင်ပါတယ်။ ဒီမဂ္ဂင် ၅-ပါးကို လောကီ
 မဂ္ဂင်လို့လဲခေါ်တယ်။ နောက်ပြီး ဝိပဿနာမဂ်၊ ပဉ္စဂီကမဂ်၊
 ရှေးပြေးမဂ္ဂင် ၅-ပါး၊ ပုရေစာရိကသမ္မာဒိဋ္ဌိစသည်ဖြင့် အမည်
 ပေါင်း ၁၃-မျိုးတောင်ရှိပါတယ်။ ဒီအမည်တွေထားလိုက်ပါ
 တော့၊ အဓိကကတော့ အလုပ်မဂ္ဂင် ၅-ပါးပေါ့။ ဒကာ
 ဒကာမတွေ ဒီလောကီမဂ္ဂင် ၅-ပါးသည် တခြားလား၊ အလုပ်
 မဂ္ဂင်လား (အလုပ်မဂ္ဂင်ပါဘုရား)။ အလုပ်မဂ္ဂင်ဆိုတော့
 ဘုန်းကြီးကတိုက်တွန်းမှုလုပ်ရမှာလား၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ်
 လုပ်ရမှာလား (ကိုယ့်သဘောနဲ့လုပ်ရမှာပါဘုရား)။ အေး . . .
 ကိုယ်လုပ်မှ ကိုယ်ရမှာပေါ့။ ကဲ . . . ဘုန်းကြီးကတော့
 ဆေးနည်းပေးခဲ့ပြီ။ ဘာဆေးလည်း (မသေဆေးပါဘုရား)။
 မသေဆေး၊ မသေဆေး။ ဒကာဒကာမတွေ မသေဆေး
 လက်ဆောင်။

သစ္စာသိအောင်အရင်လုပ်ကြပါ

မသေဆေးတာ မဂ္ဂင်ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ရဖို့ဆိုတော့ ဘုရားအလုပ် လုပ်ရမှာလား၊ ဟရားအလုပ် လုပ်ရမှာလား (ဟရားအလုပ် လုပ်ရမှာပါဘုရား)။ ဒါကြောင့် ဆရာတော် ဘုရားကြီးကလဲ အလွန်အရေးကြီးသည့် အတွက်ကြောင့် သားရေး၊ သမီးရေး၊ စီပွားရေးတွေကို နောက်ထားပြီး သစ္စာကို သိအောင်အရင်လုပ်ကြပါလို့ မဟိုက်တွန်းဘူးလား (တိုက်တွန်းပါတယ်ဘုရား)။

ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ညီတော်အာနန္ဒာကို “ချစ်သား ရေ သစ္စာသိအောင်ဟောပြောပေးခြင်းသည် အကြီးမားဆုံး ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း”လို့ မဟောဘူးလား (ဟောပါတယ်ဘုရား)။ သစ္စာမသိသေးသော ပုဂ္ဂိုလ် မိမိရဲ့မိဘတွေ မသိသေးရင် သိအောင်၊ အမိအဘ၊ အဆွေအမျိုး၊ အဘိုးအဘွားတွေ ဒီသစ္စာတရားတွေကို သိအောင် ဟောနိုင်ပြောနိုင်ပေးဖို့ အရေးမကြီးဘူးလား(ကြီးပါတယ်ဘုရား)။ ဟောနိုင် ပြောနိုင် တဲ့ဆရာသမားများထံမှောက် အရောက်ပို့ပေးဖို့ အရေးမကြီး ပေဘူးလား(ကြီးပါတယ်ဘုရား)။ သစ္စာအလုပ်တွေကိုလုပ်နိုင် အောင် ဒကာဒကာမတို့ ဝံ့ပိုးပေးခြင်းသည် အကြီးမားဆုံး ကျေးဇူးပြုခြင်းပါပဲ ဒကာ ဒကာမတို့။

မျက်နှာလိုက်ရဲ့လား

သည်ကနေ့မသေဆေးလက်ဆောင်ပေးမယ်ဆိုတော့ ဆေးခါးကြီးတွေ၊ ဆေးမှားကြီးတွေသောက်မိလို့ ဇာတိဆိုတဲ့ ဘဝခန္ဓာတွေရကြပြီ။ အတိတ်က သင်္ခါရ အရ ဘဝအဆင့် အတန်းတွေလည်းမြင့်ကြပါပေရဲ့။ (အထက်တန်းကျ မျက်နှာ ပန်းလည်းလှကြပါပေရဲ့။ သို့သော်လဲ ဘယ်လောက်ပင် လောကမှာ သူဌေးဖြစ်ပြီး ကျန်းမာနေပေမယ့်၊ ချမ်းသာနေ ပေမယ့်၊ အထက်တန်းမျက်နှာပန်း ရောက်နေပေမယ့် ဒကာ ဒကာမတွေ တကယ်အသက်အရွယ် ကြီးလာတော့ နောက်ဆုံး မအိုဘူးလား (အိုပါစွယ်ဘုရား)။ ဇာတိဆိုတဲ့ ဘဝခန္ဓာကို ရပြီးတာနဲ့ စိတ္တက္ခဏ တစ်ချက်ချင်း၊ အအိုဘက်ကိုသွားနေ တယ်။ အသက်ကြီးတာကို ဘယ်လိုပြောလဲ (အိုတာပါ ဘုရား)။ ဒကာကြီးတို့ ပြည်ပမှာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေသိပါတယ်။ အင်္ဂလိပ်တွေ အသက်အရွယ်မေးတော့ ဘယ်လိုတဲ့။ “How old are you” ခင်ဗျားဘယ်လောက်အိုပြီလဲတဲ့။ ဦးပဋ္ဌင်း တို့ အဲဒီမာမတတ်တတ်နဲ့ အဲလိုပဲ ဘာသာပြန်လိုက်တာ။ မှားရင်လဲပြင်ပေါ့။ အိုတာကို ပါဠိလိုဆိုတော့ ဇရာပေါ့။ ဘာတဲ့လဲ (ဇရာပါ)။ ပိုက်ဆံရှိတဲ့သူ့ဇရာ ဇရာကသက်သာ ပေးရဲ့လား (မပေးပါဘူးဘုရား)။ ပိုက်ဆံမရှိတဲ့သူ့ဇရာ (သက်သာမပေးပါဘုရား)။ ဒီလိုဖြင့် ဇရာရဲ့ဒဏ်ချက်ကို

ရှင်ဘုရင်လည်းခံရမှာပဲ။ မသက်သာဘူး။ သူတောင်းစားလဲ
 မသက်သာဘူး။ သူဌေးလည်းမသက်သာဘူး။ အကုန်ဒဏ်ခံ
 ရတာပဲ ဒကာဒကာမတို့။ အဲဒီဇရာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ
 ခံပြီးတဲ့အခါကျတော့ကား မရဏာဆိုတဲ့သေခြင်းတရားက နေ
 ပါ့မလား (မနေပါဘုရား)။ သည်လိုဖြင့် ဘယ်လောက်ပဲ
 အထက်တန်း မျက်နှာပန်းရောက်ရောက် နောက်ဆုံးအဆင့်
 ဟိုးအမြင့်ဆုံးဖြစ်တဲ့ရှင်ဘုရင်အထိ ဇရာ မရဏက မျက်နှာ
 လိုက်ရဲ့လား (မလိုက်ပါဘုရား)။ မျက်နှာမလိုက်ပါဘူး ဒကာ
 ဒကာမတို့။ နိုင်ငံခြားမှာနေတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လည်းမျက်နှာ မလိုက်
 ဘူး။

နေရေး၊ သေရေး စဉ်းစားရ

အဲသည်တော့ ဘယ်လောက်ပဲ အထက်တန်းကျ
 မျက်နှာပန်းလှတဲ့သူပဲဖြစ်ဖြစ် အသက်ကြီးပြင်း ယိုယွင်းလာတဲ့
 အခါမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နှလုံးသား . . . အော် . . . နေရေး
 မျက်နှာပန်းလှပေမဲ့ သေရေးကြုံတော့ ဒကာဒကာမတွေ
 မခတ်ဘူးလား(ခက်ပါတယ်ဘုရား) သေရေးကျတော့ အရေး
 ကြီးတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုတော့ နေရေးတွေ သေရေးတွေ
 စဉ်းစားရတာကိုးဗျ။ တကယ်သေရေးကို စဉ်းစားလိုက်တော့
 ဘယ်လိုသေရမုန်း မသိတော့ဘူး။

တရားရစေချင်တဲ့မေတ္တာ

ဒကာဒကာမတွေ စဉ်းစားကြည့်ကြ၊ သေဖို့ကို နဖူးပေါ်လက်တင်ပြီး ညအိပ်ယာဝင် အစမ်းသေကြည့်စမ်း၊ အစမ်း၊ အစမ်း၊ အစစ်မဟုတ်ဘူး။ အတုသေတာနော်၊ အတု။ အမယ်လေး - အစစ်သွားမလုပ်နဲ့ဦး၊ တရားရအောင်စောင့်ဦး။

သို့သော်လည်းပဲ သေခြင်းတရားဆိုတာ ဆွဲထားလို့ ရပါမလား (ပရပါဘုရား)။ သဘောအရပြောတာပါ။ ပသေပါနဲ့ဦးပေါ့ဗျာ။ ဒါ တရားရစေချင်တဲ့မေတ္တာပေါ့၊ ဟုတ်လား (မှန်လှပါဘုရား)။

သက်တောင့်သက်သာသေတဲ့မသာမရှိ

အဲ... သည်တော့ အစမ်းကလေးသေကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာဒကာမတွေ... ဟော ငါသေပြီ။ သေတဲ့အခါကျတော့ သည်အတိုင်းပေါ့ပေါ့လျော့လျော့ ပြုံးပြုံး ရွှင်ရွှင် သေတဲ့ မသာရယ်လို့ရှိကြသလား (မှန်ပါဘုရား)။ စဉ်းစားကြည့်စမ်း - ဒကာဒကာမတို့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင်သေတဲ့ သက်တောင့်သက်သာသေတဲ့ မသာမရှိဘူးဆိုတော့ မသက်မသာ မချီမဆန်ဖြစ်တော့မှ အသက်ထွက်တာပါ။

အပြောရှိပေမယ့် သဘောရှိမဟုတ်

အသက်ဆိုတာဟာ အတ္တပညတ်အနေနဲ့ ပြောတာပါ။ အသက်ဆိုတာ တခြားနဲ့ပြောတာလား ပညတ်နဲ့ ပြောတာလား(ပညတ်နဲ့ပြောတာပါဘုရား)။ ပရမတ်နဲ့ပြောကော့ အသက်ရှိလား (မရှိပါဘုရား)။ အသက်မရှိဘူး ပရမတ်မှာ ရုပ်ဇီဝိတ၊ နာမ်ဇီဝိတ ဆိုတာပဲရှိတယ်။ အသက်လည်းမရှိ၊ လိပ်ပြာလည်းမရှိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါဆိုတာလည်းမရှိဘူး။ ပညတ်အနေနဲ့ပြောတဲ့အခါကျတော့ အတ္တ၊ အသက်၊ လိပ်ပြာ၊ ဝိညာဏ်ကောင် စသည်ဖြင့် သူ့အနေနဲ့ အပြောထဲမှာ မရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အေး- အပြောမှာရှိသော်လည်း သဘောမှာမရှိဘူး ဒကာဒကာမတို့။

အပြောမှာတော့ရှိတယ်။ သဘောမှာတော့မရှိပါဘူး။ အဲဒါကြောင့် အသက်ထွက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ သက်သက်သာသာနဲ့ အသက်ထွက်နိုင်ခဲ့လား (မထွက်နိုင်ပါ)။ ဘယ်နည်းနဲ့မှမထွက်နိုင်ပါဘူးနော်။ အဲဒီတော့ တစ်ခါတလေမချိမဆန်၊ ဗိုက်အောင့်၊ ဗိုက်နာ ခေါင်းကိုက်၊ ဇက်ထိုးတာတို့ဖြစ်၊ မချိမဆန်ဖြစ်တဲ့အခါမျိုးမှာ အမယ်လေးအသက်ကို မရွံ့နိုင်ဘူး။ မျက်ဖြူကြီးပျားလန်သေခါနီးဤကဲ့သို့ဖြစ်နေခြင်းသည် ဒကာဒကာမတို့ သက်သက်သာသာဖြစ်လို့လား မသက်မသာဖြစ်လို့လား(မသက်မသာဖြစ်လို့ပါဘုရား)။ ဒကာ ဒကာမတို့ အစမ်းကလေးရင်ဆိုင်ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ပါ့မလဲ။

နောက်ပြန်ဆုတ်ဒေသနာ

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ အနုလောမ- အစဉ်အတိုင်းသွားတဲ့ အနုလုံဒေသနာ၊ ပဋိလောမ-နောက်ဆုံးကနေပြီး ဘက်ဆုတ်တဲ့ ပဋိလုံဒေသနာရယ်လို့ ၂-မျိုးရှိ။ ဒကာဒကာမတို့ ဒေသနာ ဘယ်နှစ်မျိုး (နှစ်မျိုးပါဘုရား)။ အေး- တရားတောင်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တရားအဆုံးထိအောင် ပို့စမ်းပါဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နောက်ဆုတ်ပြန် ပဋိလုံဒေသနာနဲ့ သွားကြစို့။

ပဋိလုံဒေသနာနဲ့ သွားကြစို့ဆိုတော့ “ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ”။ ဒါ ပဋိလုံဒေသနာရဲ့ နိဂုံးလေ (မှန်ပါ)။ အဲဒီလို ဇာတိစသည်ချုပ်သော ကြောင့် ဒုက္ခဟာ အတုံးလိုက်အတစ်လိုက်ကို ဆုံးသွားတယ်။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ-ဒုက္ခအတုံးအခဲကြီး။ ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒုက္ခသေးသေးလေးလား၊ ဒုက္ခအတုံးအခဲကြီးလား (ဒုက္ခအတုံးအခဲကြီးပါဘုရား) ကေဝလဿ- ဆိုတော့ တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဒုက္ခတွေ့ကုန်သွားတာလား၊ ဒုက္ခအားလုံးချုပ်သွားတာလား (ဒုက္ခအားလုံးချုပ်သွားတာပါဘုရား)။ အေး-ပဋိလုံဆိုတော့ နောက်ပြန်နည်းနည်းဆုတ်ကြည့်တော့ “ဇာတိ နိရောဓာ ဇရာ မရဏ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခဒေါမနဿ ပါယာသာ နိရုဇ္ဈန္တိ” ဒါ ဒေသနာတော်ကို ဒီလိုကိုင်ထား။ ဒကာက တရားအဆုံး ထိပို့ပါဆိုတော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဆုံး

ကိုင်ထား။ ဒီတော့တစ်ဘဝရဲ့အစက ဇာတိဆိုတာပြောခဲ့ပြီ
 နော် (မှန်ပါ)။ ဇာတိ ရခဲ့တာနဲ့ ဇရာ မရဏဆိုတာ မလာ
 လား (လာပါတယ်ဘုရား)။ ကနေ့ဒကာဒကာမတွေ ဒီဘဝ
 ဒီခန္ဓာ ဒီဇာတိ မရခဲ့ဘူးလား (ရခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။ ရတော့
 ဇရာမရဏဆိုတာ မဖြစ်စရာအကြောင်းရှိသေးလား (ဖြစ်မှာ
 ပါဘုရား)။ ဖြစ်မှာ၊ ဖြစ်ကိုဖြစ်မှာ။ ဇာတိရခဲ့တော့
 ဒို့ဒကာဒကာမတွေ ဆေးစားမှားလို့လွန်ခဲ့ပြီလို့ မပြောခဲ့ဘူး
 လား (ပြောခဲ့ပါတယ်ဘုရား)။ အေး- ဇာတိရတာနဲ့ ဇရာ
 ကလဲ စောင့်မနေဘူးလား (စောင့်လို့ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဗျာဓိ
 မရဏဆိုတာကရော မလာဘဲနေပါ့မလား (မနေပါဘုရား)။
 ဗျာဓိနဲ့ မရဏက အသာကလေး စောင့်ပြီးနေကြတာ။
 ကတွတ်ပေါက်က ဗျိုင်းစောင့်သလို ဆိုတာပေါ့။

ဒေသနာတော်ကြည့်လိုက်တော့ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ
 မရဏကိုး။ ဇာတိရတာနဲ့ကွာတဲ့ ဇရာ မရဏက မုချအကျိုး
 ရင်းအနေနဲ့ ဖြစ်ကိုဖြစ်ရမှာ။ အခြား သောကပရိဒေဝ
 ဆိုတာက တွေ့ချင်မှတွေ့မှာ၊ အဆင်မပြေရင် သောက
 ရောက်မယ်။ အဆင်ပြေရင် မရောက်ဘူး။ အဲဒါကိုတော့
 ဇာတိ အကျိုးဆက်။ ဒါ မုချကျိုးမဟုတ်ဘူး။

မလော့ကုသိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်နေအောင်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်၊
 နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်အောင်။

ဇရာနှစ်မျိုး

ဒီတော့ ဇာတိရတာနဲ့ ဇရာကမူချရနေပြီ။ စိတ္တက္ခဏ
 တစ်ချက်ချင်းအိုနေတာ။ အဲဒါက အပါကဋ္ဌဇရာ။ ဆံဖြူ
 သွားကြွေ ပါးရေတွန့်လိပ်ဆိုတာက ပါကဋ္ဌဇရာ၊ ထင်ရှားတဲ့
 ဇရာ။ ပါကဋ္ဌ ဆိုတာက ထင်ရှားတာ။ အပါကဋ္ဌ ဆိုတာက
 မထင်ရှားတာ။ စိတ္တက္ခဏ တစ်ချက်ချင်း အိုနေတာလူတွေ
 မသိကြဘူး။ ဒါပြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး ဖော်
 ထုတ်ပြလို့ သိရတာ။ ခိုးတွေအရွယ်ကငယ်ပါသေး၊ ပျော်လို့က်
 မယ်၊ ပါးလို့က်မယ်၊ စားလို့က်မယ်၊ သောက်လို့က်မယ်။ ကိုယ့်
 ကိုကိုယ် အိုနေမုန်း သိကြရဲ့လား (မသိပါဘုရား)။ ပညတ်
 အားဖြင့်တော့ လူပျို လူငယ် မင်းပျို မင်းလွင်။ ပရမတ်အနေ
 ကတော့ စိတ္တက္ခဏ တစ်ချက်ခြင်းအိုနေတာဆိုတော့ အိုပြီးရင်
 ဘာဖြစ်မလဲ၊ နာမယ်၊ နာမယ်နော်။ အိုပြီးရင်နာမှာ ဒကာ
 ဒကာမတွေ နာမှ နာပါဦးမလားလို့ ဝမ်းများနည်းဦးမှာလား
 (မနည်းရပါဘုရား)။ မနည်းနဲ့ စောင့်နေတယ်။ ဝျှိုင်းစောင့်
 သလိုခဏကလေးပဲ။ အချိန်ပိုင်းကလေးကောင့်နေတာ။ မနက်
 ဖြန်လား သဘက်ခါလား ပြောလို့ပရဘူး။

နိဝစက်လိုက်ရဦးမယ်

နာကာနဲ့ သေဟာသည် တစ်တွဲတည်းလည်း လာ
 တတ်တယ်။ ရှင်းရဲ့လား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။ တစ်တွဲတည်း

မလာရင် တစ်ပိုင်းစိတစ်ပိုင်းစိလည်း လာတတ်တယ်။ နာခြင်း တရားကနေပြီးတော့ကား “သေခြင်းတရား မင်းခဏနေဦး၊ ငါအရင်ဆုံးနာတာလေးနဲ့ နှိပ်စက်လိုက်ဦးမယ်” ဆိုပြီး နာတာနဲ့ နှိပ်စက်နေသေးတယ်။ လနဲ့ချီ၊ နှစ်နဲ့ချီပြီး အနာနဲ့ နှိပ်စက်နေဦးမယ်လေ။ မင်းသေခြင်းက အသာထားဦး၊ ငါပြန်ပြန် နှိပ်စက်လိုက်ဦးမယ်။ များများကြီးနာသွားအောင်၊ အမိပ္ပါယ်က ဟုတ်လား၊ အဲဒီလိုနာခြင်းတရားက နှိပ်စက်လို့ ပြီးတဲ့အခါကျတော့ ကဲ မင်းအလှည့်ရောက်ပြီသွားခေါ်တော့။ သေခြင်းက လာတော့ ကဲ-ကိစ္စချောသွားရော။ ရှင်းရဲ့လား (ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

မြန်မာ့နုလုံးသား

အိုခြင်း၊ နာခြင်းတွေပြီးတော့ သေခြင်းတရားက အားမနာပါးမနာ ဘယ်သူ့မျက်နှာဘယ်ပညာမှ မထောက်ဘဲ သူ့ဓမ္မသဘောအရ တစ်ခါထဲဆောင်သွားရော။ ဒကာဒကာမ တွေ ဘယ်သူ့မျက်နှာမှ မထောက်ဘဲခေါ်သွားတယ်ဆိုတော့ တခြားလား။ အားမနာတတ်တာလား (အားမနာတာပါ ဘုရား)။ အားမနာဘူး။ မြန်မာတွေဟာလေ အင်မတန် အားနာပါးနာရှိတယ်။ နိုင်ငံခြားသားတွေတော့ အများအားဖြင့် အားမနာဘူး။ ယုတ်စွအဆုံး လွှတ်ရည်ဆိုင်ထိုင်တာ တောင်မှ သူ့ရှင်းမယ်၊ ငါ့ရှင်းမယ်ဆိုပြီး စေတနာပြိုင်ကြရာ

က တစ်ယောက်က ရှင်းပေးတာတောင် တစ်ယောက်က အားနာပါးနာဖြစ်လို့။ အမေရိကန်စတဲ့ နိုင်ငံခြားသားတွေ ကတော့ အဲလိုမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ မိတ်ဆွေရင်း ဖြစ်နေနေ စားပွဲတစ်ဝိုင်းထဲစားနေနေ ကိုယ်စား ကိုယ်ရှင်း၊ ကိုယ့်စရိတ်ကိုယ်ရှင်း။ ဒါတာမှ အားနာမနေဘူး။ သူတို့ ယဉ်ကျေးမှုနော်။ ကိုယ့်မြန်မာပြည်တောင် ဒီစနစ်ကူးလာပြီ။ “ဟေ့ ဒို့ကတော့ အမေရိကန် System ဟေ့တဲ့” ကိုယ့်ကိစ္စ ကိုယ်ရှင်း။ နိုင်ငံရပ်ခြားတွေ အသွားအလာများလို့လားမသိ။ ဒါလေးတွေပါချင်လာပြီ။ အားမနာတတ်တော့ဘူး။ ကုန်ဈေး နှုန်းတွေ ဝင်ငွေတွေကြောင့်ဖြစ်မှာပေါ့နော်။ ဒါတော့အပြစ် မဆိုတော့ပါဘူး။ အဲ-အချို့ကိစ္စတွေမှာ မြန်မာမျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင်အင်မတန်ရိုင်းပါတယ်။ မြန်မာတွေမှာ အားနာ တတ်တဲ့နှလုံးသားရှိတယ်။ ဒါ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုပါပဲ။

အဲဒီ “အားနာပါတယ်” ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ ပတ်သက်လို့ မြန်မာစာလေ့လာတဲ့ နိုင်ငံခြားသား ကျောင်း သားတစ်ယောက်ဟာ စာတမ်းတစ်စောင်ပြုပြီး ဘွဲ့တောင်ယူ သွားသတဲ့။ ဒါ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနဲ့စပ်လို့ပေါ့နော်။ ဥပဋ္ဌင်း အပါအဝင်ပေါ့လေ။ ဦးပဋ္ဌင်းတို့ မြန်မာအများစု အားနာ တတ်ကြတာမှန်ပေမယ့် ဒီစကားလုံးရဲ့မူလအဓိပ္ပါယ်၊ ဆင့်ပွား အဓိပ္ပါယ်၊ လေးနက်မှုဘာညာစတာကို မစဉ်းစားမိကြပါဘူး။

သာမန်ကာလျှံကာပဲ၊ ကိုယ်ဆီမှာ ထူးမှ မထူးဆန်းတာကိုး။
အဲ နိုင်ငံခြားသားကတော့ ဒီအားနာပါတယ် ဆိုတာကိုပဲ
အထူးတွေ အဆန်းတွေဖြစ်၊ စာတမ်းတွေတာတွေ ပြုပြီးဘွဲ့
တောင် ယူသွားဆိုပဲ၊ တက္ကသိုလ်က။

အေး - မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အရကတော့ ဘယ်သူပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ဒီစကားတော့ ငါပြောလိုက်ရင်သူများ စိတ်ခုသွားလေ
မလား၊ တစ်မျိုးဖြစ်သွားလေမလားဆိုတဲ့ အားနာစိတ်ကလေး
တော့ ပရှိဘူးလား (ရှိပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒါ မြန်မာတွေရဲ့
နှလုံးသား၊ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေရဲ့ နှလုံးသားပါပဲ။

ရှင်ရေးအတွက်သာအားကိုးရ

ဆိုတော့ သေခြင်းတရားကတော့ ဘယ်သူဘယ်ဝါ
ဘယ်ပညာတတ်မှ အားမနာဘဲခေါ်မှာပဲ၊ ဘယ်လောက်ပဲ
အထက်တန်းရောက်နေနေ၊ ဘယ်လောက်ကြီးပဲ ပညာတတ်
နေနေ၊ ဘယ်လောက်ကြီးပဲ ရာထူးဂုဏ်ဝါ စည်းစိမ်တွေ ရှိ
နေနေ တကယ်သေမယ့်ဘေးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့ သူတို့တတ်တဲ့
အတတ်ပညာတွေ၊ အသိပညာတွေ၊ ရာထူးဂုဏ်ဝါတွေ ဘာ
တစ်ခုမှ အားကိုးလို့ မရတော့ဘူး ရှင်းရဲ့လား (ရှင်းပါတယ်
ဘုရား)။

လူတွေ ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝကစပြီး
ပညာတွေသင်ကြ စီးပွားဥစ္စာတွေရှာကြ၊ ရာထူးရာခံတွေ

ကြီးမားအောင် ဆောင်ရွက်ကြ၊ ဒါတွေဟာဖြင့် တစ်ဘဝတာ အသက်ရှင်နေထိုင်ရေးအတွက်သာဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တတ်တဲ့ ပညာတွေ၊ သူတို့ရတဲ့ ရာထူးတွေ မှီတဲ့စည်းစိမ်တွေဟာ တကယ့်သေရေးနဲ့တွေ့တော့ ဘယ်မှာ ဘယ်လိုမှအသုံးချလို့မရတော့ဘူး။ ဒါတွေဟာ ရှင်ဇေးအတွက်သာ အသုံးပြုရတဲ့ အသုံးချခံပစ္စည်းများပဲဖြစ်ပါတယ် ဒကာဒကာမတို့။

စဉ်းစားကြစမ်းပါ

ဒီတော့ ကောင်းပြီ တရားနာပရိသတ်တွေထဲမှာ နောက် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်လောက်ကြာတဲ့အခါမှာ ဟောဒီ တရားနာတဲ့သူတွေရှိကြပါဦးမလား (မရှိကြပါဘုရား)။ နောက် နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကြာရင် အခုတရားဟောတဲ့ ဘုန်းကြီး အသက်ကငါးဆယ်၊ နောက်အနှစ်ငါးဆယ်ဆိုတော့ ဘုန်းကြီး အသက်တစ်ရာဘယ်နေရပါ့မလဲ။ ဒကာဒကာမတွေ နေရပါ့မလား (မနေရပါဘုရား)။ အခု ဒကာဒကာမတွေ အသက် ငါးဆယ်၊ ခြောက်ဆယ်၊ ခုနစ်ဆယ်။ နောက်အနှစ်ငါးဆယ် ဘယ်နေရပါ့မလဲ။ မေတ်ကာလအခနအထားနဲ့တွက်ရင်နေရ ပါ့မလား (မနေရပါဘုရား)။ ဆုတ်ကပ်၊ အသက်ကလေးမှ ရာတန်း လျော့လျော့ကိုး။ သည်လိုဖြင့်ကောင်းပြီ၊ နောက်နှစ် ပေါင်းငါးဆယ်ကျရင် သည်ဘုန်းကြီး သည်ဒကာတွေ

တစ်ယောက်မှမရှိကြရင် ဘယ်သွားကြမလဲ။ ဒီလိုပဲမေးရမှာပဲ။
 အင်္ဂါဂြိုဟ်ကိုသွားမှာလား။ လကမ္ဘာကိုသွားမှာလား။ ကမ္ဘာ
 တစ်ပတ်ပဲ လျှောက်လည်နေကြမှာလား။ စဉ်းစားကြည့်ကြ
 စမ်းပါ ဒကာ ဒကာမတို့။ ဒီမှာ မရှိကြတော့ဘူးဆိုတော့
 လျှောက်လည်ကြမှာလား။ သေကြမှာလား (သေကြရမှာပါ
 ဘုရား)။

မနက်ဖန်သေမယ်ဆိုရင် ဘာလုပ်ကြမှာလဲ

အခု တရားနာတဲ့ ပရိသတ်တွေ နောက်နှစ်ပေါင်း
 ငါးဆယ်အတွင်း ဘာဖြစ်ကြမှာလဲ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ်စဉ်းစား
 ကြမိရဲ့လား။ နောက်နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်မှ သေမယ်လို့
 စဉ်းစားမိရင် မကိုက်သေးဘူး။ နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်ကျော်မှ
 သေမယ်ဆိုရင်တော့ သည်ကြားထဲ ပျော်လို့ပါးလို့ရသေး
 သဗျ။ အချိန်အများကြီးရှိတာနော်။ နောက်နှစ်ပေါင်းငါးဆယ်
 အတွင်း တစ်နေ့နေ့ အဲ... တကယ်လို့များ မနက်ဖန်
 သေရင်ဘယ်နှယ်လုပ်ကြမလဲ။ မနက်ဖန်တစ်ရက်စာ စားစရာ
 နဲ့ဝက်စရာ နေစရာတွေတော့ရှိသေးတယ်။ ရှိနိုင်သေးတယ်။
 သေဖို့အတွက်ခက်သေးတယ်။ ဒါကြောင့် နေရေးထက်
 သေရေး ခက်ပါတယ် ဒကာဒကာမတို့ . . . ။

သေမင်းကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

ဒကာဒကာမတို့၊ တတ်မြောက်ထားတဲ့ အကတ်
 ပညာတွေ၊ ရရှိထားတဲ့ ရာယူးဂုဏ်ပါ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေသည်
 • နေရေးအတွက်တော့ဖြင့် စိတ်အေးရပါပြီ။ နောက်အနှစ် ငါး
 ဆယ်၊ တစ်ရာဆိုသလို စားလို့ သုံးလို့ မကုန်တော့ဘူးဆိုပါ
 • တော့၊ မကုန်ရုံသာမက သားတွေမြေးတွေအတွက်ပါ စည်း
 စိမ်ဥစ္စာအမွေတွေ ထားခဲ့ကြတော့မယ်။

ဒီတော့ ကောင်းပြီ။ ဇနီးမယား၊ သမီးသားအတွက်
 တော့ စည်းစိမ်ဥစ္စာအမွေတွေ ထားခဲ့ပြီး၊ မိမိကလည်း ဇာတိ
 ဆိုတဲ့ သံသရာစက်ဝန်းမှာ ဝင်ပြီးဖြစ်နေလို့ အိုရမည် အမှန်၊
 နာရမည် အမှန်၊ သေရမည် အမှန်။ နေရေးစိတ်အေးရပေ
 မယ့်သေရေးကိုဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမှာလဲ။ ကောင်းမျှကုသိုလ်
 • နဲ့ ရင်ဆိုင်မှာလား၊ မကောင်းမျှ အကုသိုလ်နဲ့ ရင်ဆိုင်မှာလား၊
 မဖြစ်မနေတော့ ရင်ဆိုင်ရတော့မယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ဘာ
 • အကာအကွယ်တွေရှိသလဲ။ ဒုစရိုက်တွေ လုပ်ပြီးရင်ဆိုင်မှာ
 လား၊ သုစရိုက်အမှုတွေပြုပြီးရင်ဆိုင်မှာလား။

ဒီနေရာမှာ ကောင်းမျှဆိုတာ အခံတရား လှေ့နဲ့တူ
 တယ်။ မကောင်းမျှဆိုတာ ဝန်နဲ့တူတယ်။ ကောင်းမျှကုသိုလ်
 နည်းနည်းလုပ်ရင် လှေ့ငယ်ငယ်နဲ့တူတယ်။ မကောင်းမျှ
 နည်းနည်းလုပ်ရင် ဝန်ပေါ်တယ်။ ဒီတော့လှေ့ကိုပဲကြီးအောင်ပြု

လှေ့ငယ်ငယ်လုပ်ရင် ဝန်ပေါ်တယ်။ ဒီတော့လှေ့ကိုပဲကြီးအောင်ပြု

မလား၊ ဝန်ကိုပဲများအောင်တင်မလား။ ဝန်လေးတာနဲ့အမျှ
 လှေမနိုင်ရင် နစ်သွားနိုင်တယ်။ လှေကြီးတာနဲ့အမျှ ဝန်
 ကလေး တင်မိတယ်ဆိုရင်တောင် မသိမသာဝန်ကလေးမို့
 လှေဟာ တင်မှန်းမသိ ပေါလောပေါ်နေမယ်။ ဒီတော့ ပရိ
 သတ်များ ပေါ်ချင်သလား၊ ငုတ်ချင်သလားဆိုတာ ကိုယ့်ကို
 ကိုယ်စဉ်းစားပြီး သေမင်းကိုရင်ဆိုင်ကြရမယ်။

နားထောင်ကောင်းအောင် ဟောတဲ့ တရားမဟုတ်

သေမင်းကို ရင်ဆိုင်ကြမယ်ဆိုတော့ ယောဂီတို့
 သတ္တဝါတွေ သေခါနီးကာလမှာ ကံရယ်၊ ကမ္မနိမိတ်ရယ်၊
 ဂတိနိမိတ်ရယ် ဆိုပြီး သုံးမျိုးမလာဘူးလား။ (လာပါတယ်
 ဘုရား)။

ဒီမှာ ကံဆိုတာက မိမိတို့ဘဝတာ တစ်လျှောက် ပြု
 ခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုမကောင်းမှုကံတွေ။ အဲဒီကံတွေထဲက တစ်
 မျိုးမျိုးသောက်က အနာဂတ်ဘဝ၊ နောက်ဘဝ ပဋိသန္ဓေ
 ဇာတိကိုဖြစ်စေမည့်ကံ။ အဲဒီကံလည်းသေခါနီးကာလမှာ ထင်
 လာတတ်တယ်။ အဲဒါက စိတ်ထဲမနောထဲမှာ ထင်လာတယ်။
 မိမိဘဝတာတစ်လျှောက် ကောင်းတဲ့အလုပ် သုစရိုက်အမှု
 တွေပြုခဲ့ရင် ဒကာဒကာမတို့ အဲဒီကံကတခြားအကျိုးပေးမှာ
 လား၊ ကောင်းကျိုးပေးမှာလား (ကောင်းကျိုးပေးမှာပါဘုရား)။
 ဒုစရိုက်မကောင်းမှုအလုပ်တွေလုပ်ရင် တခြားအကျိုးပေးမှာ

လား။ မကောင်းကျိုးပေးမှာလား (မကောင်းကျိုးပေးမှာပါ
 ဘုရား)။ ဒါဖြင့်ရင် ဒကာဒကာမတွေ သေခြင်းကို သေမင်းကို
 ရင်ဆိုင်တဲ့အခါ ကောင်းမှုနဲ့ရင်ဆိုင်မှာလား။ မကောင်းမှုနဲ့
 ရင်ဆိုင်မှာလား (ကောင်းမှုနဲ့ရင်ဆိုင်ရမှာပါဘုရား)။ အဲဒါ
 ဒကာဒကာမတွေ မယုံရင် လက်တွေ့ရင်ဆိုင်ကြည့်နော်။
 သည်တရားက နားထောင်ကောင်းအောင်ဟောတဲ့ တရား
 မဟုတ်ဘူး။ လက်တွေ့ကျင့်ရမည့် တရားဖြစ်ပါတယ်။ ဘာ
 တရားပါလိမ့် (ကျင့်ရမည့် တရားပါဘုရား)။

စောင်း၍မျက်ရည်မသွန်ရစေနဲ့.

သို့ဖြစ်ရင် ဒါနကုသိုလ်တွေရော မလိုဘူးလား၊
 (လိုအပ်ပါတယ်ဘုရား) သီလကုသိုလ်ရော (လိုအပ်ပါတယ်
 ဘုရား) သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာကုသိုလ်များရော
 (လိုအပ်ပါတယ်ဘုရား)။ ဆိုတော့ အဲဒီကုသိုလ်တွေသည်
 တခြားအကျိုးပေးမှာလား၊ ကောင်းကျိုးပေးမှာလား (ကောင်း
 ကျိုးပေးမှာပါဘုရား)ကုသလာ အနုဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ-
 ကိုး။ ဒါနကုသိုလ်တွေလိုတယ်ဆိုတော့ တစ်ဘဝတာ ရှာဖွေ
 စုဆောင်းထားတဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေကို ဇနီး မယား သမီးသား
 တွေအတွက်သာ ထားခဲ့မှာလား၊ ဒါနကုသိုလ်အတွက် အသုံး
 ပြုမှာလား (ဒါနကုသိုလ်အတွက် အသုံးပြုရမှာပါဘုရား)

သီလကုသိုလ်လိုတယ်ဆိုတော့ သီလစောင့်ရမှာလား၊ တခြား
 လား(သီလစောင့်ရမှာပါတဲ့ရား) သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ
 ကုသိုလ်များလိုအပ်ရင်လည်း တခြားအလုပ်လုပ်ရမှာလား၊
 တရားအလုပ်လုပ်ရမှာလား (တရားအလုပ်လုပ်ရမှာပါတဲ့ရား)
 ဒီတော့ မိမိတို့ဘဝကာ တစ်လျှောက်ပြန်လည်ဆန်းစစ်ရင်
 ကုသိုလ်ကများသလား၊ အကုသိုလ်ကများသလား၊ ကြည့်။
 ကုသိုလ်များရင် ကုသိုလ်အားသာမယ်၊ အကုသိုလ်များရင်
 အကုသိုလ်အားသာမယ်။ ကုသိုလ်များရင်ပေါ်မယ်။ အကု
 သိုလ် များရင်မြုပ်မယ်၊ ဒါကို ကြပ်ကြပ်ကြီးသတိပြုပြီး
 ကျေးဇူးတော်ရှင် မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ကြီး
 တိုက်ထွန်းသလို-

ယခုပင်လျှင် မအိုခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု
 ကြိုးစား ပြုလော့။

ယခုပင်လျှင် မနာခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု
 ကြိုးစား ပြုလော့။

ယခုပင်လျှင် မသေခင်က ကြိုတင်ကောင်းမှု
 ကြိုးစား ပြုလော့။

မှန်ရဲ့လား ဒကာ ဒကာမတို့။
 မိမိတို့မှာ ဓမ္မသဘာဝအရ ဘဝတာတစ်လျှောက်
 ပြုခဲ့တဲ့ကံတွေဟာ သေခါနီးမှာထင်လာတတ်လို့ မိမိတို့ မအို
 မနာ မသေမီမှာ ပြုသင့်တာမပြုမီ မပြုသင့်တာတွေပြုမိပြီး

သေခါနီးမှ သေရာညောင်စောင်းမှာ စောင်းစောင်းလေး
မျက်ရည်မသွန်ရပါစေနဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့။

အလားတူပဲ- သတ္တဝါတွေ သေခါနီးကာလမှာ ကမ္မ
နိမိတ်ဆိုတာလည်း ထင်လာတတ်တယ်။ ကမ္မနိမိတ်ဆိုတာ
က ကျောင်းဆောက်ဖူးသူဖြစ်လျှင် ကျောင်းတိုက်ကြီးတွေ၊
ဆွမ်း သင်္ကန်း စတဲ့ အရံပစ္စည်းတွေ၊ ဘုရားတည်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကလည်းပဲ စေတီဆင်းတုတော်များနဲ့ ပန်း ရေချမ်း ဆီမီး
တွေ ဒါက အကောင်းဖက်ပေါ့နော်။ မကောင်းတဲ့ဖက်မှာလဲ
သားငါးတွေကို လက်နက်ပိုက်ကွန်စတာတွေနဲ့ သတ်ရင် အဲဒီ
သူတို့ သတ်တဲ့ သားငါးတွေ၊ လက်နက်တွေ၊ နွားသတ်တဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်များလည်းနွားအရိုးစုပုံကြီးတွေ၊ ဒါတွေ ဒါတွေဟာဖြင့်
ကမ္မနိမိတ်တွေပါပဲ။ မိမိကောင်းမှု မကောင်းမှု ကံပြုစဉ်က
တွေ့ကြုံခဲ့သမျှ သက်ဆိုင်တဲ့ အာရုံတွေဟာ တခြားလား။
• ကမ္မနိမိတ်လား(ကမ္မနိမိတ်ပါဘုရား) အဲဒီကမ္မနိမိတ်ကလည်း
• မိမိတို့ ပြုခဲ့သည့်အလျောက် သေခါနီးမှာ စိတ်အာရုံမှာ
ထင်လာတတ်တာပဲ။ ဒီတော့ ကောင်းမှုပြုခဲ့ရင် အဲဒီ
ကောင်းမှုတူသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ကမ္မနိမိတ်တွေလာမယ်။
မကောင်းမှုပြုခဲ့ရင် ခုနစ်ကပြောခဲ့သလို နွားသတ်ရင် နွား
အရိုးစုတွေ၊ နွားသတ်တဲ့လက်နက်ကြီးတွေလာမယ်။

နောက် ဂတိနိမိတ်ဆိုတာလည်းကြည့်ဦး။ ဂတိနိမိတ်

ဆိုတာက မိမိလားရ ရောက်ရမည့် ဘဝကို အာရုံထဲမှာ အိပ်မက်မက်သလိုမျိုးထင်လာတာ။ ဥပမာ လူ့ပြည်ရောက်ရ မည့်ပုဂ္ဂိုလ်က ကမ္မလာနီတဲ့သို့ နီမြန်းတဲ့အမိဝမ်းရေ အဲ နတ်ပြည်ဖြစ်မဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ နတ်သမီး ဝိမာန် ပဒေသာပင် ဥယျာဉ် ရေကန်စတဲ့ နတ်ပြည်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အသုံး အဆောင်တွေ၊ တစ်ခါ ငရဲလားမဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာလည်း ခွေးနက် ကြီး၊ လင်းတ၊ ကျီး၊ ငရဲမီးလျှံ၊ ငရဲထိန်း စတဲ့ ကြောက်မက် ဖွယ်အာရုံတွေ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ရမည့်သူမှာလည်း တောအုပ်ကြီး တွေ၊ တောခြုံဝိတ်ပေါင်းတွေပေါ့ဗျာ။ ပြိတ္တာဖြစ်မည့်ပုဂ္ဂိုလ် ကလည်း အမိုက်မှောင်တွေ၊ သမုဒ္ဒရာ၊ မြစ်ချောင်း အင်း အိုင် စကာတွေ ထင်လာရတယ်။ တစ်ချို့ကလဲ မိမိနေရာ အရပ်မှာ တွေ့ကြုံနေသလိုထင်လာတယ်။ တစ်ချို့က ဟိုက သည်ကပေါ်လာသလိုထင်တယ်။ တစ်ချို့ဆိုရင်မိမိကိုယ်တိုင် ငရဲတို့ နတ်ပြည်တို့ ရောက်နေသလိုထင်ရသတဲ့ သေခါနီးမှာ လေ။ အချို့ဆိုရင်သေခါနီးအပြင်းအထန်ဖျားမေ့မျောသွားပြီး ငရဲရောက်သွားသလို နတ်ပြည်ရောက်သွားသလိုတောင်ထင် တတ်ကြသတဲ့။ ဒါဘာလဲဆိုတော့ တခြားလား ဝတိနိမိတ် လား၊ (ဝတိနိမိတ်ပါဘုရား)။

ထိုသို့ထင်လာခြင်းသည် ဝတိနိမိတ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ထင်လာခြင်းသည် ဝတိနိမိတ်တို့၏ အကျိုးဖြစ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ကံအားလျော်စွာ

ဒကာ ဒကာမတွေ မြန်မာစကားမှာ “ကံအားလျော်စွာ” ဖြစ်တယ်ဆိုတာကြားဖူးမှာပေါ့။ ဒီနေရာမှာ အဲဒီကံအားလျော်စွာ ဖြစ်တာလေးကို တိုက်ဆိုင်ကြည့်။ မိမိက ကုသိုလ်ကံတွေပြုခဲ့ရင် ဒီဘက်က ကုသိုလ်ကမ္မနိမိတ်တွေ၊ သုဂတိနိမိတ်တွေလာမှာပေါ့ဗျာ။ အကုသိုလ်ကံတွေ ပြုခဲ့ရင် အကုသိုလ်ကမ္မနိမိတ်နဲ့ ဒုဂ္ဂတိနိမိတ်တွေ လာမှာပေါ့။ ဘဝမှာ ကုသိုလ်တွေများကြရင် သေခါနီးကာလကျတော့ ကုသိုလ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဂတိနိမိတ်တွေလာမယ်။ ဘာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ နိမိတ်လာမလဲ (ကုသိုလ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့နိမိတ် လာပါမယ် ဘုရား) ဥပမာဒါနပြုလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒါနနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သုဂတိ ဂတိနိမိတ်မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) သီလကောင်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သီလနိမိတ်မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။ ဘာပနာပွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဘာပနာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဂတိနိမိတ်မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့်ဒါန ကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာပနာကုသိုလ်ပေါင်းစုတဲ့ကုသိုလ် နိမိတ်သည် သုဂတိနိမိတ်ပါပဲ။ ဘာတဲ့လဲ (သုဂတိနိမိတ်ပါ ဘုရား)။

ဒီတော့ ကောင်းတဲ့ဘက်က လာတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေက ဘယ်ကိုသွားမှာလဲ(ကောင်းတဲ့ဘက်ကိုသွားမယ်) ကောင်းတဲ့

။ပိမလော ဣဒါပိတုကံဝိပဿနာ ဒါနအားလေးဖြင့်လည်းကောင်း

သုဂတိသွားမယ်၊ လူပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်စသဖြင့်
 သည်လိုသွားမယ်။ အကယ်၍ မိမိတို့မှာ တစ်နေ့တစ်နေ့
 လောကစိတ် ဒေါသစိတ် မောဟ မာနစိတ် ဒိဋ္ဌိစိတ် စတဲ့
 အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ အချိန်ကုန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကတော့
 တခြားသွားမှာလား၊ အကုသိုလ်နဲ့သွားမှာလား (အကုသိုလ်
 နဲ့သွားမှာပါဘုရား) ဒါကနော် ရင်ထဲကပေါ်တဲ့
 စိတ်တွေ။

အဲဒီအပေါ်မှာ ကာယကံမြောက်အားဖြင့် ပါဏာတိ
 ပါတာ၊ အဒိန္နာဒါန၊ ကာမေသု မိစ္ဆာစာရ၊ မုသာဝါဒ၊ ဖရုသ
 ဝါစာ စတဲ့ ကာယကံ ဝစီကံတွေ၊ အဘိဗျာစတဲ့ မနောကံ
 တွေမရှိလား (ရှိပါတယ်ဘုရား) အဲဒီပါဏာတိပါတတောတွေ
 ဟာ တခြားလား၊ ကာယကံလား၊ (ကာယကံတွေပါဘုရား)
 မုသာဝါဒ ပိသုဏာဝါစာ ဖရုသဝါစာ ဒါတွေကကော (ဝစီကံ
 တွေပါဘုရား) အဘိဗျာ ဗျာပါဒဆိုတာက မနောကံ။

အဲဒီလို ကာယကံတွေ ဝစီကံတွေ မနောကံတွေ
 နေ့တိုင်းအချိန်တိုင်း ကျူးလွန်မယ်ဆိုရင် ယင်းကံတွေသည်
 မကောင်းကံလား၊ ကောင်းကံလား (မကောင်းကံပါဘုရား)
 မကောင်းတဲ့ကံတွေနေ့တိုင်း ကျူးလွန်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 သေခါနီးကာလကျတော့ အားများတဲ့ မကောင်းတဲ့ကံလာပါ
 လိမ့်မယ်။ အဲ သေခါနီးကာလကျတော့ ဘာဖြစ်လဲ၊
 ကောင်းတဲ့အားများရင် ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်တွေ လာမယ်။

မကောင်းတဲ့အားများရင် မကောင်းတဲ့ ဂတိနိမိတ်တွေလာ
မယ်ပေါ့။ ဘဝတစ်သက်တာလုံးမှာ ပြုခဲ့တဲ့ကောင်းတဲ့ကုသိုလ်
အားတွေကြောင့် ဟိုက ဂတိနိမိတ်က နတ်ဗိမာန်တွေပေါက်၊
နတ်ရထားတွေဆိုက်မယ်နော်။ စိတ္တသုက္ကယ်တို့ဆိုရင် သေခါ
နီးကာလမှာ နတ်ရထားခြောက်စီးဆိုက်လို့ သူ့ရထားတက်ပါ၊
ငါ့ရထားတက်ပါအလှအယက်။ ဒါကုသိုလ်ကံက အားများလို့၊
သာဓကတွေအထင်အရှားရှိတယ်နော်။ ဒီဘုန်းကြီးရဲ့ စကား
နဲ့ မျှော်လင့်ချက်ပေး ဟောနေတာမဟုတ်ဘူး။ ဘုရားဟော
သာဓကတွေ တစ်ပုံကြီး။ ကုသိုလ်အားများတော့ နတ်ဘုံ
နတ်နန်းတွေပေါက်၊ နတ်သမီး နတ်သားတွေမြင်၊ အဲဒါ
တခြားလား၊ ဂတိနိမိတ်လား (ဂတိနိမိတ်ပါဘုရား) ဒါန၊
သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ၊ ဘာဝနာဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု
တွေနဲ့ ပျော်မွေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ဘာမှ စဉ်းစားမနေနဲ့၊
လာခဲ့ သူဂတိနိမိတ်တွေ။ ကောင်းတဲ့ဂတိနိမိတ်တွေလာမယ်
ဆိုတာ သံသယမရှိပါနဲ့တော့။ ကောင်းတဲ့ ဂတိနိမိတ်တွေ
ပေါ်ရင် ကောင်းတဲ့ လားရာဂတိက တခြားလား၊ လူ့ပြည်
နတ်ပြည်လား (လူ့ပြည် နတ်ပြည်ပါဘုရား)။ ပြီးမှတစ်ဆင့်
ကဲ . . . သည်တော့ မကောင်းမှုဒုစရိုက်အားကြီး
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကျတော့ သူတို့ကြူးလွန်ခဲ့တဲ့မကောင်းကံတွေ
အလျောက် သေခါနီးကာလမှာလဲ အဲဒီကံတွေ ကမ္မနိမိတ်
လေလျာဠာ ရှိမကောင်း ကောင်း ရှားပါးပြီးမလုံလောက်

တွေ ဂတိနိမိတ်တွေ မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား)
 မကောင်းတဲ့စိတ်တွေ လာတဲ့အခါကျတော့ အဲဒီဂတိနိမိတ်
 တွေကလည်း ဒုဂ္ဂတိနိမိတ်ဆိုတဲ့ အပါယ်လေးဘုံ၊ ဒါပဲလာရ
 မှာပဲ။ ရှင်းပါတယ်နော် (ရှင်းပါတယ်) အဲသည်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်း
 သည်ပင် “ကံအားလျော်စွာ ဖြစ်တယ်” လို့ ကျုပ်တို့ ဘမာ
 စကားအဓိပ္ပာယ်ကောက်လို့မရဘူးလား။ (ရပါတယ်ဘုရား)

သည်လိုဖြင့် ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကံအလျောက် မိမိသည်
 ဘယ်ဘုံဘယ်ဌာနကို သွားရမယ်ဆိုတာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်
 မချနိုင်ပေဘူးလား။ (ချနိုင်ပါတယ်)ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတွေ
 ဂတိနိမိတ်ဆိုတာ သူများပြောမှ သိရမှာလား၊ ကိုယ် ကိုယ်
 တိုင်မြင်ရမှာလား။ (ကိုယ် ကိုယ်တိုင်မြင်ရမှာပါဘုရား)

သိပ္ပံနည်းထက်ပိုပြီးသိပ္ပံနည်းကျ

ဒါကြောင့် ဗုဒ္ဓရဲ့တရားတော်များဟာဖြင့် အင်မတန်
 မှ ဓမ္မနိယာမကျပါတယ်။ သိပ္ပံနည်းထက် ပိုပြီးသိပ္ပံနည်းကျ
 လို့ သည်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်သည် အပြောတရားမဟုတ်၊
 အလုပ်တရားဖြစ်တယ်ဆိုတာ တစ်ခါတည်းကောက်ချက်ချ။

ကောက်ချက်ချပြီးသည်နှင့် ဒကာ ဒကာမတွေ
 ပြောနေရမှာလား၊ အလုပ်လုပ်ရမှာလား (အလုပ်လုပ်ရမှာပါ
 ဘုရား) ပြောနေလို့မပြီးဘူး၊ ဟောနေလို့လည်း မပြီးဘူး။
 နာနေရုံနဲ့လည်းမပြီးပါဘူး ဒကာ ဒကာမတို့။ အပြောသမား

ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ သွန်သင်မှုတွေ မရဘဲ ရှိပါ့မလား၊
 နောက်ပြီး တရားထူးမရမီက ဆရာတော်သမားတော်ကြီးများ
 ဟောကြားတဲ့ တရားတော်ကို မနာမကြားပူးဘဲရှိပါ့မလား။
 (မရှိနိုင်ပါဘုရား) အဲသည်ကဲ့သို့ နာကြားခြင်းသည်ပင်
 ပရိယတ်ဖြစ်လို့ ဒကာ ဒကာမတို့ ပရိယတ်ကင်းတဲ့ ပဋိပတ်
 ပဋိဝေဒ ဆိုတာ ရှိကို မရှိဘူးလို့ သန္နိဋ္ဌာန်ကျမှတ်ပါ။

သည်တော့ အပြောအဟောနဲ့လည်း မပြီး၊ အနာနဲ့
 လည်းမပြီးဆိုတော့ လက်တွေ့ကျကျက အလုပ်လုပ်ရမှာ။
 အပြော အနာနဲ့ မပြီးတော့ တခြားလုပ်ရမှာလား၊ တရား
 လုပ်ရမှာလား၊ ဒါနပြုစရာရှိပြီ။ လက်တွေ့။ ပါးစပ်နဲ့ ပြုလို့
 ဘယ်ကလာဒါနအောင်မြင်မလဲ။ သီလဆောက်တည်စရာရှိရင်
 လက်တွေ့ သီလဆောက်တည်၊ ပါးစပ်ကလေးနဲ့ဆောက်
 တည်နေလို့ဖြစ်ပါ့မလား။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကျင့်သုံးရမယ်။
 သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ ပွားတဲ့အခါကျတော့ရော ပါးစပ်
 နဲ့ ပွားများရမှာလား၊ လက်တွေ့ ကျင့်သုံးရမှာလား။
 (လက်တွေ့ကျင့်သုံးရမှာပါဘုရား)

အဲဒီလို ပွားများတဲ့ စိတ်တွေသည် မိမိကိုယ်ကို
 မိမိစိတ်ကို လွှမ်းခြုံတဲ့အခါကျတော့ မီးများ မီးနိုင် ရေများ
 ရေနိုင်ဆိုသလို အဲဒီဘာဝနာ စိတ်တွေဟာ မိမိမှာ ပွားများပြီ
 ဆိုရင် မိမိကိုယ်စိတ်ကို ထုံမွမ်းထားတဲ့ ဘာဝနာစိတ်သည်
 သေဒါနီးအခါမှာ ဂတိနိပိတ်အဖြစ် မလာနိုင်ဘူးလား။

(လာပါတယ်ဘုရား) အဲဒီဂတိနိမိတ်သည် အောက်ဆင်းမည့် နိမိတ်လား၊ အထက်တက်မည့် နိမိတ်လား (အထက်တက် မှာပါဘုရား)။ မိမိက အထက်တန်းကျတဲ့ အလုပ်လုပ်ရင် အထက်ရောက်မယ်။ အောက်တန်းကျတဲ့အလုပ်လုပ်ရင် အောက်ဆင်းရမယ်။ ဒါနိယာမ။ အဲ- အောက်ဆင်းမည့်ပုဂ္ဂိုလ် များ ခွေးနက်ကြီးတွေကလာဆွဲလို့၊ ကျီးလင်းတတွေထိုးဆိတ် ခံရလို့၊ မီးတောက်မီးလျှံကြီးတွေ အလျှံညှိလို့ သည်လို ဂတိ နိမိတ်တွေ ထင်တော့ကား ဒို့သွားရမည့်လမ်းဆိုတာ သူ ပြောငါပြောနဲ့ သူများဝါးစပ်ဖျား လမ်းဆုံးမှာလား။ ကိုယ် တိုင်မြင်ရမှာလား (ကိုယ်တိုင်မြင်ရမှာပါဘုရား)။

ဒီတော့ အပြောနဲ့သာ ရပ်မနေကြပါနဲ့။ တရား အလုပ်လုပ်ရင် တရားတဲ့လမ်းရောက်မယ်။ မတရားတဲ့ အ လုပ်လုပ်ရင်မတရားတဲ့လမ်း မတရားတဲ့ဘုံရောက်မယ်ဆိုတာ တော့ သံသယမဝင်ပါနဲ့တော့။

လောဘကြီးတော့ ဒကာဒကာမတွေ လူတွေ သေခါနီးအခါ ဝရုစိုက် ကြည့်၊ ဝေဒနာတွေ မချိမဆန့်ခံရ။ ဒီကြားထဲ သားတွေ သမီးတွေက ဝန်းရံ၊ ဝေဒနာမချိမဆန့်ခံရာက မျက်စိလေး အားယူဖွင့်- သားလေးကြည့်လိုက်၊ မြေးလေးကြည့်လိုက်၊

ဒါကတော့ မြို့ လူယုတ်လွန်း ကာကလလာခဏ်းစေ (အထက်)

မျက်စိလေးကလယ်ကလယ် မပွင့်တပွင့် မျက်စိလေးများ
မျက်ရည်တွေကဝိုင်းလို့။ ဇနီးမယား သမီးသားတွေ မသိ
စေချင်လို့ မျက်ရည်လေးအသာစောင်းသွန်။

သည့်ကဲ့သို့ဖြစ်ခြင်းသည် ဇနီးမယား သမီးသားကို
ခင်တာလား။ တခြားလား (ခင်တာပါဘုရား)။ မိမိခန္ဓာကိုယ်
ကိုလဲ မစွန့်ရက်မစွန့်နိုင်၊ ဇနီး မယား သမီးသားကိုလည်း
အောင်မလေး မစွန့်ရက် မစွန့်နိုင်။ ဒီလိုဖြစ်ခြင်းသည်
တခြားလား၊ ခင်တွယ်နေတာလား(ခင်တွယ်နေတာပါဘုရား)
ခင်တွယ်တာသည် တခြားလား၊ လောဘလား (လောဘပါ
ဘုရား)။ လောဘဆိုတာ တကယ်တော့ မီးပါပဲ။ အဲဒီ မီးကို
သတ်နိုင်ရင်သတ်၊ မသတ်နိုင်ရင် ပွားတဲ့အမျိုးတွေပဲ။ အမြိုက်
ကစ ပြဿာဒိမီးလောင်ဆိုသလို မီးပွားကလေးတစ်ခုကျရင်
အဲဒီအမြိုက်ကစပြီး တစ်ခါတည်း တစ်မြို့လုံး တစ်နယ်လုံး
မကုန်ဘူးလား (ကုန်ပါတယ်ဘုရား)။ ဒီတော့ မီးဆိုတဲ့ အမျိုး
ဟာ သေးသွားတဲ့အမျိုးလား၊ ကြီးထွားတဲ့ အမျိုးလား (ကြီး
ထွားတဲ့အမျိုးပါ)။ ကြီးထွားလာတဲ့ အမျိုးဖြစ်တဲ့အတွက်
လောဘသေးသေးလေးဖြစ်ရင် သတ်နိုင်ရင်သတ်၊ မသတ်
နိုင်ရင် ဒီလောဘက ကြီးထွားလာလိမ့်မယ်။ ရှင်းပြီနော်။
ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်မှာ ဝိပဿနာ ရှုဖူးထားသူအတွက်
ခန္ဓာကိုယ်ကို ခင်တာ တခြားလား လောဘလား (လောဘ
ပါဘုရား)။ အဲဒီလောဘကလေး ခန္ဓာကိုယ်မှာ ဖြစ်လာရင်

လောဘကလေးက သေးသွားမှာလား၊ ကြီးထွားလာမှာလား
(ကြီးထွားလာမှာပါဘုရား)။ လောဘ ကြီးထွားလာတော့
ဒေသနာကိုကြည့်တော့ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါန် လောဘ
သေးသေးက ကြီးထွားလာတော့ ဥပါဒါန်။

တစ်တန်းစားတည်းဆက်ဆံ

ဥပါဒါန်ဆိုတာ လောဘအကြီးကြီး ပြစ်လာတယ်။
အဲဒီအကြီးကြီးပြစ်လာတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာကို တွယ်တာလိုက်
တာ။ ခလုပ်ပထိဆူးမငြိအောင် အမြဲစောင့်ရှောက်တာ။ ခန္ဓာ
ကိုယ်ကို မခင်တွယ်ဘူးလား (တွယ်လို့ပါဘုရား)။ ကိုယ့်ခန္ဓာ
အိုယ်ကို တွယ်တာသလို တခြား ဇနီးမယားသမီးသားတွေရဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ရော မတွယ်တာဘူးလား (တွယ်တာပါတယ်
ဘုရား)။ အဲဒီတွယ်တာမျှသည် တခြားလား ဥပါဒါန်လား
(ဥပါဒါန်ပါ ဘုရား)။ ဥပါဒါန်ဆိုတာက နည်းနည်းတွယ်တာ
တာလား၊ များများတွယ်တာ တာလား (များများပါဘုရား)။
ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ်တွယ်တာသလို ဇနီး မယား သမီးသားတွေရဲ့
ခန္ဓာကိုယ်ရော ပတွယ်တာဘူးလား (တွယ်တာပါတယ်
ဘုရား)။ အဲ... တစ်လောကလုံးမှာရှိတဲ့ ဆွေတွေ မျိုးတွေ
တစ်ပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေရော မတွယ်တာ
ဘူးလား (တွယ်တာပါတယ်ဘုရား)။ ဒါဆို ဥပါဒါန်နယ်ပယ်

... (နယ်ပယ်) ...

က ကျဉ်းကျဉ်းကလေးလား၊ အကျယ်ကြီးလား (အကျယ်ကြီး
 ပါတုရား)။ အဲဒီလိုတွယ်တာတာကို သံယောဇဉ်လို့ နေရာ
 မခေါ်ရဘူးလား (ခေါ်ရပါတယ်တုရား)။ ဒါကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 ဒေသနာအရပြောရရင် အဲဒါတခြားလား၊ ဥပါဒါန်လား
 (ဥပါဒါန်ပါတုရား)။ တွယ်တာတဲ့စိတ်ဟာ ကဏှာဥပါဒါန်
 ဆိုတော့ အဲဒီလိုတွယ်တာတာတွေ သေခါနီးကာလကျလာပြီ
 ဆိုမှတော့ ဒါဝိပဿနာ ရှုမထားရင် ဒါတွေကို တွန်းလှန်နိုင်ပါ
 ဝလား (မတွန်းလှန်နိုင်ပါ)။ သားရေးသမီးရေး စီးပွားရေးတွေ
 ဝိပဿနာရှုမထားရင် ရှုထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေမှာ လာနေကျ။
 အင်း-ပြောကြသေးတယ်။ အော် . . . ဒီသမီးလေး ဒီသား
 လေးကတော့ အဖေတို့ အမေတို့ မသေခင်မှာ နေရချခဲ့ချင်
 တယ်။ မိဘတွေအသေဖြောင့်အောင်လို့။ အောင်မယ်လေး-
 ဘယ်လောက်တောင်များလဲဆိုတော့ မိဘတွေ အသေဖြောင့်
 အောင်လို့တဲ့။ ဒီသမီး ဒီသားတွေ နေရာကျတာနဲ့ မိဘတွေ
 အသေဖြောင့် ကြံတယ်ဆိုရင် ဒကာဒကာမတွေ ဝိပဿနာ
 အလုပ် အားမထုတ်နဲ့တော့ လွယ်လွယ်နဲ့ အသေဖြောင့်
 နိုင်ပါတယ်။ (သတိ) . . .

သည့်လိုဖြင့် ဒကာဒကာမတွေ အသေဖြောင့်အောင်
 ဆိုတော့ သားသမီးတွေကို နေရာချပေးရုံနဲ့က လုံလောက်ပါ
 မလား (မလုံလောက်နိုင်ပါတုရား)။ အဲ - မလုံလောက်ဘူး။
 အဲ - သူများကို အနေဖြောင့်အောင် စဉ်းစားစီစဉ်ရလေ

ကိုယ်အသေမဖြောင့်လေဘဲမှတ်ပါ။ ဒီတော့ အသေဖြောင့်
အောင်ဆိုရင် တခြားအလုပ်လုပ်ရမှာလား၊ ဝိပဿနာ
အလုပ်လုပ်ရမှာလား (ဝိပဿနာအလုပ်လုပ်ရမှာပါဘုရား)။

ဒါကိုပဲ ဒကာဒကာမတွေ အသိလွဲအမှတ်လွဲ လိုက်
ကြပုံက ကိုယ်အသေဖြောင့်တာက ဘယ်လိုမှန်းမသိ၊ သား
သမီးတွေ အနေဖြောင့်အောင်က စီမံခဲ့ကြချင်သေး။ ဒါဟာ
သားဇောသမီးဇောဆိုတာ ဥပါဒါန်ကလွဲပြီး ဘာဖြစ်ဦးမလဲ။
အဲဒီလို သားရေးသမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးဆိုတဲ့
သဘာဝတွေဝင်လာပြီဆိုမှဖြင့် ဘယ်သူ့မျက်နှာလိုက်မှာလဲ။
သူကတော့ ရှင်ဘုရင်မို့၊ သူကစစ်သူကြီးမို့၊ သူတောင်းစားမို့၊
ဆိုပြီး ဥပါဒါန်ဆိုတာ မလာဘဲရှိပါမလား။ (လာပါတယ်
ဘုရား) အကုန်တယ်သူမှ မျက်နှာမလိုက်တာ၊ လောကကြီး
ကသာ မျက်နှာလိုက်ကောင်းလိုက်မယ်။ မမ္မသဘောက
ဘယ်သူ့မှ မျက်နှာမလိုက်ပါဘူး။ ပရမတ်သဘောလေ။
“မဖောက်ပြန် မှန်ကန်တည့်မတ် ဂုဏ်သကတ် အမြတ်
ဟူ၍ခေါ်” ဆိုသလို ဘယ်လိုမှမဖောက်ပြန်တဲ့ ပရမတ်
သဘောတွေ၊ ရှင်းရဲ့လား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာမှပြောမနေနဲ့။ ရှင်ဘုရင် တွယ်တာလဲ ဥပါဒါန်
ပဲကွ၊ သူတောင်းစားတွယ်တာရင်ကော (ဥပါဒါန်ပါပဲဘုရား)
အဲဒါ တယ်သူ့မျက်နှာလိုက်သလဲ၊ တယ်သူ တယ်ဝါ

ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မှ မျက်နှာမလိုက်ဘဲ တစ်တန်းတစ်စားထဲ
 ဆက်ဆံလိုက်တော့ ရှင်ဘုရင်လည်း ဝိပဿနာမဂ္ဂမိရင်
 တခြားလား၊ အပါယ်ကျမှာလား၊ (အပါယ်ကျမှာပါဘုရား)
 ဆင်းရဲသားက ဝိပဿနာမဂ္ဂမိရင် တခြားလား၊ နိဗ္ဗာန်ရမှာ
 လား (နိဗ္ဗာန်ရမှာပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်။ ရှင်ဘုရင်မဂ္ဂမိရင်
 အပါယ်ကျမယ်၊ ရှမိရင် သုဂတိဘုံနဲ့ နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူးလား
 (ရနိုင်ပါတယ်ဘုရား)။ အကျိုးပေးတာကတော့ ရှမိ/မရှမိ
 အပေါ်မှာ အကျိုးပေးကွာပါတယ်။

ပစ္စုပ္ပန်အနေအထားနဲ့တော့ လောကရဲ့ဂုဏ်ဒြပ်
 အလိုက် အကြောင်းအကျိုးဆက်စပ်ပြီး မျက်နှာမလိုက်ကောင်း
 လိုက်နိုင်သော်လည်း ဓမ္မသဘောနဲ့ ကြည့်တော့ အကျိုးပေး
 မှာ မျက်နှာမလိုက်တော့ဘူး။

အဲသည်တော့ ဒကာ ဒကာမတွေ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ
 အထက်တန်းကျ မျက်နှာပန်း လှပင်လှငြားသော်လည်း
 တကယ့်တကယ် ဗျာဓိ မရုဏတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်တဲ့အခါမှာ
 တစ်တန်းစားထဲပါပဲ (မှန်ပါဘုရား)။

သေတဲ့ နေရာမှာ အဆင့် အတန်း မရှိ

ဗျာဓိဆိုတာ တခြားလား၊ နာတာလား (နာတာပါ
 ဘုရား) မရုဏဆိုတာက ချော (သေတာပါဘုရား) သည်လို့

ဖြစ်ရင် သူငွေလည်း သေတာပဲ။ ဆင်းရဲသားရော (သေတာပဲ) သေတဲ့နေရာမှာ အဆင့်အတန်းရှိရဲ့လား (မရှိပါဘုရား) ဟိုအများသုံးအိမ်သာထဲမှာ လူနောက်တစ်ယောက်ရေးထား သလိုပဲ။ အိမ်သာထဲမှာ ဘာရေးထားသလဲဆိုတော့ “ဒီနေရာရောက်ရင် ဘယ်သူမဆို (. . .) လှန်ရတာချည်းပဲ” တဲ့။ ကဲဗျာ အိမ်သာထဲက စာကလဲ ရံခါရယ်စရာလိုနဲ့ ထိထိမိမိလေးတွေရှိတတ်တယ်။ လူတွေဟာ ချမ်းသာလို့၊ ပညာထက်လို့၊ ဆင်းရဲလို့၊ ပညာမဲ့လို့ဆိုပြီး ဂုဏ်သကတ် တွေ ဘယ်လောက်ပင်ခွဲခြားပြီး မာနကြီးတစ်ခွဲသားနဲ့ ဆက်ဆံနေကြပေမည့် ဒီနေရာရောက်ရင် ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုမျိုးချည်းပဲတဲ့။ အဲ သေခြင်းတရားဟာလဲ ဥစ္စာ ရှိမဲ့ လူတန်းစားခွဲခြားရဲ့လား (မခွဲခြားပါဘုရား) အဲ ဝေါဟာရတွေတော့ ကွဲပြားတာပေါ့။ ဒါကိုပဲ လောက က ခွဲခြားထားတာလေ။ ဘုရားရဟန္တာတော့ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတယ်။ ရှင်ဘုရင်ကော့ နတ်ရွာစံတယ်။ လူတွေကျတော့ ကွယ်လွန် တယ်။ ခရစ်တော်၌ အိပ်ပျော်တယ်။ အလ္လာအရှင်မြတ်ရဲ့ အမိန့်တော်ခံယူတယ်။ အဲဒီကဲ့သို့ သူ့ဂုဏ်ဒြပ်နဲ့ သူ့အခေါ် အဝေါ်ပြောင်းလဲသွားပေမယ့် ဒကာဒကာမတို့ မမ္မသဘာဝ တရားကိုယ်ကျ ကောက်လိုက်တော့ မြန်မာစကားနဲ့ဆို တခြားလား၊ သေတာလား (သေတာပါဘုရား) တစ်တန်း စားထဲပဲ၊ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

လောကလဲလဲ သေတာမခင်လဲ လူတို့ခွဲခြားနေထဲပင် ဂိုဏ်းခွဲဝဲ

အိပ်ဆေးမေ့ဆေးသည် မသေဆေးမဟုတ်

အဲဒီလို သေခြင်းနဲ့ ရင်ဆိုင်လာပြီဆိုရင် အဲဒီလို ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့ဆေး ကမ္ဘာမှာရှိရဲ့လား။ (မရှိသေးပါဘုရား) နိုင်ငံခြားရောက်နေတဲ့ ဆရာဝန် ပါရဂူကြီးတွေ ခင်ဗျားတို့ ရှာကြစမ်းပါ။ အဲ . . . တစ်ခုတော့ရှိတာပေါ့။ သေခါနီးကာလ မှာ ဝေဒနာသက်သာအောင်ဆိုပြီး အိပ်ဆေးတွေ မေ့ဆေး တွေ ထိုးရင်ထိုးမယ်။ အိပ်ဆေးထိုးတာက အသေပျောက် အောင် လုပ်တဲ့ဆေးမှမဟုတ်တာ။ အဲ . . . မိန်းမောသွား အောင်လုပ်တဲ့ဆေးပဲ။ အဲ . . . မိန်းမောသွား တယ်ဆို တော့ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့အဖြစ်ကိုမသိအောင်လုပ်တာ၊ တွေဝေ မိန်းမောတဲ့မောဟ။ ဆိုတော့တာမှမသိတာသည်တခြားလား။ အဝိဇ္ဇာလား (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) အဝိဇ္ဇာနဲ့ သေပြန်ရင်လည်း တခြားလား။ တိရစ္ဆာန်ဂတိလား (တိရစ္ဆာန်ဂတိပါဘုရား) ကြောက်စရာကောင်းလို့ကတော့ဒတာဒတာမတို့၊ ဖြစ်ပေါ်တာ ကိုဖြစ်ပေါ်မှန်းသိမှ သဗ္ဗာဒိဋ္ဌိဉာဏ်နော်။ မသိအောင်ဖုံးကွယ် တဲ့ အဝိဇ္ဇာနဲ့သေတော့ ဘာဖြစ်မလဲ (တိရစ္ဆာန်ဖြစ်မှာပါ ဘုရား) အဝိဇ္ဇာနဲ့သေရင် တိရစ္ဆာန်။

အိပ်မက်အလား

အဲသည်တော့ သေခါနီးကာလမှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာကို ဝိပဿနာမရှုတော့ အမေလေး အဘလေး

နာတာတွေ ကျင်တာတွေ ကိုက်ခဲတာတွေ မဖြစ်ဘူးလား။
(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ဟော်ကြာ ခေါင်းကကိုက်၊ ဇက်ကထိုး၊
ဝမ်းဗိုက်ကနာ၊ ရင်ကပူ ဝေဒနာတစ်မျိုးမဟုတ် တစ်မျိုး
ကြာတော့ အသက်ရှူတွေကြပ်၊ အမျိုးမျိုးတွေ မဖြစ်ဘူးလား၊
(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)

ဒီခန္ဓာရှိနေရင် ဒီဝေဒနာရှိမှာပဲ။ အဲဒီလိုဖြစ်ပေါ်
လာတဲ့အပေါ်မှာ ဝိပဿနာရှုမထားရင် ဒကာဒကာမတွေ
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေခြင်း၊ အင်း... သေခြင်း၊ ဒီရောဂါ ဒီဝေဒနာ
တွေက ငါ့ကိုမှရွေးဖြစ်ရလေခြင်း အမယ် . . . ဒီလိုစိတ်မျိုး
တွေ တောင်မလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီလို
စိတ်မျိုးဝင်လာတာသည် တခြားလား၊ အလိုမကျစိတ်လား
(အလိုမကျတာပါဘုရား) အလိုမကျတော့ တရားကိုယ်က
ဒေါသစိတ်ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ အဲဒီလိုဒေါသစိတ်တွေ ဒေါမန
ဿဝေဒနာတွေသေခါနီးမှာဝင်လာရင် ဟိုကဝတိနိမိတ်တွေ
က ဗုဂ္ဂတိနိမိတ်တွေကိုး။ မီးတောက် မီးလျှံကြီးတွေဟပ်
ခွေးနက်ကြီးတွေဆွဲ ကိုက်ခဲ၊ စာပေအလိုက ခွေးနက်ကြီးဆို
တာ သူ့လိုကိုယ်လိုအိမ်မွေးနေကျခွေးနက်ကြီး မျိုးမဟုတ်၊
နွားပေါက်လောက်၊ ကျွဲပေါက်လောက်ရှိတဲ့ ခွေးနက်ကြီး
ဆိုတော့ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်း၊ ဒီလိုခွေးမျိုးကြီး
ပြင်ရုံနဲ့ ဆတ်ဆတ်တုန်အောင်ကြောက်စရာကောင်းတာနော်

လာမယ့်အခါကလေး မေးပုံ(၁) ဒီဝါဒေလော့ပွဲ ကျွဲတရားမိလင်ဝန်

(မှန်ပါ) ဆတ်ဆတ်တုန်သွားအောင် ကြောက်စိတ်မဝင်ဘူးလား (ဝင်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီခွေးနက်ကြီးတွေ အာရုံထဲမှာ မြင်နေတာ၊ ဒကာဒကာမတို့ လူတိုင်း အိပ်မက် မေက်ဖူးဘူးလား (မေက်ဖူးပါတယ်) အိမ်မက်မက်တဲ့အခါ တကယ်ဖြစ်သလိုပဲ ခံစားရတာနော်။ ခွေးနက်ကြီးဆွဲလို့ ပြေးလိုက်ရတာ အိပ်မက်ထဲ မောလို့ ဆိုလို့ ကြောက်လို့နော်။ အဲဒီလို ခွေးနက်ကြီးတွေဆွဲတော့ ကြောက်လန့်တုန်လှုပ်မှုတွေရှိတာပေါ့။ ကြောက်မနေနဲ့၊ ဒေသချာပြီ ဘယ်လဲ အပါယ်ခနဲ။ မိမိဘဝတာမှာ ပြုခဲ့တဲ့ မကောင်းမှုဒဏ်ချုတ်တွေလေ။ သွားပြီ ပြင်လို့မရတော့ဘူး။

အဲဒီလို ခွေးနက်ကြီးဆွဲတဲ့အခါကျတော့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုတွေမဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီတော့ အဲဒီကာယကံရှင်လူနာသည် တွန့်လိမ်တွန့်လိမ်နဲ့ ဘယ်ညာလူးလို့ ဂယောင်ဂတမ်းတောင်အော်ဟစ်လို့ သိဟိုဠ်က မထေရ်တစ်ပါးရဲ့ဖခင်ကြီးကြည့် ဆေးခါနီးမှာဂယောင်ဂတမ်း ဖြစ်ပြီး “ဟဲ့သားရဲ့ချောက်ပါဦးတဲ့ခွေးနက်ကြီးတွေလာနေလို့” ဆိုတာ။ ဒါသူ့တစ်ယက်လုံးကပြုလုပ်လာခဲ့တဲ့ မုဆိုးအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးလာခဲ့တဲ့အတုသိုလ်ကပ္ပနိမိတ်ကြောင့် ဂတိနိမိတ်အနေနဲ့ ခွေးနက်ကြီးတွေထင်လာတာ။ နောက်မှသာ မထေရ်က စာရေးဟောလို့ ဂတိနိမိတ်တွေ ပြောင်းလာလိုက်ပုံက နတ်သမီးတွေက သူ့လာခေါ်လို့ “ဟဲ့သား၊ သားမိထွေးတွေ

လာနေပြီ” ဆိုကာ ဝယ်ယောင်ဝတ်စားပြော၊ ဒါဟာ ဂတိနိမိတ်
စွမ်းအားတွေပါပဲ။

ဆိုတော့ ခွေးနက်ကြီးဆွဲလို့ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်နေ
ရတာသည် တခြားလား၊ ဒေါသ ဒေါ်မနုဿ ဝေဒနာ ဖြစ်နေ
တာလား(ဒေါ်မနုဿဝေဒနာဖြစ်နေတာပါဘုရား) ခံစားနေရ
တဲ့ ဝေဒနာ၊ ဒေါသ၊ ဒေါ်မနုဿဝေဒနာနော် ကိုယ့်ကိုကိုယ်
မကျေနပ်လို့ ဖြစ်တဲ့ဒေါသ၊ ဇနီးမယား၊ သမီးသားဆိုတဲ့
ပတ်ဝန်းကျင်ကို မကျေနပ်လို့ဖြစ်တဲ့ ဒေါသနော်။ ကိုယ့်ကို
ကိုယ် မကျေနပ်တာလဲ (ဒေါ်မနုဿဝေဒနာ) မီးပွားဥစ္စာ ရာထူး
ဂုဏ်သိန်ကြောင့်လောကကြီးကို မကျေနပ်တာလည်း (ဒေါ်မ
နုဿဝေဒနာ) နာမည်တွေ ခေါင်းစဉ်တွေ တယ်လောက်ပင်
ကွဲသော်ငြားလည်း ဒကာ ဒကာမတွေ ဒေါသကျတော့
အတူတူပါပဲ။

ဟစ်ခွန်းဟည်းဝဲဟော

အဲဒီဒေါသတစ်ခုသည် သေခါနီးကျတော့ ဖြစ်ပေါ်
လာတဲ့ ဝေဒနာပေါ်မှာ မရှုမိ မမှတ်မိလိုက်လို့ ရှိရင်လည်း
အဲဒီဒေါသတွေမလာဘူးလား (လာပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလို
ဒေါသတွေလာလို့ ရှိရင် ဟောဟိုက ဂတိနိမိတ်က ခွေးနက်
ကြီးတွေဆွဲမယ်။ ငရဲမီးတွေ တောက်မယ်။ အဲဒီလိုတောက်

တာတွေဟာ သူပြောငါပြောလား။ ကိုယ်တိုင်မြင်ရမှာလား (ကိုယ်တိုင်မြင်ရမှာပါတဲ့ရား) တုရားက အမှန်နဲ့ တစ်ခွန်းထဲပဲ ဟောတာနော်၊ ဧကဝစနံ=တစ်ခွန်းထဲပဲဟောတာ၊ အဓ္ဓေဇ္ဇဝစနံ= နှစ်ခွန်းမပြောဘူး။

ကိလေသာတို့ အားပြိုင်ပွဲ

အဲဒီလိုမြင်တော့ မကြောက်ဘူးလား (ကြောက်ပါတယ်တုရား) ကြောက်ပြီ။ ဒီတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြောက်ပြီး သေတဲ့အတွက် သူ့အကျိုးပေးသည် တခြားသွားမှာလား ငရဲသွားမှာလား (ငရဲသွားမှာပါတဲ့ရား) ဒီတော့ ယောဂီတို့၊ ကိုယ်ဖြစ်နေတာကို မသိပြန်ရင်လည်း အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာနဲ့ သေဆုံးပြန်တော့လဲ တိရစ္ဆာန်ဘုံသွားဦးမယ်။ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ဝေဒနာခပေါ်မှာ သည်းမခံနိုင်ဘူး။ အလိုမကျနိုင်လို့ ဒေါသ ဖြစ်ရင်လည်းပဲ ငရဲသွားရဦးမယ်။ သားရေးသမီးရေး စီးပွား ရေးတွေကိုမခွဲနိုင်မခွာရက်တွယ်ဖက်နေပြန်ရင်လဲ လောဘဦး စီးပြီးနေတဲ့အခါကျတော့ တခြားလား ပြိတ္တာလား။ (ပြိတ္တာပါတဲ့ရား) ဆိုတော့ သေခါနီးကာလကျတော့ တကယ့် ဒကာ ဒကာမတွေ လောဘရယ်၊ ဒေါသရယ် ဗောဟရယ် အဲဒီ တရားတွေက မိမိရဲ့ သန္တာန်မှာ သည်လိုမျိုး ဝင်ဝင် ဝင်ဝင် ပြီး နေရာယူလိုက်တော့ ဟော ဒကာ ဒကာမတွေ၊ လောဘ တစ်လှည့် နေရာပေးလိုက်၊ ဒေါသတစ်လှည့်နေရာပေးလိုက်

မောဟတစ်လှည့်နေရာပေးလိုက်နဲ့ အားကောင်းတဲ့သူက ကိုယ့်ကို အုပ်ချုပ်ပြီး လိုရာဆွဲသွားတော့တာပဲ။ အော် . . . သေခါနီးကျမှ တကတဲ လောဘ ဒေါသ မောဟ ကိလေသာတွေ အားပြိုင်နေလိုက်ကြတာ။ ဒေါသက အားကောင်းတော့ တယ်သူက အုပ်ချုပ်သလဲ (ဒေါသအုပ်ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) ဒေါသအုပ်ချုပ်တော့ ဒေါသက “ကဲ . . . မင်း ငါ့လူဖြစ်ပြီ ငါ့လူဖြစ်တဲ့အတွက် ငါပို့ခဲ့လမ်းကို လိုက်ခဲ့” . . . ဆိုတော့ တခြားပို့တာလား၊ ငရဲခေါ်တာလား (ငရဲခေါ်တာပါဘုရား) ပါသွားပြီ ငရဲပြည်ကို အမလေးကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ ချီစရာပြောနေတာ ကြောက်လှန့်ပြောနေတာ တစ်ခွန်းမှ မပါဘူးနော်။ ဘုရားဟောတဲ့ တရားက သည်အတိုင်း ကိုယ်သွားရမည့်လမ်းစဉ်ပဲ။ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ လောဘ၊ တဏှာ တွယ်တာမှုမဲ့နိုင် မခွာရက် အစရှိသဖြင့် အဲဒီစိတ်တွေများ နေရာယူပြီ ဆိုလို့ရှိရင် ဟော လောဘစိတ်က “မင်းလာခဲ့၊ ငါနဲ့အတူသွားမယ် ပြိတ္တာ” စသည်ဖြင့် မဖြစ်ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အေးဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ မေ့တွေ အပေါ်မှာ မသိ၊ တွေဝေလာပြီဆိုရင် မောဟကလဲ “မင်း ငါ့လူဖြစ်ပြီ ငါနဲ့လိုက်ခဲ့” ဆိုတော့ တခြားသွားမှာလား၊ တိရစ္ဆာန်သွားမှာလား (တိရစ္ဆာန်သွားမှာပါဘုရား) ဝိပဿနာ မရဲ့တဲ့ ဝုပ္ပါယ်အတွက် သနားစရာကောင်းလိုက်တာ လောဘ

က လာခေါ်လိုက်၊ ဟိုမှာ ပြိတ္တာပြည်သွားရအောင်၊
 ဒေါသကလာခေါ်လိုက် ငရဲပြည်သွားရအောင်၊ မောဟက
 လာခေါ်လိုက် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်တာကောင်းတယ် လာလိုက်ခဲ့။
 အမယ်ကိုယ့်လူကိုယ်ခေါ်တာ။ ကိုယ့်မှာ ဝိပဿနာဉာဏ်(ဝါ)
 ဉာဏ်ချိန်ခွင်မရှိသူက ဘယ်လိုက်ရင်ကောင်းမလဲ၊ သူများ
 ပါးစပ်ဖျား လမ်းဆုံးနေတာနော်။

ငရဲပန်းကို နတ်ပန်းထင်

သူများပါးစပ်နဲ့လမ်းဆုံးနေတာ၊ အခု ဒကာ ဒကာမ
 တွေ ငရဲပြည်လိုက်မလား ဆိုတော့ ဘယ်သူလိုက်မယ်ပြော
 မလဲ (မလိုက်ပါဘုရား) အခုမှ မလိုက်ဘူးပြောမနေနဲ့။
 နှောင်းခဲ့ပြီ။ ကိုယ်ပြုခဲ့တဲ့ ကုသိုလ် အကုသိုလ် အလျောက်
 လျှောက်ရတော့မယ်။ ဓမ္မက သူ့နိယာမအတိုင်းဆောင်
 တော့မှာ။ ကဲ ငရဲကိုပို့မယ်ဆိုတော့ ဘယ်သူပို့မှာလဲ
 (ဒေါသကပို့မှာပါဘုရား) ဒေါသရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ငရဲပြည်သွား
 ဦးမယ်။ ဒေါသဖြစ်နေတဲ့အခါ အမှန်မြင်ရဲ့လား (မမြင်ပါ
 ဘုရား) ဒေါသော အတ္တံ န ဇာနာတိကိုး” အကြောင်းအကျိုး
 ဘာမှမသိဘူး။ အမှန်မမြင်တာတခြားလား အဝိဇ္ဇာလား
 (အဝိဇ္ဇာပါဘုရား) အမှန်ကိုမမြင်တာ တခြားကြောင့်လား
 ဒေါသကြောင့်လား (ဒေါသကြောင့်ပါဘုရား) အပြန်အလှန်
 ကျေးဇူးပြုနေကြတာနော်။ သဟဇာတပစ္စည်း အညမည

ပစ္စည်းနဲ့ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါဘုရား) အဲသည်လိုမမြင်တဲ့ အခါကျတော့ အဝိဇ္ဇာရဲ့ သတ္တိကလဲ အမှန်ကိုမမြင် အမှားကိုတော့မြင်တယ်။ အမှားမြင်တာက အမှားကို အမှန်လုပ်ပြီး မြင်နေတာ။ အမှန်အတိုင်းမြင်တာမဟုတ်ဘူးနော်။ အဲသည်တော့ ငရဲသည် အင်မတန်ဆင်းရဲတာ သဘာဝမကျဘူးလား။ (ကျပါတယ်ဘုရား) အင်မတန်ဆင်းရဲတဲ့ ငရဲကို သူက အမှားမြင်တယ်ဆိုတော့ ငရဲရောက်ရင် Air Con နဲ့ လေအေးပက်နဲ့ အအေးပူလေး သောက်လိုက်၊ အမယ် ဒီလိုချားထင်နေမလား။ သူ့စိတ်ထဲသည်လိုမြင်နေကောင်းမြင်နေမှာ။ ဒါကြောင့် ဘယ်သွားရမယ်ဆိုတာ ဆုံးဖြတ်ချက်မကျနိုင်ဘူး။ အကုသိုလ် မိစီးပြီဆိုမှဖြင့် ဆရာတော်ကြီးရဲ့ အပြောအရ ပြောရင် “ငရဲပန်းကို နတ်ပန်းမှတ်လို့” ခဉ်းစားကြည့်ဒကာ ဒကာမတွေ အကုသိုလ်တာ ငရဲပန်းကို ဘာထင်တာလဲ (နတ်ပန်းထင်တာပါဘုရား)

စာရင်းသွင်းထားလိုက်တော့ မိတ္တဝိန္ဒက ဇာတ်ကိုပြန်ကြည့်လေ။ မိတ္တဝိန္ဒကဟာ မိဘစော်ကားလို့ ငရဲခံနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဒါးစင်္ကြာကြီးနဲ့ ခိပ်ခိပ် ခိပ်ခိပ်နဲ့ သွေးသံရဲရဲ မချိမဆန့် ခံနေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကို မိတ္တဝိန္ဒက ကြည့်ပြီး ဟာ သူ့ခေါင်းမှာပန်ထားတဲ့ ပန်းကြီး

ကလှလိုက်တာ။ အမလေး ငါလိုချင်လိုက်တာဖြစ်လာတယ်။ ဒကာ ဒကာမတွေစဉ်းစားကြည့် ဟိုမှာက အကုသိုလ်ကြောင့် ဒါးစကြာကြီးနဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ တရိပ်ရိပ်နဲ့ လည်ပတ်ပြီး တစ်ခုချင်း ဖြတ်နေတာ။ သွေးထွက်သံယိုနဲ့ အမလေး အဘလေး အော်နေတာ သူ့စိတ်ထဲ မြင်လိုက်တဲ့အခါကျ တော့ ဒါ ဒါနဲ့ အခုတ်ခံနေရတာကို မြင်တာလား နတ်ပန်း ထင်တာလား (နတ်ပန်းထင်တာပါတုရား) အနားသွားကြည့် အနီးကပ်ကြည့်၊ ဒါ နတ်ပန်းပဲ သေချာတယ်။ သူ့အမြင်က မပြောင်းဘူး၊ အကုသိုလ်က သူ့ကိုပြနေတာ။ ကံဖိစီးနေတာ။ အဲသည်တော့ သူက “ခင်ဗျားခေါင်းမှာပန်ထားတဲ့ နတ်ပန်း ကြီး ကျွန်တော့်ပေးပါလားခင်ဗျား” အောင်မယ် မပေးဘဲ နေမှာကြောက်လို့ ခိုရုံ ကြီးကြီး။

ဒီတော့ ဟိုလူက သိသွားပြီ။ ငါ့အကုသိုလ်တော့ ကုန်ပြီ။ သည်အထုပ်ကြီး ဟိုကောင်ရတော့မယ်။ ဆိုပြီး “ကဲ . . . ရော့” လို့ပေးလည်း ပေးလိုက်ရော ဒကာ ဒကာမတွေ သူထင်တဲ့ နတ်ပန်းလား သေချင်းဆိုးနဲ့ သေရမှာလား၊ (သေချင်းဆိုးသေရမှာပါတုရား) ချပြီ။ တစ်ခါတည်းကို သွေးသံရဲရဲနဲ့ခံလိုက်ရတာ။ ဒကာ ဒကာမတွေရှင်းပြီနော်။ အဲသည်တော့ အဲဒီလို ဒုက္ခကြီးကို အရင်တုံးက စောစော ဝိုင်းက မြင်ရဲ့လား။ (မမြင်ပါတုရား) မမြင်တာဘယ်သူလဲ။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဲဒါကြောင့် ဒကာ ဒကာမတွေ စဉ်းစားကြည့်။

ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပိုင်အားထုတ်မထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ အဲဒီငရဲပန်းကို နတ်ပန်းမှတ်လို့ပန်တယ်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ “ဒို့လည်းပါတယ်” လို့သာထွက်ထား၊ စောစောစီးစီး Register သွင်းထားလိုက်တော့၊ ရှင်းရဲ့လား။

အပါယ်စာရင်းမဖြစ်ပါစေနဲ့

အေး - ခုတော့ ဒကာ ဒကာမတွေ ငရဲပန်း နတ်ပန်း ကွဲကွဲပြားပြား သိကြပြီဆိုတော့ ကျုပ်တို့တွေစာရင်းထဲ သွင်းဖို့လိုသေးလား။ (မလိုတော့ပါဘုရား) စာရင်းကပယ်ဖျက်တယ်။ ခုတော့ ပယ်ဖျက်ထားတဲ့အထဲရောက်သွားပြီ။ ဘယ်အထဲရောက်သွားတာလဲ (ပယ်ဖျက်တဲ့စာရင်းထဲရောက်သွားပါတယ်) တော်သေးတယ်။ မြန်မြန်ဆန်ဆန်သိ၊ မြန်မြန်သတိရလို့၊ မြန်မြန်လေးပယ်ပေလို့၊ နို့မို့ရင် “အပါယ်စာရင်းမဟုတ်ပဲ၊ အပါယ်စာရင်း” ဖြစ်သွားရင် ကိုယ်ကျိုးကြီးနည်းရချေရဲ့။

အဲဒီလိုအပါယ်စာရင်းထဲ ပါသွားရင် ဘုရားပွင့်တယ်ဆိုတာတောင်သိမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ ဒီတော့သေခါနီးကာလမှာ ရင်ဆိုင်တွေ့ရမယ့်တရားတွေဟာ လွတ်ပျံ့မလား၊ သည်လိုဖြစ်ရင် အဲဒီအသေတရားကို ရင်ဆိုင်နိုင်တဲ့တရားတွေ အဲဒီအသေကိုနောင်တစ်ဖန်ခသေနိုင်တဲ့တရားတွေ ဘယ်မှာ

ရှိတာလဲ။ တိုးတက်တဲ့ကမ္ဘာ့အနိုင်နိုင်ငံမှာရှိရဲ့လား (မရှိပါဘုရား)သည်လို့ဖြစ်ရင် မြန်မာနိုင်ငံလို့ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ နိုင်ငံမျိုးမှာ လူဖြစ်ရတာသည် အပါယ်စာရင်းက ပယ်ဖျက် တယ်လို့ သဘောကျလိုက်(မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒီလို့ဗုဒ္ဓဘာသာ ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ ဒီဆေးမသုံးဘူးဆိုရင် ဒီထက်မိုက်တဲ့သူရှိပါဦးမလား(မရှိပါဘုရား) ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာတော်ကြီး အပြောနဲ့ဆိုရင် “ခွင့်သာခိုက်မှမ လိုက်ပါလျှင် အမိုက်နှင့်ပြင်ရှိသေးရဲ့လား၊ ခွင့်သာတုန်းမှ မရုန်းပါလျှင် အရှုံးနှင့်ပြင်ရှိသေးရဲ့လား” လို့ဆိုရတော့ မယ်။

အဆိပ်သင့်နေကြတာ

ကောင်းပြီ ဘယ်တော့မှ မအိုတဲ့ မနာတဲ့ မသေတဲ့ ဆေးသည် တခြားဆေးလား၊ ဘုရားဆေးလား (ဘုရားဆေး ပါဘုရား) ဟော . . . သစ္စာလေးပါး ဆေးပါးပဲ။ တစ်နည်း အားဖြင့်မဂ္ဂင်ဆေးပါပဲ။ အဲသည်တော့ဒီဘဝမှာတော့ဆေးက မှားသောက်ထားတော့ ရင်ထဲရောက်သွားလို့ အဆိပ်က ပြန့် နေပြီ။ အခု ဒကာဒကာမတို့ အဆိပ်သင့်နေကြတာ။ မနည်း ကုယူရမှာ။ အဆိပ်တက်နေလို့ပြေဆေးတွေနဲ့လုပ်နေရတာ။ တော်ကြာလောဘစိတ်ကလာလိုက်၊ ဒေါသစိတ်ကလာလိုက်၊ မောဟစိတ်ကလာလိုက် သားရေး သမီးရေး စီးပွားရေး

လူမှုရေး သည်ကြားထဲ ထပ်ထပ်ပြီး အဆိပ်က ပြန့်နေတာ နော်။ နောက်ထပ် မလာရအောင်။ အဲဒီအဆိပ်တွေကို မပြန့်အောင် ဝိပဿနာရှုနေတာ၊ အဆိပ်တွေကို ဘာလုပ် နေတာလဲ၊ သတ်နေတာနော်။

ဒီတစ်ခါတော့ သေပေ့စေ၊ ကိစ္စမရှိဘူး လွန်သွားလို့ လွန်သွားလို့။ နောင်သံသရာမှာထပ်ပြီး မသေရအောင် ပြန့်နေတဲ့အဆိပ်တွေကို ယခုတခြားလုပ်နေတာလား။ ပြယ်ဆေး သောက်နေတာလား (ပြယ်ဆေးသောက်နေတာပါဘုရား)

လိမ်းလည်းလိမ်း၊ သောက်လည်းသောက်

တရားအားထုတ်နေတာ တခြားလုပ်နေတာလား ဆေးသောက်နေတာလား (ဆေးသောက်နေတာပါဘုရား)

ဒီလိုဖြင့် အဲဒီတရားတွေကို “အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ ပစ္စယာ ဝိညာဏံ အစရှိသဖြင့် ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ပြီးတော့ ဘုရားခန်းရှေ့မှာလုပ်နေတာသည် တခြားလား၊ လိမ်းဆေး လိမ်းတာလား (လိမ်းဆေးလိမ်းတာပါဘုရား) ခင်ဗျားတို့ နှစ်မျိုးလုံးလုပ်ဗျာ။ လိမ်းဆေးလည်းလိမ်း သောက်ဆေးလည်း သောက်။ လိမ်းဆေးလိမ်းလို့လည်း အပေါ်ယံကကုနေတာ ပေါ့။ အတွင်းထဲရှိတာက သောက်ဆေးလဲသောက်ချ။ အဲလို နှစ်မျိုးနှစ်စွယ် သုံးလိုက်မယ်ဆိုရင် ဒကာဒကာမတို့ သင့်နေ

တဲ့ အဆိပ်တွေပျောက်သွားပြီးတော့ နောင်ဘယ်တော့မှ မသေတော့ပါဘူး။

သေဖို့ သာပြင်

ရှင်းပြီနော်။ အဲသည်တော့ ဒီကဲ့သို့ သေခြင်းတရား တွေကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက်မှာ ဒကာဒကာမများ ဒါ အောက်ဆုံးခရီးကို ဟောခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီသေခြင်း တရားကို ရင်ဆိုင်နိုင်ဖို့အတွက် ပစ္စုပ္ပန်ကနေဘယ်လိုလုပ်ရ ပလဲ။ ဟိုကရင်ဆိုင်တဲ့ ကိစ္စပြောပြီ။ အဲသည်လိုရင်ဆိုင်ရမှာ သေချာနေပြီနော်။ သေခြင်းတရားကို ဘုရားဟောဒေသနာ အတိုင်းဟောလိုက်တာ။ ခုအချိန် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုဆုံးဖြတ်ချက် ချ။ သေခါနီး သည်လို့ ရင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတော့ အခု ဒကာ ဒကာမတွေ အခြားလုပ်ရမှာလား၊ ပြင်ရမှာလား (ပြင်ရမှာပါ ဘုရား)

သေဖို့ပြင်ရမှာဆိုတော့ လက်ထက်တော်ကြီးခေါ်တဲ့ ရတနာပုံမင်းတုံးမင်းကြားကြီးခေတ်မှာ ပညာရှိယောအတွင်း ဝန်ကြီး ဦးဖိုးလှိုင်ဆိုတာ လူကောင်းသိတယ်။ မင်းတုန်းမင်း၊ သားတော်သီပေါပင်းတို့ မင်း၂-ဆက်တိုင်တိုင် ရွှေနန်းတော် တွင်းအမှုတော်ထမ်းသွားတဲ့ ယောမင်းကြီးဦးဖိုးလှိုင်၊ မင်းကြီး ရဲ့ “သေဖို့ပြင်ဆင်ခြင်း” ကို သွားသတိရတယ်။

ကျုပ်တို့မြန်မာစကားမှာ “ကဲ . . . သေဖို့သာပြင်ပေတော့” ဆိုပြီး ပြောပြောနေကြ။ ပြောနေကျစကားဖြစ်တော့ ဘာမှ မလေးနက်လှပါဘူး။ ဒါပေမယ့် တရားသဘောနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့ “သေဖို့ပြင်တယ်” ဆိုတာ သိပ်လေးနက်ပါတယ်။ ဒီမှာ ယောမင်းကြီးဦးဘိုးလှိုင်ရဲ့ သေဖို့ပြင်ဆင်ပုံကဖြင့် ပညာရှိ ပီသလွန်းလို့ နှောင်းလူတို့ အတုယူဖွယ်ဖြစ်ပါတယ်။

မင်းကြီး နာမကျန်းဖြစ်နေတော့ မသေမီတစ်လ လောက်အလိုမှာ စစ်ကိုင်းက သူ့ငယ်သူငယ်ချင်း ဦးဘိုးတူ ဆိုသူကို ခေါ်ယူပြီး-

“မောင်တူ၊ မင်းနဲ့ငါဟာ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကလဲငါ့ကို ငယ်ငယ်တုံးကခေါ်သလိုပဲ ဖို့လှိုင်လို့ပဲခေါ်။ မင်းကြီးတွေဘာတွေခေါ်မနေနဲ့။ ဒို့တွေ ဆရာတော်ကျောင်းမှာတုံးကလို့ စာတွေအပြိုင်ကျက်။ ဘုရားဝတ်တက်ပြုကြရအောင်။ ငါနဲ့တစ်လလောက်လာနေပေးပါ။ မင်းမိသားစု စားသောက်နေထိုင်ရေးအတွက်လဲ ဒီက ဒဂိုး နှစ်ရာပို့လိုက်ပါဘိ။ သည်ကနေ့ကစပြီး ဘုရားထူးခြင်း၊ မင်းကြီးခေါ်ခြင်းလည်း မပြုနဲ့တော့၊ ငယ်ငယ်ကလို့ပဲနေပြီး ဒီအခန်းမှာ မင်းကတော်မှအစ ဘယ်သားသမီးဘယ်ဆွေမျိုးမှလဲ မဝင်ပါစေနဲ့၊ အဲဒါ မင်းငါ့ကို ကူညီပေးပါကွယ်”

ပြောဆိုပြီး စစ်ကိုင်းက ဦးဘိုးတူကိုခေါ်ထားသတဲ့။ အဲ
 သည်ကစပြီး သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ငယ်ငယ်ကလိပဲစာတွေ
 အော်ကျက်၊ ငယ်ငယ်တုံးကအကြောင်းလေးတွေပြောလိုက်၊
 ဆိုလိုက် စာမြို့ပြန်လိုက်ပေါ့။ အင်း ဘေးလူမြင်ရင်
 တော့ ဒီအဖိုးကြီးတွေ ရူးများနေသလားလို့ ထင်စရာပေါ့။
 စာတွေအော်ကျက်၊ ဝတ်တက်တော့လည်း ကျောင်းမှာတုံးက
 လိုအော်ဆို၊ ကျောင်းသားငယ်သဘာဝ စိတ်လွတ်လက်လွတ်
 စိတ်ပါလက်ပါပေါ့လေ။ ဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ တစ်လ
 လောက်ကြာတော့-

“မောင်တူရေ- ကနေ့ ငါစောစောအိပ်မယ်ကွယ်၊ ငါ
 အိပ်ယာထမှာ မေ့စကြာတရားနာချင်တယ်၊ မင်းမေ့စကြာ
 ရွတ်ပြီး ငါ့ကို သိပ်ပါကွယ်။ နံနက် ၃-နာရီ လောက်ကျရင်
 ငါ့ကိုနှိုးပါ”

လို့ပြောဆိုပြီး အိပ်ယာဝင်တော့တာပေါ့။ အဲ ဦးဘိုး
 တူကလည်း ပြောဆိုထားတဲ့အတိုင်း မေ့စကြာတွေ အနတ္တ
 လက္ခဏာသုတ်တွေရွတ်၊ ဘာညာပြုပြီးအိပ်။ နံနက် ၃-နာရီ
 ထိုးတော့ ပြောဆိုထားတဲ့အတိုင်း မင်းကြီးကိုနှိုးတော့
 မင်းကြီးအသက်မရှိတော့ဘူး၊ ကွယ်လွန်သွားရှာပြီ။

ကဲ . . . ဒီမှာ ယောမင်းကြီးရဲ့သေဖို့ပြင်ဆင်တာကို
 ကြည့်တော့ ဘယ်လောက်အတုယူစရာကောင်းသလဲ။ သေ
 ခါနီးမှာ ဇနီးမယား၊ သမီးသားတွေရဲ့အကွယ်အတာတွေ ဖြစ်

မှာစိုးလို့ တစ်လလောက်တိုင်ကြိုတင်ပြီးသို့ အခန်းထဲ ဘယ်သူ
 မှမဝင်ရ။ ဟုတ်လား၊ အမိန့်နဲ့။ အဲသည်ကြားထဲကသားရေး
 သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးစတာတွေမဝင်အောင် ကိုယ့်
 ကိုယ်ကို ဘုန်းကြီးကျောင်းသားပေါက်စလေးလို့ အရောင်
 အသွေးတင်းကင်း ဆရာဘုန်းကြီးကို ခြောက်ရတဲ့ပုံစံမျိုးနဲ့
 စာတွေအော်ကျက်။ ဘုရားဝတ်တက်၊ ကျောင်းတုံးကလို့လေ။
 အဲဒီကဲ့သို့ ပြုခြင်းသည်တခြားလား၊ သေဖို့ပြင်တာလား။ (သေ
 ဖို့ပြင်တာပါဘုရား) ဒီတော့ သေဖို့ပြင်တယ်ဆိုတော့ ခေါင်းတ
 လားတွေ၊ လွမ်းသူပန်းခွေတွေပြင်ရမှာလား သထေဝိပဿနာ
 ဘာဝနာစတဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်လုပ်ရမှာလား (ကုသိုလ်အလုပ်
 လုပ်ရမှာပါဘုရား) ဒါက သေခါနီးမှာပြင်တဲ့ သေဖို့ပြင်ခြင်း။
 မသေမီတစ်ဘဝတာအတွင်းမှာ ဝိဝဇ္ဇဒါနခေါ်တဲ့ ဝဋ်ပြတ်
 အောင်ပြုတဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်တွေလုပ်ခြင်းဟာလည်း တခြား
 လား၊ သေဖို့ပြင်တာလား၊ (သေဖို့ပြင်တာပါဘုရား) ဒီလိုဖြင့်
 ဒကာဒကာမတွေ ဒီတရားကိုနာပြီး အသေကောင်းအောင်
 ပြင်တတ်ကြပါမလား (ပြင်တတ်ပါပြီဘုရား) ပြင်တတ်ပြီဆို
 တော့ ဒို့တွေသေဖို့ ဘယ်လောက်အသင့်ဖြစ်ပြီဆိုတာ ကိုယ့်
 ကိုကိုယ် ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသေဖို့သာပြင်ကြပါတော့။ ဒီဘဝ
 ဒီတစ်ခါသေပြီးနောက်နောင်ဘဝတွေမသေရအောင်ကြိုးစား
 ကြပါ။ ဒီလိုတိုက်တွန်းရဘူးလား (တိုက်တွန်းရပါတယ်ဘုရား)

အသေပြင်တဲ့တရား

ပြင်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ဒီနေ့ဟောတဲ့တရားသည် အခြားတရားလား၊ အသေပြင်တဲ့တရားလား။ (အသေပြင်တဲ့ တရားပါဘုရား) သေခြင်းဆိုတဲ့ မရဏကို စိန်ခေါ်နိုင်ဖို့ အတွက်။ ဘာတဲ့လဲ။ (မရဏကိုစိန်ခေါ်ဖို့ပါဘုရား) သေခြင်း တရားကိုစိန်ခေါ်ဖို့က တခြားလုပ်ရမှာလား၊ ဒါနလုပ်ရမှာ လား။ (ဒါနလုပ်ရမှာပါဘုရား) ဒါနလုပ်ရမယ်ဆိုတော့ ဝိဝဋ္ဌ ဒါန၊ ဝဋ္ဌနိဿိတဒါနနှင့်မျိုးတွင် ဝိဝဋ္ဌဒါနပြုရမယ်။ ဝိဝဋ္ဌဒါန ဆိုတာ ဝဋ္ဌပြတ်အောင်ပြုတဲ့ဒါနကုသိုလ်။ ဝဋ္ဌနိဿိတဒါန ဆိုတာ ဝဋ္ဌကိုတောင်းတပြီး မှီပြီးပြုရတဲ့ကုသိုလ် ဆိုတော့ ဝဋ္ဌနိဿိတဒါနပြုရင် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာအရ ပုညာဘိ သင်္ခါရနဲ့ အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရဆိုတာတွေ မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား) လာတော့ ပုညာဘိသင်္ခါရ ပစ္စယာ ကာမ သုဂတိဝိညာဏ် မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား) နောက်အာနေဉ္ဇာဘိသင်္ခါရပစ္စယာ ကျတော့ကော ရူပ၊ အရူပ ဝိညာဏ် ဆိုတာ မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား) ယင်း သည်သေခြင်းတရားကို စိန်ခေါ်လို့ရပါမလား။ (မရပါဘုရား) ကာမသုတိဆိုတာရော ရူပ၊ အရူပဆိုတာရော ဒီဘဝတွေက အသေကင်းပြီလား။ (မကင်းသေးပါဘုရား) ဆိုတော့ သင်္ခါရ မှန်သမျှ ပစ္စယာ ဝိညာဏ်မှန်သမျှဟာလည်း သေခြင်းတရား ကိုစိန်ခေါ်လို့မရပါဘူး။

အဲဒါမသေဆေးပဲ

သည်လိုဖြစ်ရင် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
ပစ္စယာ ဝိညာဏ်ကို ပြုရမှာလား။ (မပြုရပါဘုရား) ဒီတော့
ဒေသနာတော်က “အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ
သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော”

အဝိဇ္ဇာချုပ်မှ သင်္ခါရချုပ်မယ်။ သင်္ခါရချုပ်မှ ဝိညာဏ်
ချုပ်မယ်။ ဒါဆိုမှ သေခြင်းကို စိန်ခေါ်ရမှာ။ သေခြင်းကို
ဒကာဒကာမတွေ စိန်ခေါ်ရမည့်တရား၊ တစ်နည်းအားဖြင့်
မသေမယ့်တရား အဲသည်တရားပဲ။

သည်လိုဖြင့်မသေမယ့်တရားသည် အဝိဇ္ဇာယတွေဝ
အသေသဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော၊ ဘာနိရောဓော
တွေလဲ။ (သင်္ခါရနိရောဓပါဘုရား) အဲသည်တော့ သင်္ခါရ
နိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော။ ဝိညာဏ်။ ပဋိသန္ဓေ ဝိညာဏ်
ချုပ်ပြီဆိုတော့ တခြားလား နိဗ္ဗာန်လား။ (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)
မသေတော့ဘူး။ အဲသည်တော့ဒကာဒကာမတို့သည် ကနေ့
သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ် ယူမလား၊ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာ
ဏနိရောဓောဖြစ်မှာလား (ဝိညာဏနိရောဓော ဖြစ်မှာပါ
ဘုရား) ဒီလိုဖြစ်ရင် ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာဖြစ်မှာလား၊
ဝေဒနာနိရောဓာ တဏှာနိရောဓောဖြစ်မှာလား။ ဇနီးမယား
သမီးသားစီးပွားရေး၊ ကြီးပွားရေးတွေတွယ်တာတော့ တဏှာ၊

မတွယ်တာဘူးဆိုတော့တဏှာနိရောဓ။ ရှင်းပြီနော်။ ဆိုတော့
 ကာ ဆက်ခါဆက်ခါသွားလိုက်တော့ ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိ
 ယူမှာလား ကမ္မဘဝနိရောဓာ ဇာတိနိရောဓောယူမှာလား။
 (ဇာတိနိရောဓောယူရမှာပါဘုရား) ဒီတော့ ဇာတိချုပ်ပြီဆို
 တော့ ဇာတိရဲ့မူချအကျိုးဖြစ်တဲ့ ဇရာ မရဏကောမချုပ်ဘူး
 လား။ (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား) နိဿန္တ အကျိုးဖြစ်တဲ့ သောက
 ပရိဒေဝဒုက္ခ ဒေါမနဿဆိုတာတွေကောချုပ်မကုန်ဘူးလား။
 (ချုပ်ပါတယ်ဘုရား)အေး . . . တစ်သီတစ်တန်းကြီး ချုပ်ကုန်
 တာ။ ဒုက္ခ အတုံးအခဲကြီး အကုန်လုံးချုပ်တာ။ ကေဝလဿ
 ဒုက္ခက္ခန္ဓဿလေ။ အဲဒါမသေဆေးဘဲ။ ဘယ်လောက်အားရှိ
 စရာ ကောင်းသွားလဲ ပရိသတ်တို့။

အဝိဇ္ဇာချုပ်ပြီး သိမှဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာလေး တစ်လုံး အသိ
 လေးတစ်လုံးကပ်လိုက်တာနဲ့ သင်္ခါရ ဝိညာဏ် နှာမ်ရုပ်၊
 သဠာယတန ဖဿ စတာတွေဟာ တစ်သီတစ်တန်းကြီး ချုပ်
 ချုပ် ချုပ် ချုပ် ကုန်လိုက်တာလေ။ နောက်ဆုံး ကေဝလဿ
 ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ ဒုက္ခအတုံးကြီး အတုံးလိုက်အတစ်လိုက်ကို
 ချုပ်မသွားဘူးလား။ (ချုပ်သွားပါတယ်ဘုရား)

အားလို့ သေတဲ့ မသာမရှိ

သို့ဖြင့် အဲဒီမသေဆေးဟာ ဘယ်နိုင်ငံမှာရှိလဲ၊ မြန်
 မာနိုင်ငံမှာရှိတာ။ ဦးပဋ္ဌင်းတို့ ဒကာဒကာမတို့ မြန်မာနိုင်ငံ
 တော်ကြီးမှာရှိတာ။ ဒီမှာရောက်နေကြတဲ့ ဒကာဒကာမတွေ
 ကိုယ့်မြေကိုယ့်ရေနဲ့ဝေးပြီး ဒီဆေးနဲ့ အလှမ်းကွာနေတာ။
 အလှမ်းကွာပေမယ့် ခုမှရှိတာမဟုတ်ဘူး။ ဟို နှစ်ပေါင်း နှစ်
 ထောင့်ဝါးရာကျော်က ဘုရားကိုယ်တော်မြတ် ဖော်ပေးခဲ့တဲ့
 ဆေး၊ BC၆- ရာစုလောက်ကအတိုင်း၊ မှန်ရဲ့လား။ အဲဒီဆေးနဲ့
 အလှမ်းကွာနေကြတယ်။ မသောက်ကြဘူး။ အပျင်းထူနေကြ
 တာ။ အင်း- ဒကာဒကာမတွေ မသောက်ဘဲနဲ့ ချောင်ထိုး
 ထားကြတာ။ ရောဂါပျောက်မှာစိုးလို့။

အခုမှ ဘုရားသားတော်ဖြစ်တဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
 ကသောက်ကြပါ သောက်ကြပါနဲ့ အတင်းတိုက်တွန်းပြီးတော့
 ကာ တော်တော်ကြာ သေခြင်းဆိုးနဲ့ သေမှာစိုးလို့လေ။
 ဒါတောင် ပေတေတေကပ်ကပ်တပ်မသောက်ချင်ဘူး။ တရား
 အားထုတ်ရမယ်ဆိုတော့ “တပည့်တော်တို့ မအားသေးလို့
 တဲ့” မအားသေးလို့၊ ဟုတ်တယ် သေခြင်းတရားကတော့
 မအားသေးတာကို မစောင့်ဘူး။ ကနေ့သေတဲ့မသာတွေ
 အားလို့ သေတာဆိုတာတစ်ယောက်မှမရှိပါဘူး။ မအားတဲ့
 ကြားကပဲသေသေသွားကြတာ။ ဦးပဋ္ဌင်းတို့ ဒကာဒကာမတို့

မအားတဲ့ကြားကသေသေလာကြရတဲ့ဘဝတွေ ဘယ်လောက်
များပြီလဲ။

ဆေးနည်းပေးမယ်

ဒီတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကတော့ မအားတဲ့
ကြားက သေတတ်ကြလွန်းလို့ သေမှာကိုသိလို့ ဒီဆေး ဒီဆေး
ကိုတော့ သောက်ကြပါ သောက်ကြပါနဲ့ ကြိုက်ကြိုက် မကြိုက်
ကြိုက် ဇွတ်တိုက်ရတာ။ ဒါဟာ ကရုဏာနော်။

ကောင်းပြီ အဲဒီမသေတဲ့ဆေးကို အခုသောက်ရတော့
မယ်ဆိုတော့ ဆေးနည်းပေးမယ်၊ အခုဘာလုပ်ရမှာလဲ။ (ဆေး
သောက်ရမှာပါဘုရား) ဆေးနည်းရရင် အဲဒီဆေး ကိုယ်ဖာသာ
ကိုယ်ဖော်သောက်။ ရှင်းပြီနော်။ ဆေးနည်းက တခြားမဟုတ်
ပါဘူး။ ကဲမှတ်လိုက်။

စက္ခု၊ သောတ၊ ယာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မန

ဒွါရခြောက်ပါး။ ဒွါရတယ်နှစ်ပါးလဲ။ (ခြောက်ပါးပါ)
ဟာ-တပည်တော်တို့ကဖြင့်စက္ခုဆိုတာတွေမသိပါဘူး။ ဒါဖြင့်
သိတာနဲ့မှတ်၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်။
သိတာနဲ့မှတ်ဆိုတော့ အင်္ဂလိပ်လိုရောမှတ်ချင်မှတ်ဦး။ နေပါ
စေ၊ စက္ခုလို့မသိလဲရပါတယ်။ မျက်စိဆိုတာ မသိတဲ့သူမရှိ
ဘူး။ ဆိုတော့-

“စက္ခုစ ပဋိစ္စ ရှုပေစ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ၊ တိဏ္ဏံ သင်္ဂတိ ဖဿော၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာ ပစ္စယာ တဏှာ”

ပါဠိတော်တွေရွတ်သွားလို့ ဒကာဒကာမတို့ နားလည်ပါမလား (နားမလည်ပါဘုရား) ဒါကို မိမိတို့ Mother Language ပေါ့ဟုတ်လား၊ မိမိစကားနဲ့ပြောတော့ မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ ကိုယ်၊ စိတ် ဒါကို ဒကာဒကာမတို့ သိသွားပြီနော်။ သည် တော့ ဒကာဒကာမတို့ ဆေးနည်းပေးပြီ။ အဲသည်တော့ ဒကာဒကာမတို့မှာ မျက်စိမရှိဘူးလား။ (ရှိပါတယ်ဘုရား) မျက်စိရှိရင် အမြဲတန်း အဆင်းကို မကြည့်ဘူးလား (ကြည့်ပါတယ်ဘုရား) ဒါကို စာလိုပြောတော့ “စက္ခု ပဋိစ္စ ရှုပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ” သည်လိုလာတာ။ မျက်စိနဲ့ အဆင်း နဲ့တွေ့တော့ တခြားပေါ်တာလား မြင်စိတ်ပေါ်တာလား။ (မြင်စိတ်ပေါ်တာပါဘုရား) အဲသည်မြင်စိတ်တစ်ခုပေါ်လာပြီ ဆိုပါတော့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မှာ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ မြင်စိတ်တစ်ခုပေါ်လာရင် ဘာတွေလာမလဲ၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား)

အဲဒီကဲ့သို့ ဝေဒနာလာတဲ့အခါကျတော့ ဒီမြင်စိတ် ကလေးအပေါ်မှာ အဆင်းကိုသွားပြီးကြည့်လိုက်တော့ ဘာ စိတ်ပေါ်၊ မြင်စိတ်ပေါ်တာကို မသိဘူးဆိုတော့ ခံစားမှုတွေ

လာတယ်။ မြင်စိတ်ပေါ်တာကို သိရင်ခံစားမှုမလာဘူးပေါ့။
 မြင်စိတ်ပေါ်တဲ့အခါမှာ အဆင်းကို မြင်သိစိတ်ဖြစ်။ သည်
 အဆင်းအပေါ်မှာ ခံစားမှု မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)
 “ဟာ-သည်အဆင်းကလေးကဖြူတယ်ဟ၊ ညိုတယ်ဟ၊ ချော
 တယ်ဟ၊ အကြည်းတန်တယ်ဟ” စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးခံစား
 နေရတာ။ အခြားလား ဝေဒနာလား။ (ဝေဒနာပါဘုရား)

ဇောမကျပါစေနဲ့

ဒီမှာ အဘိဓမ္မာသဘောအရပြောရရင် စာလိုပေါ့
 နော်။ စက္ခု ဆိုတဲ့ မျက်စိက ရူပါရုံနဲ့ တိုက်ဆိုင်မိတဲ့အခါ
 စိတ်အစဉ် ဘယ်လိုဖြစ်သလဲဆိုတော့ -

အတိတဘဝင်၊ ဘဝင်စလန၊ ဘဝင်ပစ္ဆေဒာ-ပဉ္စ ခွါ
 ရာဝဇ္ဇန်း၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သမ္ပဋိစ္ဆန၊ သန္တိရဏ၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဇော
 ၇-ကြိမ်၊ တဒါရုံ ၂-ကြိမ်။

သည်လိုလား၊ ဒီမှာ မြင်သိစိတ်ဖြစ်ဖို့ဆိုရင် သူ့ရှေ့က
 စိတ် ၁-လုံး၊ ၂-လုံး၊ ၃-လုံး၊ ၄-လုံး၊ သူ့ရှေ့ကစိတ် ၄-လုံး ဖြစ်။
 အဲဒီနောက်မှ စက္ခုဝိညာဏ်-မြင်သိစိတ်၊ အဲဒီမြင်သိစိတ်
 ပေါ်တာနဲ့ သူ့နောက်ကဘာလဲဆိုတော့ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း၊ သန္တိရဏ
 ဆိုတာတွေလာတယ်။ အဲဒီစိတ်တွေက မိမိတို့ ယခုတွေ့ရတဲ့
 ရူပါရုံဟာ ခုနကပြောသလို လှသလား၊ ချောသလား၊ ညို
 သလား၊ ဖြူသလား၊ စုံစမ်းရေးဝင်။ ဒီအခါမှာ “ဟာ-

ချောတယ်ဟဆိုတော့ ဝုဋ္ဌောကဆုံးဖြတ်ချက်ချ။ ဝုဋ္ဌော ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးမှ လာပြီ၊ လောက “မချောဘူးဟ” လို့ အဆင်းပေါ်မှာ အမြင် မသင့်တော့ ဒေါမနဿဝေဒနာ အကုသိုလ်ဇော၊ “ချောတယ်ဟ” ဆိုတော့ သောမနဿ ဝေဒနာ အကုသိုလ်ဇော၊ သည်လိုတွေလာတာကို။

အဲသည်တော့ သည်အဆင်းအပေါ်မှာ သဘောကျ တာသည် တခြားလား၊ တဏှာလား (တဏှာပါဘုရား) တဏှာဆိုတော့ အကုသိုလ်ဇောလာပြီ။ ဒါကြောင့် ဘုရားစတဲ့ သူ့တော်ကောင်းတွေက မြင်မှုအပေါ်မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ အကုသိုလ်တွေ မစောမိစေဖို့ “ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ- မြင်လျှင် မြင်ကာမျှမှတ်ပါ”။ လောအထိ ရောက်ပါစေနဲ့ လောကျမခံ ပါနဲ့လိုဆိုတာ။

မကြည့်၊ မမြင်၊ မသိ

ခုတော့ ဒီမြင်မှုကို သာယာတာကတဏှာ၊ သည် အဆင်းကိုစွဲလန်းတာသည် တခြားလား၊ ဥပါဒါန်လား၊ သည်အဆင်းလေးကိုကြည့်ဖို့ အားထုတ်ကြိုးစားနေတာ တခြားလား ကံလား (ကံပါဘုရား) သည်တော့ ကမ္မဘဝ ပစ္စယာ ဇာတိ၊ ဇာတိဆိုတော့မျက်စိနဲ့ အဆင်းနဲ့တိုက်လိုက် တဲ့အခါမှာ အဆင်းအပေါ်မှာ သဘောကျတဲ့ အခါကျတော့

ဤသို့သာ နှစ်လ (၁၅၀၀) နှစ်လ (၁၅၀၀) နှစ်လ (၁၅၀၀)

လောဘဖြစ်တဲ့အတွက် တခြားဇာတိလား၊ ပြိတ္တာဇာတိလား၊
 (ပြိတ္တာဇာတိပါဘုရား) အလိုမကျဘူးဆိုလို့ရှိရင် အခြားလား၊
 ဒေါသလား၊ ဒေါသနဲ့ ဥပါဒါန်မဖြစ်ဘူးလား၊ ဒေါသနဲ့
 ကံမမြောက်ဘူးလား (မြောက်ပါတယ်ဘုရား) ကမ္မဘဝ
 ပစ္စယာ ဇာတိဆိုတော့ ဒေါသနဲ့ဖြစ်သော ဇာတိဟူသည်
 တခြားဇာတိလား၊ ငရဲဇာတိလား (ငရဲဇာတိပါဘုရား)

အဲသည်လိုမျက်စိနဲ့ အဆင်းနဲ့တိုက်လို့ မြင်သိစိတ်
 ကလေးအပေါ်မှာ မိမိတို့ကနေပြီး မသိဘူး၊ မကြည့်ဘူး၊
 မကြည့်ရင် မမြင်ဘူး၊ မမြင်ရင်မသိဘူး။ အဲဒီလို မမြင်မသိ
 တော့တခြားလား၊ မောဟလား (မောဟပါဘုရား) မောဟနဲ့
 အစွဲဖြစ်တာ တခြားလား၊ မောဟနဲ့ ဥပါဒါန်ဖြစ်တာလား
 (ဥပါဒါန်ဖြစ်တာပါဘုရား) ဖြစ်တော့ မောဟနဲ့ရော ကံ
 မမြောက်လား(မြောက်ပါတယ်ဘုရား)ကမ္မဘဝပစ္စယာ ဇာတိ
 ဆိုတော့တခြားဇာတိလား၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတိလား၊ (တိရစ္ဆာန်
 ဇာတိပါဘုရား) သို့မဟုတ် အသူရကာယ်ဇာတိပါပဲ။

သေဆေးဖော်စားနေကြတာ

အဲဒီကဲ့သို့ ငရဲဇာတိ၊ ပြိတ္တာဇာတိ၊ တိရစ္ဆာန်ဇာတိ
 စသည် အမျိုးမျိုးသော ဇာတိတွေဟာ ဧကာဧကာမတွေ
 သေခါနီးကာလကျတော့ လာပြီးကြိုတာနဲ့ ဟိုဘက်ဘဝမှာ
 မဖြစ်ဘူးလား။ (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလို ဇာတိတွေ တွေ့

ရအောင် ကြုံရအောင် ဖန်တီးနေတာသည် တခြားသူတွေလား မိမိကိုယ်တိုင်လား။ (မိမိကိုယ်တိုင်ပါဘုရား) ဇာတိရရင်သေ ရမှာ အမှန်သိရက်နဲ့ ဇာတိတစ်ဖန်ရဖို့ ကြိုးစားခြင်းသည် တခြားလား၊ သေဆေးဖော်စားနေကြတာလား။ (သေဆေး ဖော်စားနေကြတာပါဘုရား) အခုကျွေးမှာက ဘာဆေးလဲ။ (မသေဆေးပါဘုရား) မသေဆေး . . . မသေဆေး . . . ။

အဲသည်တော့ “တပည့်တော်တို့ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား ခုနကပြောသလိုပဲ ဘဝါဘဝ ဆေးမှားကြီးတွေ သောက်ခဲ့မိ တာ သည်ဘဝတိုင်အောင်ပါပဲ။ ဒကာဒကာမတို့ တစ်ဘဝ ထဲ ဆေးမှားသောက်တာလား၊ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး သောက်ခဲ့တာလား။ (သံသရာ တစ်လျှောက်လုံးပါဘုရား) ခုတော့ဖြင့် ဆရာသမားနဲ့တွေ့လို့ သံသရာတစ်လျှောက်လုံး ဆေးမှားသောက်မိခဲ့တဲ့အကြောင်းသိရပြီ။

အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ ဆိုတော့ တခြားလား။ ဆေးမှားသောက်တာလား။ (ဆေးမှားသောက်တာပါဘုရား) သမုဒယသစ္စာလုပ်တာသည် ဆေးမှန်လား၊ ဆေးမှားလား။ (ဆေးမှားပါဘုရား) သမုဒယ အတိတ်က လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် အခုဘာရတာလဲ။ (ဒုက္ခရတာပါဘုရား) ဒုက္ခသစ္စာဆိုတာကော တခြားလား၊ ခန္ဓာငါးပါးရတာလား။ (ခန္ဓာငါးပါးရတာပါ ဘုရား) ခန္ဓာငါးပါးရတာနဲ့ တပြိုင်နက်ပဲ တခြားဖြစ်မှာလား

ဤသောမသေ နှစ်တော့ သင်္ခါရာသည် (ဒုက္ခသစ္စာ) သဘာဝ

သေမှာလား။ (သေမှာပါဘုရား) သည်ဘဝတော့ အတိတ်က မသိလို့ မိုက်မှားလို့ ခြေလွန်လက်လွန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် သေရဦးမယ်နော်။ သေရဦးမယ်။ ရှင်းရဲ့လား။ ဒီလိုဖြင့် မိမိတို့ကသံသရာတစ်လျှောက်လုံးသေဆေးတွေ သောက်ခဲ့မိ လို့ သေကြရတယ်ဆိုတာပေါ်ပြီလား။ (ပေါ်ပါပြီဘုရား)

နှစ်ခုတိုက်တစ်ခုပေါ်

အဲသည်တော့ နောင်မသေရအောင် မျက်စိနဲ့ မြင် တိုင်း မြင်တိုင်း၊ နားနဲ့ ကြားတိုင်း ကြားတိုင်း တခြား ဝင်ရမှာလား၊ မဝင်ဝင်ရမှာလား။ (မဝင်ဝင်ရမှာပါဘုရား) ဟော- မသေဆေးကလာပြီနော်။ မြင်တဲ့အခါမှာ စက္ခုစ ပဋိစ္စ ရူပေ စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ စက္ခုဝိညာဏံ ဆိုတာလာတယ်။ မျက်စိနဲ့ အဆင်းမတိုက်ဘူးလား (တိုက်ပါတယ်ဘုရား) ဒကာဒကာမ တွေ သည်နေရာမှာ ဘာမှ မကျေနပ်စရာ သံသယ ဝင်စရာ မရှိဘူးနော်။ မျက်စိရှိတာ လူတိုင်းအသိပဲ။ ဒါကို အသေးစိပ် ထပ်ခွဲမယ်ဆိုရင် ရုပ်နာမ် ပရမတ်တွေ အများကြီးထွက်လာ ဦးမယ်။ အဆင်းနဲ့ ရုပ်နဲ့တိုက်တော့ မြင်စိတ်မပေါ်ဘူးလား။ (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) အဲဒီအဆင်းကို ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလို့ ပြောလို့ရပါ့မလား။ (မရပါဘုရား) မျက်စိ ကိုလည်း ယောက်ျား၊ မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလို့ ပြောလို့ရပါ့ မလား။ (မရပါဘုရား) သည်လိုဖြစ်ရင် မျက်စိနဲ့အဆင်းသည်

အခြားလား ရှပ်လား။ (ရှပ်ပါဘုရား) သည်လိဖြစ်ရင် ရှပ်နှစ်ခု
 တိုက်သောကြောင့် ဟောဒီမှာ နာမ်တစ်ခုဆိုတဲ့ ဝိညာဏ်
 စိတ်တစ်ခုမပေါ်ဘူးလား။ (ပေါ်ပါတယ်) ဒါကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 သဘောအရ နှစ်ခုတိုက်လို့၊ နှစ်ခုတိုက်တဲ့အထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်
 သတ္တဝါ ပါ။ မပါ (မပါ ပါဘုရား) နှစ်ခုတိုက်တဲ့အထဲမှာမှ
 အကြောင်းနှစ်ခုတိုက်လို့မှ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မပါဘူးဆိုရင်
 တစ်ခုအကျိုးပေါ်တဲ့အထဲမှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပါနိုင်ပါဦးမလား။
 (မပါနိုင်တော့ပါဘုရား) ရှင်းပြီနော်။

၀ ရဲမျိုးစေတေ

အကျိုးတစ်ခုပေးရာမှာ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမပါဘူးဆိုတဲ့
 နောက်တော့ ဒကာဒကာမတွေ မြင်စိတ်တစ်လုံးပေါ်တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါမပါတော့ဘူး။ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ မပါဘူးလို့ သိ
 လိုက်ခြင်းသည် တခြားသေတာလား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ သေတာ
 လား။ (သက္ကာယဒိဋ္ဌိသေတာပါဘုရား) အဲဒါမသေဆေးပဲ။
 ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိ အစရှိတဲ့ ဒိဋ္ဌိတွေဟာ
 ၀ ရဲမျိုးစေတေကိုးဗျ။ သံသရာမှာ အမျိုးမျိုးခေါင်းပြောင်းပြီး
 တော့ သေအောင်လုပ်ခဲ့တာ။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဆိုတော့ ကျန်တဲ့
 ဒိဋ္ဌိတွေ အကုန်မပါဘူးလား။ (ပါပါတယ်ဘုရား) ဘဝသံသရာ
 မှာ အမျိုးမျိုးခေါင်းပြောင်းပြီးတော့ မသာပေါ်ခဲ့တဲ့ အဲဒီ
 တရားသည် ဘယ်သူလဲ (ဒိဋ္ဌိ) ဘယ်သူပါလိမ့် (ဒိဋ္ဌိပါဘုရား)

အကြောင်းနဲ့ အကျိုးနှစ်ခုစပ်

ယခု ဒကာဒကာမတို့ကိုကြည့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဟော မျက်စိဆိုတာရုပ်တရားပဲ၊ အဆင်းဆိုတာလည်း ရုပ် တရားပဲ။ ရုပ်မှန်းကိုသိပြီဆိုတော့ ငါလို့ပြောလို့ရသေးလား။ (မရတော့ပါဘုရား) ယောက်ျားမိန်းမလို့ ပြောလို့ရသေးလား (မရပါဘုရား) ယောက်ျားမိန်းမ ငါသူ သတ္တဝါပျောက်သွား တာ အခြားမြင်လို့လား၊ ရုပ်မြင်လို့လား (ရုပ်မြင်လို့ပါဘုရား) အဲဒီရုပ်နှစ်ခု အကြောင်းနှစ်ခုတိုက်လို့ ပေါ်လာသည့် နာမ် သည်ပင် ဟိုအကြောင်းထဲမှာမှ ယောက်ျားမိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ မပါဘဲနဲ့ အကျိုးထဲမှာရော ပါနိုင်ပါ့မလား။ (မပါပါ ဘုရား)

သည်လိုဖြင့် အကျိုးထဲမှာ အခြားပေါ်တာလား၊ ခန္ဓာပေါ်တာလား။ (ခန္ဓာပေါ်တာပါဘုရား) အကြောင်းက လည်းပဲ ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါလား၊ အကြောင်းတရားလား။ (အ ကြောင်းတရားပါ) သည်လိုဖြင့် အကြောင်းကို ပဋိစ္စ၊ အကျိုးကို သမုပ္ပါဒ်၊ အကြောင်းနဲ့အကျိုးနှစ်ရပ်စပ်တော့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုတာ ဒကာဒကာမတို့ စိတ်ထဲမှာ ဉာဏ်ထဲမှာ ထင်ထင်ရှား ရှားလေး ပေါ်လိုက်တော့။

(၁) အကြောင်းကလေး (၂) အကျိုးကလေး (၃) အကြောင်းကလေး (၄) အကျိုးကလေး (၅) အကြောင်းကလေး (၆) အကျိုးကလေး (၇) အကြောင်းကလေး (၈) အကျိုးကလေး (၉) အကြောင်းကလေး (၁၀) အကျိုးကလေး

ရုပ်နာမ်ရှိမှ မသာပေါ်

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ တခြားမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ရုပ်နာမ်
 ပဲ၊ ရှင်းရဲ့လား။ (ရှင်းပါပြီဘုရား) ခုနက မျက်စိနဲ့ အဆင်း
 သည် အခြားလား ရုပ်လား။ (ရုပ်ပါ) ဟောသည် မြင်စိတ်
 ကလေးသည်အခြားလား နာမ်လား။ (နာမ်ပါဘုရား) လိုရင်း
 ပြောလိုက်ရင် ရုပ်နဲ့နာမ်ပဲ ပေါ်တာပေါ့။ ရုပ်နဲ့နာမ်ကို အရှို
 အတိုင်း ရုပ်နဲ့နာမ်လို့ မြင်ရင် အခြားလား သက္ကာယဒိဋ္ဌိ
 သေတာလား။ (သက္ကာယ သေတာပါဘုရား) မသေဆေး
 သောက်ပြီနော်။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသေပြီဆိုတော့ အဲဒီမြင်စိတ်
 ကလေးသည်မြင်တယ်လို့ တစ်ချက်ကလေးသိလိုက်တဲ့အချိန်
 မှာရှိသေးရဲ့လား။ (မရှိတော့ပါဘုရား) သည်တော့ မြင်စိတ်
 ကလေးသည် အခြားလား အနိစ္စလား။ (အနိစ္စပါဘုရား)
 ဟော- အဲဒီလို အနိစ္စဖြစ်နေတယ်ဆိုကတည်းက ချမ်းသာပါ
 မလား။ (မချမ်းသာပါဘုရား) မချမ်းသာတဲ့အတွက် သူသည်
 တခြားလား ဒုက္ခလား (ဒုက္ခပါဘုရား) သည်လိုဖြင့် ဒုက္ခ
 မဖြစ်အောင်ဆွဲထားလို့ရပါမလား။ (မရပါဘုရား) မရသော
 ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားကအတ္တလို့ ဟောတာလား၊ အနတ္တလို့
 ဟောတာလား။ (အနတ္တလို့ ဟောတာပါဘုရား) အော်-ဟောဒီ
 မြင်စိတ်ကလေး တစ်လုံးပေါ်လာတာသည် အနိစ္စရယ်၊ ဒုက္ခ
 ရယ်၊ အနတ္တရယ် ဒီလိုလက္ခဏာတွေမလာဘူးလား။ (လာပါ

တယ်ဘုရား) အဲဒီ လက္ခဏာကို မြင်တာသည် တခြားလား
 မဂ်ဉာဏ်လား။ (မဂ်ဉာဏ်ပါဘုရား) ဝိပဿနာဉာဏ်
 မဂ်ဉာဏ်လို့ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီမဂ်ဉာဏ်လည်းဝင်လို့က်ရော
 အော်-ဟောသည် မြင်တဲ့အပေါ်မှာ အခြားရတာလား။ မဂ္ဂင်
 ရတာလား။ (မဂ္ဂင်ရတာ ပါဘုရား)

အဲဒီမဂ်ဉာဏ်သည် မိမိရဲ့ မြင်စိတ်ကလေးအပေါ်မှာ
 ဖြတ်ဖြတ် ဖြတ်ဖြတ်သွားတဲ့အတွက် မဂ်ဉာဏ်ဆိုတာအဲသည်
 မြင်စိတ်ကလေးရဲ့ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တကို မြင်တဲ့ဉာဏ်ကို
 ခေါ်ပါတယ်။ အဲဒီမဂ်ဉာဏ်ကနေပြီးတော့ မြင်တိုင်းမြင်တိုင်း
 မဂ်ဉာဏ်ရပြီဆိုရင် တခြားဉာဏ်လား၊ ဝိပဿနာဉာဏ်လား
 (ဝိပဿနာဉာဏ်ပါဘုရား) ဝိပဿနာဉာဏ်ကနေ တစ်ခါ
 ထပ်ရှုရင်းရှုရင်းနဲ့ တစ်ဖြည်းဖြည်း ဒီဉာဏ်ကနေ မုန်းဉာဏ်
 မရဘူးလား၊ အဲဒီမုန်းတဲ့ဉာဏ်ကနေပြီး နောက်ဆုံး ဆုံးတဲ့
 ဉာဏ်မလာဘူးလား။ (လာပါတယ်ဘုရား) နောက်ဆုံးဆုံးတဲ့
 ဉာဏ်ဆိုတာ တခြားဆုံးတာလား ရုပ်နာမ်ဆုံးသွားတာလား
 (ရုပ်နာမ်ဆုံးသွားတာပါဘုရား) ရုပ်နာမ်ဆုံးတယ်ဆိုတော့ ရုပ်
 နာမ်ရဲ့ဟိုဘက်မှာ အခြားရှိတာလား၊ ရုပ်နာမ်မဖြစ်မှရှိတာ
 လား။ (ရုပ်နာမ်မရှိတာပါဘုရား)

ဒီလိုဖြင့် ရုပ်နာမ်မရှိတာသည် အခြားလား၊ နိဗ္ဗာန်
 လား။ (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) နိဗ္ဗာန်မှာရော နာမ်ရုပ်ရှိရဲ့လား (မရှိ

ပါဘုရား) ရုပ်နာမ်မရှိတဲ့အတွက် နာမ်ရုပ်ရှိမှသာ မသာပေါ်နိုင်တာ၊ နာမ်ရုပ်မရှိရင် မသာပေါ်ပါ့မလား။ (မပေါ်ပါဘုရား) မသာမပေါ်တော့ ရုပ်နာမ်မရှိတာသည် တခြားလား၊ နိဗ္ဗာန်လား။ (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)

နိဗ္ဗာန်မှာ သေဦးမှာလား

ရုပ်နာမ်မရှိတော့ အသေမရှိ၊ အသေမရှိတော့ နိဗ္ဗာန်၊ အမတ၊ နောက်ပြီး အမရ၊ အမရိတ > အမြိုက် ဒီလိုလာတာ။ ဒီတော့ ဒကာဒကာမတွေ နိဗ္ဗာန်မှာသေဦးမှာလား။ (မသေတော့ပါဘုရား) ဘာတဲ့ အမရိတ သေခြင်းမရှိ၊ အမြိုက်ဆိုတာ သေခြင်းမရှိ။ ဒါပါပဲ။ ဒီလိုဖြစ်ရင် မသေတဲ့ ဆေးသည် တခြားဆေးလား၊ မဂ္ဂင်ဆေးလား။ (မဂ္ဂင်ဆေးပါဘုရား) ဒါဖြင့်ရင် ဒီနေ့ဘာဆေးနည်းဖော်ပေးတာလဲ၊ မဂ္ဂင်ဆေး (ဝါ) မသေဆေးကိုဖော်ပေးလိုက်တာ။ ကဲဗျာ ဆရာဝန်ကြီးတွေကို ဒီက မြန်မာပြည်ကလာတဲ့ ဦးပဋိကဖြင့် ဒီနေ့ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ခေတ်မီသိပ္ပံပညာရှင်ကြီးတွေတောင် မဖော်စပ် မထုတ်လုပ်နိုင်သေးတဲ့ မသေဆေးကိုပေးခဲ့ပါပြီတဲ့ဗျာ။

ရှုမှတ်မြဲရမည်

အဲဒီဆေးနည်းရပြီဆိုရင် ဒကာဒကာမတို့က ချောင်ထဲထိုးထားရမှာလား၊ သောက်ရမှာလား။ (သောက်ရမှာပါ)

ဘုရား) လျောင်း၊ ထိုင်၊ ရပ်၊ သွား လေးပါးသော ဣရိယာ ပုထ်မှာ ဒကာဒကာမတွေ မရပ်မနား အကြားမပြတ် ရှုမှတ် ကြရမယ်။ ကဲသည်လိုဖြင့် ဆိုကြည့်စမ်းပါဦး -

“ မနားမရပ် ကြားမပြတ် ရှုမှတ်မြဲရမည် ”

တစ်ခါတည်းမှကို လျောင်းထိုင်ရပ်သွား ဣရိယာပုတ် ၄-ပါးဖြင့် တစ်ခါတည်း ဆက်ရှုနေမယ်ဆိုရင် အဲဒီဖြစ်ပျက် ဉာဏ်တွေဟာ တဖြည်းဖြည်းရင့်ကျက်မလာဘူးလား။ (လာ ပါတယ်) မြင်လာရာကနေ ရုပ်နာမ်ကို မုန်းလာမယ်။ ပြီးငွေ့ လာမယ်။ နိဗ္ဗိန္ဒဉာဏ်ပေါ်လေ။ မုန်းလာရင် ဒကာဒကာမတွေ မုန်းတဲ့မျက်နှာဘယ်ကြည့်ချင်ပါတော့မလဲဗျ။ အဲ-ကိုယ်ချစ် ခင်နှစ်သက်တဲ့ မျက်နှာကျတော့ ထပ်တလဲလဲကြည့်တာ။ မုန်း တဲ့မျက်နှာကျတော့ တော်ပြီ နောက်ဘယ်တော့မှ မကြည့် တော့ဘူး။ အော်- သည်လိုဖြစ်လာတယ်။

ဓမ္မပဏ္ဏာဖြင့် ကျေးဇူးဆပ်ခြင်း

အဲဒီတော့ ဖြစ်ပျက်သင်္ခါရတွေအပေါ် မုန်းလာပြီ ဆိုတော့ မကြည့်ဘူး။ ဟိုဘက်လှည့်လိုက်တယ်။ လှည့်တယ် ဆိုတာက တခြားလှည့်တာလား၊ ဉာဏ်ကလှည့်တာလား။ (ဉာဏ်ကလှည့်တာပါဘုရား)။ ဉာဏ်နဲ့လှည့်တော့ မုန်းတဲ့ မျက်နှာမမြင်တော့ဘူး။ မုန်းတဲ့ မျက်နှာမမြင်ဘူးဆိုတော့ ဖြစ်ပျက်ရှိတဲ့ နာမ်ရုပ်ကို မမြင်တော့တာ။ တစ်နည်းအားဖြင့်

နာမ်ရုပ်ကိုဖြစ်ပျက်လို့မြင်ပြီး မုန်းညာဏ်ဝင်လာတာ။ သို့မှ
 မုန်းညာဏ်ကနေ ဆုံးညာဏ်တက်ရမှာကို။ ဒီတော့ဖြစ်ပျက်တွေ
 ကို မြင်နေတာသည် တခြားလား ရုပ်နာမ်လား။ (ရုပ်နာမ်
 ပါဘုရား) အော်-ဖြစ်ပျက်ရှိတာက ရုပ်နာမ်၊ မရှိတာသည်
 နိဗ္ဗာန်၊ မရှိမှန်းသိတာကမဂ်ညာဏ်၊ အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမ
 တွေ မဂ်ညာဏ်သည် ဒကာဒကာမတွေကို ဘယ်တော့မှ
 မသေအောင်ပေးတဲ့ဆေးပါပဲ။ ဘုရားဆေးပဲ။

အဲဒီဆေးနည်းတွေကို နာကြားနားထောင်မှတ်သား
 တာသည် တခြားလား လိမ်းတာလား။ (လိမ်းတာပါဘုရား)
 ဆေးတော်နည်းလမ်းအတိုင်း ဖော်စပ်ပြီးအားထုတ်မှုစသည်
 ပြုတာသည် တခြားလား၊ သောက်တာလား (သောက်တာပါ
 ဘုရား)

ကဲ-ဒီတော့ အဲသည်ဆေး ဘယ်မှာပေါ်တာလဲ
 ဘယ်မှာရှိတာလဲဆိုတော့ ပြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတယ်။ ဒါကို ဘုန်း
 ကြီးက ကျေးဇူးတော်ရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့
 ဥပနိဿယကိုခံယူပြီး ယခုလို ဗုဒ္ဓဂယာဘုရားဖူး ဓမ္မဒူတခရီး
 စဉ်မှာ စင်္ကာပူနိုင်ငံမှာ ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ဆရာဝန်ကြီး
 ဒေါက်တာဦးမောင်မောင်အေး၊ ဒေါက်တာဦးအောင်သန်း စတဲ့
 ဆွေတော်မျိုးတော် ဒါယကာဒါယိကာမများကိုကျေးဇူးဆပ်တဲ့
 အနေနဲ့ ဓမ္မပဏ္ဏာ ဓမ္မလက်ဆောင်အဖြစ် ပေးခဲ့ရပါတယ်။

အောက်ဆုံးလက်စွဲအဖြစ်အဖြစ် နိဗ္ဗာန်ပညာရေးဦးစီးဌာန

အဲဒီနေရာမှာ တစ်ဆက်တည်း ကြုံတိုက်တုံး အကယ်
 ရှိ၊ ဒကာကြီးတို့တွေအကြောင်းညီညွတ်လို့ ကိုယ့်ပြည်ကိုယ့်
 ရွာပြန်ရောက်လာလျှင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံမှာရှိတဲ့ တရားရိပ်
 သာ အသီးသီးသို့ သွားရောက်ပြီး ဓမ္မအမြိုက်ရည်များ
 သောက်သုံးနိုင်ကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုပါတယ်။ ဘုန်းကြီးတို့ မိုး
 ကုတ် ဝိပဿနာဓမ္မရိပ်သာမှာလဲ နှစ်စဉ်လစဉ်ဆိုသလို တရား
 စခန်းများရှိနေတော့ တရားပတ်စခန်းများနဲ့ ကြိုကြိုက်ရင်
 လာရောက် စခန်းဝင် အားထုတ်နိုင်ပါတယ်လို့ ဒီနေရာက
 ဖိတ်မန္တကပြုရပါတယ်။

ယခုတော့ဖြင့် တရားပွဲကြီးသီးသန့် အစီအစဉ်မဟုတ်
 ဘဲ ဓမ္မဒူတခရီးစဉ်လေးတစ်ခုအတွင်း တိုတောင်းသော
 အချိန်ကာလလေးမှာ ဤမည်သောဓမ္မဒေသနာဖြင့် “အမြိုက်
 လက်ဆောင်” ကျေးဇူးပြုရသည်ကိုပင် ကြည်နူးအားရရှိကြ
 ပါစေဆိုတာ ပတ္တနာအမျှပြုရင်းဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အဓိပ္ပာယ်
 ကို အလွယ်တကူမှတ်သားနိုင်ပါစေခြင်းငှါ ဤမည်သော
 လင်္ကာလေးကို “အမြိုက်လက်ဆောင်”အဖြစ် လက်ဆွဲ
 ကမ်း နှုတ်ဆင့်ကမ်းဖြန့်ဝေခဲ့ပါတယ်။

အဝိဇ္ဇာ ဘယ်မှာနေ၊ မိမိစိတ်မှာနေ။
 တစ်ခါတလေ မိုက်မဲမှု၊ သင်္ခါရကိုပြု။
 သင်္ခါရပြုတော့ဝိညာဏ်တွယ်၊ နာမ်ရုပ်အိမ်ကိုဆွယ်။
 အမှီခြောက်သွယ်မှန်တံခါး၊ ကောင်းစွာတပ်ဆင်ထား။

အာရုံခြောက်ပါး တွေ့ဆုံသော်၊ ဝိညာဏ်ခြောက်ပါး
ဆိုင်ရာပေါ်။

ပေါ်လာလေတဲ့ အာရုံများ၊ ကောင်းစွာသူခံစား။

ခံစားပြီးတော့ လိုချင်ပြန်၊ စွဲလမ်းဥပါဒါန်။

ဥပါဒါန်ကြောင့် ရလိုမှ၊ ကံတွေကံတွေ ထပ်ဆင့်ပြု။

ကံပြုမိတော့ ဇာတိပေါ်၊ နာမ်ရုပ်အသစ်ခေါ်။

နာမ်ရုပ်ပေါ်တော့အို၊နာ၊ဆုံး၊ သေတော့ ခေါင်းတစ်လုံး။

(၃-ခေါက်ဆိုသည်)

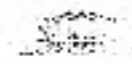
ဒေသနာနိဂုံး

ကဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဒေသနာတော် အနုလုံ
ပဋိလုံနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး သည်မြန်မာအာသာ လင်္ကာနဲ့ နှလုံး
သွင်းကာ သင့်တင့်သောအချိန်၊ သင့်တင့်သော နေရာမှာ
တရားအလုပ်အားထုတ်ရင်း ထပ်ဆင့်သာသနာပြုနိုင်ကြပါစေ
ဟုတိုက်တွန်းရင်း - ကဲ ဒါလေးကို သံပြိုင်ရွတ်၍ တရားပွဲ
သိမ်းကြပါနဲ့။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ ကမ္ဘာမြေသို့ ချဉ်းစေသော်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာ ရောင်ပါနေသို့ လင်းစေသော်

သာဓု သာဓု သာဓု

အောင်ဆန်းစာရတော်
ဘဒ္ဒန္တသဒ္ဓမ္မကိတ္တိသာရ (မဟာကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ)
စာစဉ် (၄)

“ဗုဒ္ဓညွှန်ကြား-မသေဆေးတရား”

ပထမအကြိမ် - ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ၊ အုပ်စု (၃၀၀၀)
တိုင်းလင်းစာပေ

ဒုတိယအကြိမ် - ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ၊ အုပ်စု (၂၀၀၀)

စာမူပိုင်ပြုချက် - ၄၆၉ / ၉၉ (၈)

အုပ်စုပိုင်ပြုချက် - ၅၁၁ / ၉၉ (၈)

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ကြည်ကြည်ဆေး (၀၃၂၅၅)
ဆန်းသိမ်ပုံနှိပ်တိုက်

စီစဉ်သူ - **AUNO DIN & ASSOCIATES**
47/7, 52ND STREET, BOTATAUNG TOWNSHIP
11161 YANGON, MYANMAR.
TEL.: (95-1) 290 941

ဖြန့်ချိရေး - မိုးကုတ်ပိပဿနာအဖွဲ့ခွဲ (၇၇)
တောရတပ်ဦးကျောင်း၊ စဉ့်လူရပ်ကွက်၊ အောင်ဆန်း၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊
ဖုန်း - ၆၄၁ ၉၆၆

ထုတ်မဝသူ - ဦးဝင်းမြင့် (ဝင်းမြင့်စာအုပ်စာပေ)
(မြဲ - ၀၁၅၁၂)
၃၁၅ / ၂-၁ ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊

COVER DESIGN - KO THANT ZIN